BS
1485
.G47
1470
INCUNABULA

OCLC 56483303
9/10/2004

De. Spiritualibꝫ. Nupciīs.

INcipit opuſculū Magriſtri Iohānis de gerſona Cācellarīj pariſieñ. ſup Cātica cāticoꝝ ad carthuſieñ. ſcdm triplicē amorē diſtinctū ꝑ decē ſimpſalmata ſcdm ꝑticōes atqꝫ ꝯſideracōnes earūdē ſcdm nouū modū Et op9 iſtud multū ſubtile ⁊ altum valēs ꝓ deuotis ꝯtēplatiuis. Et pmittit ꝑmo ꝓhemium

AMO te ſacer ordo carthuſienſis qui amas me ꝓximū tuū ⁊ vnde ꝓximū argumēto xpi qꝛ feciſti in me miſericordiā. Amoris qꝫ tui ꝓbacio opis ē exhibicio Tricēnariū nāqꝫ poſt mortem meā indultū ꝑus fieri placuit ꝑuenire me viuēte. Meditat9 ſū mecū ſi quā opis viciſſitudinē vacua ſe ſenect9 mea poſſꝫ afferre. Subījt mox aīmi peticio vrē deuocōis modo facta ꝑ nōnullos ex vobis qſi vice oīm qtin9 ſup cantica cāticoꝝ ſcriberet aliq qliſcūqꝫ ſtudioſitas mea. Inclinaui ꝓtin9 cor meū aſſentire qa amo te. etenī amicoꝝ vota ſūt ſimilia. Veꝝ poſt tot a ſummis ingenīȷs dictata ſup eiſdē canti. qd uel quale poſſꝫ addē paupcula nulli9 uel tepide deuocōis mee diu ſatis in dubio fuit aīm9. tādē ꝯfiſus in auxilio pcū vraꝝ decreui nouū aliqd aut ſaltē nouo modo ſcribere ſb pmiſſo themate Amo te.

AMo te vox iſta vox petri ē ad dñm ter interrogantem tercio repetita. Dñe tu ſcis qa amo te. Iuxta qd verbū triplicatum. poſſumus allegorice moraliter et anagogice triplicem in creatura racionali amorem intelligere. liberum. arbitrariū. gtuitū. liberꝝ ꝯcreatū. arbitriū deliberās. gtuitū ſup infuſū. Dimiſſo interim ſmone de amore pure naturali vegetatiuo ⁊ aīali. et hito tīmō reſpectu ad amorem dei ſicut habuit petr9 dicēs amo te. Eſt aūt amor noſter ad deū triplex in genere ꝓ ut ſtatim dictū eſt. ⁊ hui9 vbi amo. tres lre ſignāt in enigmate. A pncipiū. M mediū. O finē. Ex quo triplici amore habituali tanqꝫ triplici vita. prima reſultat act9 amoris pfect9 ⁊ meritori9 fruitiu9 dei. De quo ſolo pncipaliter cātica cāticoꝝ ꝯtexta ſūt ꝑ anagogiam ideſt ſurſum actionē. qliter agunt a ſpū ſācto quē hodierna die ī filios adopcōis xps effudit ipi filīj dei ſimiles aptis. At vēo ꝓceſſus

noſter ut ordinetur ex notis premittet aliquas conſideracio
nes de q̇ditate amoris in ſpeciebꝫ ſuis et hoc pro prima parti
cione. Proinde ſcđa particio ꝯtinebit ꝯſideraciones quinq̃gin
ta ſcđm totidē dies iubelei penthecoſtes quando ſpūs ſāctus
hijs diebꝫ in linguis igneis apparēs mētes carnaliū in ſui amo
re ut ait Greg̊. inmutauit. Amor ſiq̇dem ignis eſt vn̄ noīatur
ſeraphicus quod ardorem ſignificat. Et quinq̃ginta ꝓprieta
tes ſuas quaſi totidē linguas igneas q̇bus ſe loquitur et ape-
rit diſperditas oſtendemus. Tandem particio tercia ꝯſuma-
bit velud in cuſpide piramið flammee vniūſū amoris ſmonē
ad primā et vnicam ꝓprietatem ſuper illud oſculetur me oſcu
lo oris ſui ſe reflectens.

AMor liber reſpectu dei nat̄aliter et indelebiliter
inſitꝰ ē ꝯcreatꝰ et mꝑtꝰ. dū ꝯditꝰ ē ad ymaginē
et ſimilitudinē dei q̄ ꝯſiſtit ī mēoria mēte noticia
et amore. Sed q̄reret ꝓtinꝰ aliq̇s q̊ pacto ſi na-
turalis amor ē. liber dici poteſt. Et ſi liber quō
naturalis. Eſt hic alta ⁊ g̃ta doctoꝝ ꝑſcrutacio q̊ꝝ p̄cipui in-
uenerūt ꝙ ſicͭ in deo amor ꝓductiuꝰ ſpūs ſācti liberimꝰ ē q̇ tn̄
immutabiliter agit ⁊ neceſſario. Sic i creat̄a rōnali ⁊ intelle-
ctuali amor p̄mo inſitꝰ reſpectu dei. quē aliq̇ ſinderiſim vocāt
licꝫ q̈dā mō ſit alcior ⁊ ſpālior q̇ ꝯſtituit terciā partē ymginis
nec aliud reſpicit bonū niſi dm̄ ꝓ obiecto ⁊ fine vltimo. Iſte
in̄q̈ꝫ amor licꝫ inuariabilis ſit ⁊ indelibilꝛ nichilominꝰ ſpōtaneꝰ
ē ⁊ vltroneꝰ alit̄ q̈ꝫ ſit amor lapidis g̃uis ad ſuū cētꝝ. ⁊ h̊ rōne
ꝯgnicōis intellectiue ꝯiūcte ſibi ꝓ ut ē ſcđa pars ymaginis o
riens ex prima q̄ ē memoria nō q̇dem ſenſualis reſpiciēs p̄te-
ritū ſꝫ mentalis ꝯplectēs oīnez tp̄is drãꝫ immo ſupgrediens.
Eſt igit̄ amor iſte ex nat̄a ſua ſpōtaneꝰ atqꝫ liber q̃muis in op-

Amor iſte di liber fūdabilis ꝯpoſitā partē vti nō poſſit
ē ad oīnez affectionē alterā intellectualē q̄ ꝓprie nō dr̄
paſſio ſꝫ opacio. ꝓporcōnabilit̄ ſicͭ deꝰ vnica opacione delectat̄
et nullatenꝰ paſſione. Itaqꝫ nccͤ ē oīa multa reduci ad vnū ⁊
mutabilia ad immutabile fixū Oportuit igit̄ oēs affectōes q̈ꝝ
mitas ꝯſtat eē variabiles reduci ad vnā q̇etā ⁊ ſimplicē Talis
ē amor nat̄alis dei inſitꝰ aīe in ꝯſtitucōe ymaginis ſue quē di-
camꝰ eē ꝯueniēciā ⁊ coaptacōeꝫ ad dm̄ tāq̈ꝫ ad finē ultimū ſuū

Et qđāmō intelligibile cetꝫ in q̇ iugit manꝫ innitit̃ ⁊ q̇eſcit. Ex quo p̄terea oīes alie affectiones q̄ dicūt motū uel mutacionē ſiue i bono ſiue in malo ſiue i arduo ut deſideriū · fuga · ſpes · timor · audacia · ira · ſegnicies oriuntur

Amor iſte dei liber nō habꝫ actū ſcđm q̇ ſeq̇tur ꝯgnicionem ⁊ ꝯſiliū ꝓ ſtatu vie niſi p̄uia ſenſacione q̄muis ſp ſit in actu p̄mo q̇ eſt ut diximꝰ ꝯtinuꝰ ſimplex ⁊ q̇etꝰ Poſſꝫ hic introduci tota materia de cōceptibꝫ ⁊ intēcoībꝫ ꝯgnitiuis ⁊ affectiuis ⁊ ſpecialiter de ſex modis ſpecieꝝ q̄ ſūt iniciū ꝯgnoſcēdi ſup̄ ſenſū intellectualiter. Nam q̄dam ſūt abſtracte p fātaſm̄ta · q̄dā nat̃aliter infixe ex p̄ma creacōe ſicut eſt ſpecies innata ꝯgnoſcēdi deū ⁊ amādi. Quedā ſūt impſſe p ſbſtācias ſp̄uales · q̄dā relicte · q̄dā p collacoeꝫ acq̇ſite · alie per expn̄ciam habite. Sed de hn̄s nō eſt hic dicēdū p ſingula q̄lia tn̄ ꝯgnoſcē multū iuuat ad amorē di ſp̄aliter exercendū.

Amor iſte dei liber et impſſus nō cauſat̃ in volūtate racionali uel intellectiua ex amicabilibꝫ q̄ ſunt ad ſe · ſic videt̃ dicē Ariſ · ⁊ auctor de cauſis · ſꝫ eoꝝ. Amicabilia ad ſe oriunt̃ ex iſto amore ad deū Hec eſt ꝯſideracio theoloica pulchima atꝫ ſāctiſſima ꝯuincēs oēs pctores eē p̄uaricatores inſtituti p̄mitꝰ ordis dn̄ ab amore di deflectunt̃ arbitrio malo ad amorē ꝓpriū uel alienū · adūſus deū habētes cor diſtortū et iniuſtū nec ꝯueniēs ⁊ ꝯiunctū cū p̄ma ⁊ rectiſſima regl̃a amoris ſui liberaliter ⁊ nat̃alit̃ impſſi Sufficiat interim ꝓcertificacōe ꝯſideracōis huiꝰ theologoꝝ auctoritas in h̄ fundata ꝙ deꝰ ē ſup oīa ꝓpter ſe diligēdꝰ dilectōe arbitr̃ia q̄ntomgis dilectōe nat̃ali ⁊ libēa q̄ neqꝫ fallē uel errāē pt̃ neqꝫ falli cū regatur ſicut impſſa ē ab agente infallibili.

Amor iſte liber dei habebit actum ſecundum in patria pleniſſimū ꝯtinuū ſimplicē ⁊ iocundum qui dr̃ fruitiuus ſiue fruicio vel oſculacio ſicut oſtēdit tercia particio. Sed in hac valle miſerie vix habet̃ actꝰ iſte ſcđs niſi valde interruptꝰ et p interualla ꝓpter curuitatē amoris libidinoſi depmētis. Docꝫ h̄ ꝓch dolor valde nimis expiencia. Vtꝝ vero amor iſte liberalis ad deū habuiſſꝫ ꝯtinue actū ſcđm q̇ ꝯſiſtit in opacione ⁊ hoc ꝓ ſtatu innocēcie immo eciā in angelis p̄ma ſua cōdicōe vel eciā in purgatorio nūc habeāt aīe ſaluāde

finaliter · talem actū ſcd̄m ɔtinuum immo et de damnatis q̄ri
poteſt cū habeāt remorſū ɔſciencie vehemētem nō ſolū in ha-
bitu ſʒ in actu q̄ cauſatur ſcd̄m doctores ex repugnācia amoris
ꝓprij arbitrarij ad amorē natalē ꝛ inſitū dei lectori aduūtat.

Amor arbitrari9 reſpectu dei nō habet̄ niſi ꝑuio uel ſi-
mul ɔcurrente predicto naturali ꝛ libero amore. Per
ſpicuū eſt q̄a radix eſt huiuſmodi amor oīm alioꝝ affe
ctuū. Rurſus volūtas nō fertur libere niſi ꝑmoneat̄ obiectalit̄
et cognitiue p intellectū ſub racione boni uel mali ɔueniētis
uel diſcōueniētis. Ex qua mocōne ꝓtin9 orit̄ in volūtate actu
ali quedā ɔplacēcia uel diſplicēcia nat̄alis iuxta ſentēciā dama
ſceni · et v̄bum Auguſtini. Quia non eſt in poteſtate noſtra q̄bꝰ
viſis tāgamur. Ceteꝝ poſt aꝑhenſionē huiuſmodi obiectalē
volūtas ſe mouet libere acceptādo uel refutādo uel ſuſpēſā ſe

Amor arbitrari9 reſpectu dei diſtinguit̄ a li- tenendo
bero nat̄li ꝓpter ɔſideracōeʒ duplicē anime racōnalis ꝛ
ſue libertatis. Cōſiderat̄ itaq̄ anima rōnalis uel ut in ſe eſſen
cialiter libera uel ut actualiter deliberās. Si ꝑmo mō ſic ſua
libertas eſt ſemp eq̄lis ꝛ inuariabilis et in aufferibilis ip̄a per
manente in eē. Et ſic accipitur a doctoribꝰ Bernhardo · Anſ-
helmo qui dicūt eam eē eq̄lem in oīnibꝰ tam in angelis q̄ȝ homi
nibꝰ ꝛ potētiſſimā ſb d̄o immo q̄ſi ſimilē q̄ neq̄ȝ poteſt cogi neq̄ȝ
minui ip̄a ſtante nat̄a aīe. Si vero ɔſideret̄ ut actualiter arbi-
trans et ſe ſup ſe reflectens tūc libertas huiuſmodi variabi
lis eſt et impedibilis neq̄ȝ equalis in oīnibꝰ tā angelis q̄ȝ homi-
nibꝰ · ſʒ patit̄ ſuitutē nūc culpe nūc pene et multe miſerie im
mo ꝛ turbato iudicio rōnis tūc oīnino tollit̄ ꝛ impedit̄ in actu
ſuo ne deliberet. Fūdat̄ aūt ſup hac diſtinctōe diuiſio ſpūs et
aīe ex vna parte · ꝑtea diuiſio ſpūs et mētis ex altera de q̄bꝰ in
metrico ope ſup magnificat diſtinctōe ſcd̄a laci9 t̄ctatum eſt

Amor arbitrari9 reſpectu dei nō habet̄ hic in via ſic̄ nec in
tellcūalis cognicio actualis ſine ꝑuia cognicōe ſenſuali.
Tradit hoc ph̄s expiencie voce loquēs q̄muis ignoraret hui9
finalis colligacōis et ordinis racionē ſicut nec pcc̄i originalis
trāſgreſſionē. Vn̄ factū eſt qd̄ intellect9 nō poſſʒ actualiter
ferri in d̄m niſi ꝑus duceret̄ p ſenſū · dicta ē p inde ſenſualitas
et vet9 homo q̄ſi pr̄ et mr̄ interioris et non noui.

AMor arbitrarius reſpectu dei determiat̃ et figit̃ ad vnã partem ſcʒ dilectiuam in beatis · ſicut econtra neceſſario declinat in odium dei ⁊ inuidiã in damnatis Iſta eſt ꝯmunis tradicio doctoꝝ q̃muis in aſſignãdo cauſas videat̃ aliqua varietas ſup huiuſmodi ꝯfirmacõe in btis · uel obduracõe in damnatis ſʒ reſolucio cadit finaliter ad ordĩacõeʒ dei. Et ꝙ poſiti ſũt in termĩo neqꝫ ẽ ampliꝰ meriti uel demẽiti locꝰ ullꝰ Proinde nõ tollunt̃ ab hoc duplici ſtatu multi actiones arbitrarie tẽptãt hoĩes q̃bus arbitrie angeli ſubmĩiſtrant.

Amor arbitrariꝰ reſpectu dei fieri poteſt ad vtrãqꝫ partem dilectiue uel obmiſſiue hic in via immo nõ videt̃ repugnanciã includẽ de potencia dei abſoluta uel ſuſpẽſa legi ꝯmũi q̃n voluntas arbitraria fiẽi poſſʒ oditiue i deũ clare viſũ. Poſſʒ eñ apphendi ſb racõibꝰ odibilibꝰ ſcʒ punitiui uel dãnatiui Ex qua ꝯſideracõe moti ſũt aliq̃ dicẽ ꝙ dãnati forſitan ĩ extremo iudicio videbũt pmorula intuitiue deũ nõ ſolũ in hũanitate de q̃ ꝯſtat · ſed eciã in diuinitate ad augendũ odiũ et ꝯſeq̃nter ſuppliciũ ſuũ magis ſʒ non habʒ hoc ꝯmũis doctrina q̃ pociꝰ ut ſemp ſequẽda eſt · qm̃ curioſitatis eſt non doctrine pietatis · opinionibus extraneis delectari

AMor g̃tuitꝰ dei actualis dicit influẽciã diuinã gratis datam in anima q̃ formaliter reddit hoĩeʒ gratũ deo et acceptũ ad vitã eternã. Cõſideracõis huiꝰ materia latiſſime tradita eſt p doctores ſʒ a multis expimẽtaliter nõ intellecta: Circa quã ponat̃ ad pñs iſta. Dicendo ꝙ amor g̃tuitꝰ q̃druplicater habʒ ꝯſiderari. Vno mõ put eſt forma q̃dam abſoluta · uel influencia effectualiter a diuina bonitate pueniens. Alio mõ put reſpicit ipm ſbiectũ qđ informat pporcionabiliter ſicut albedo informãs ſbiectũ reddit albũ. Tercio modo poteſt attendi in ordine ad deũ acceptãtẽ illũ q̃ habʒ grãʒ ad vitam eternam. Quarto modo put amor ille g̃tuitꝰ qui dr̃ caritas ẽ vniũſalis motor ⁊ pñcipalis inter omẽs ꝛ ſup omẽſ habitꝰ ĩ aĩa p reſpectũ ad fñẽ vltimũ ad quẽ ipm dirigit inclinat et mouet tãq̃m ad vltimũ finem ſuũ. Amor pmo mõ ẽ reſ quedam abſoluta p ſe diſtincta ab aliis que poſſet remanere p potenciã dei et nichil gratũ reddẽ ut ſi poneretur extra ſubiectum. Amor ſcđo modo reſpectiue ꝯſideratꝰ ad ſbiectum et

ad influentē deū nō videt poſſe ſtare q̄n reddat ſubiectū for-
maliter gratū intrinſice qm̄ iſte ē act9 ſuus pm9 et formlis ſic
in aliis accidētib9 abſolutis. Amor tercio mō reddit de lege ꝯ
muni ſbiectū ſuū acceptū ad vitā eternā ſ3 abſolute nō repug
nat q̄n aliq̄s ſit recept9 ad vitā eternā abſq3 huiuſmodi amore
uel eciā nō accept9 cū amore tali. Amor quarto mō ꝯſiderat9
ē oīm habituū et actuū laudabiliū meritorioꝝ et acceptabiliū
ad vitā eternā radix forma et finis ſine q̄ finis vltim9 nō ha-
bet. Cui ꝯiunct9 ē amor diuin9 increat9 illabēs aīe purificās
eam illumināſ pficiens et acceptās.

Amor ḡtuit9 ꝯgnoſci nō poteſt ineſſe hoīni abſq3 ſpeciali re-
uelacōe iuxta illud xpi. Spūs vbi vult ſpirat ⁊ vocē ei9
audis ⁊ neſcis vn̄ veniat aut q̄ vadat. ſic eſt oīnis q̄ nat9 ē ex
deo. Cauſe multiplices hui9 ignorācie notant a doctorib9 ſ3
pcipua eſt qm̄ interiores habit9 nō ꝯgnoſcim9 niſi ex actibus.
Sūt aūt act9 habituū acq̄ſitoꝝ ⁊ infuſoꝝ ita ſimiles q3 diſtin
guere nō ſufficim9 ſic videm9 colorē artificialē in facie nō di-
ſtingui faciliter a natali neq3 lumē a ſpēb9 coloris Vn̄ pueniit
ex actib9 v̄tuoſis ḡra informatis duplex augmētacio. Vna mo
ralis ſeu natalis. altera ḡtuita uel ſupnatalis dū ḡra ſc3 aug-
mentat. Gr̄a vero magis mouet influxiue generaliter ſcdm le
gem eternā quā particularit et inheſiue ſcdm particularē ra-
cionē qualiter inclinant habit9 acq̄ſiti ⁊ inde magis percipi
unt. Sed an ſint ḡtuiti uel infuſi neſcitur. Propterea deniq3
Beatus vir qui ſemp eſt pauidus quoniā et ſi cognoſceret pre
ſencia gracie create tn̄ de pſeuerācia ⁊ de amore pdeſtinatiuo
increato et eterno neſcimus ſed ſperam9

Amor gratuitus dei q̄muis a pma origine nō fuerit in adā
erat tamen tunc in eo amor dei ſuper omnia laudabilis ſ3
non meritorius vite eterne ſed pro tempore legis currentis
tale medium non occurrit quoniam homo eſt in ſtatu gracie
uel culpe. ſimiliter de angelis in ſua ꝯdicione pmaria diceret.

Amor dei habitualis gratuit9
ſecundum eccleſie determinacionem infunditur in bap-
tiſmo qui reddit baptizatos acceptos et eterna vita dignos
Colligtur inde qualiter omnis baptizatus in criſto cum ex-
ultacione debeant dicere illud Yſaie.

Gaudēs gaudebo in dño ꝛ exultabit anima mea ī deo meo ꝗꝛ
induit me veſtimentis ſalutis diūſis · ſcꝫ habitibꝫ ꝟtuoſis et
indumēto iuſticie circūdedit me xp̄o ſcꝫ ſole iuſticie. Quicūꝗ in
quit paul9 baptizati eſtis xp̄m induiſtis · ſeqtur tāꝗ̄ ſponſum
decoratū corona q̊ ad ſpiritū · et tāꝗ̄ ſponſā ornatā monilibꝫ
ſuis quo ad mētē uel animā ſupiorē. Tūc eīn̄ apparuit ſignū ma
gnum in celo racionalis aīe. Mulier amicta ſole · et luna ſb̄ pe
dibus ei9 · et in capite ei9 corona ſtellaꝝ duodecim. Colligit
inde poſicionis magni Alberti inſufficiencia q̇ gr̄aꝫ habitua-
lem nō poſuit ſꝫ increatā cū creata actuali. Pueri eīn̄ baptiza
ti et dormientes quō formaliter ğti eſſent q̊s ꝯſtat actualē g̃-
Amor ğtuit9 habitualis infu- cie motum non habere.
ſus pueris baptizatis reddit eos acceptabiles deo ama-
biles et ğtos nec nō hoībꝫ ita reddē debꝫ tāꝗ̄ angelos q̃ſdam
dei. Colligerētur inde plurima documēta moralia tā in laudē
ꝯſuanciū innocēciā baptiſmalē in ſe ꝛ in alῐ̄s · ꝗ̄ in vehendū
vituperiū et damnacōeꝫ eoꝝ q̇ innocēciā huiuſmodi ꝓſtituūt
in ſe uel ī alῐ̄s · rurſus crucifigētes xp̄m ꝛ oſtētui hn̄tes. Utꝝ
vero baptizati q̇ nōdū ꝑuenerūt ad vſū racionis facē poſſint
oꝑa grata deo ꝛ bn̄placita puto ꝙ ſic q̃muis nōdū meritoria ſꝫ
neqꝫ tūc demerētur · bn̄ tn̄ peccant ꝗꝛ peccare min9 dicit ꝗ̄ de
mereri · ſicut dicim9 mōſtꝝ eē pc̄m in natura nō tn̄ eē culpā
Amor dei reſultās ex amore tri- ꝫ aut detrimētū
plici · ſcꝫ libero · arbitrario · ꝛ gratuito · De q̊ deinceps
habēd9 erit ſmo · ꝯſiderari poteſt ſb̄ multiplici tripli
citate iuxta ꝟbū · Petri de amore ter repetitū. Amo te · amo te
amo te. Diſcurram9 velud in ſupficie ꝗꝛ materia late patet.
Eſt amor itaqꝫ incipienciū ꝓficiēciū et ꝑfectoꝝ. Eſt amor ſe-
cundū veniam · gr̄aꝫ · et gloriam eciā hic inchoatā. Eſt amor
ſcd̄m hominē · animalem racionalē · et intellectualē. Eſt amor
ſcd̄m veſtigiū ſcd̄m ymaginē et ſcd̄m ſimilitudinē deiformem
Eſt amor ſcd̄m purgacōeꝫ · illuminacionē · et ꝑfectionē. Eſt
amor ſcd̄m tropologiam · allegoriam et anagogiam. Eſt amor
ſcd̄m deſponſacionē ſpirit9 · cū ancilla · cū libera · ꝛ cū domina.
Eſt amor ſcd̄m tricliniū aīe · inferi9 ſupius ꝛ mediū. Eſt amor
ſcd̄m adoleſcētulas ꝛ ꝯcubinas ſcd̄m reginas ꝛ ad vnicā colūbā
Eſt amor ſcd̄m triplex celū infimū · mediū · et terciū. Eſt amor

ſecundum triplicem ierachiam infimam mediam et ſupremã Eſt amor ãgelic9 cherubic9 z ſeraphic9. Et ita de triplicib9 talibus multis refluentib9 in eandem ſentenciam.

Amor dei reſultans ex amore triplici ſcꝫ libero · arbitrario et gratuitu. Concurrens in actum ſcdm laudabilior eſt q̃m ſi quilibet ſtet in actu primo uel habitu tantũmodo. Perſpicuum eſt q̃a potencia quelibet iuncta ſuo actui laudabili z bono pfectior eſt et fini ſuo cõiunctior q̃m in habitu ſolo manens quaſi ſopita uel ſomnians. De quo triplici actu amoris ſimul coniuncti reſpectu dei ↄpoſita ſunt anagogice per p̃rez pulcherime et amoroſiſſime feminaꝝ marie ſalomonem cantica canticoꝝ · ſimiliter et alia plura que cõtemplata eſt mens ſua ſapienter nominatim de duplici modo deſponſacionis anagogice z moralis ſiue tropologice. Prima deſponſacio cantatur per epithalamium cantici canticoꝝ. Secunda per epithalamium capituli vltimi prouerbioꝝ. Cui9 inicium eſt. Mulierem fortem quis inueniet. Conſtituuntur in prima deus et anima tanq̃ ſponſus et ſponſa ſe mutuo zelantes amore vnic9 ad vnicam et vnica ad vnicum de qua gloriatur ſponſus. Vna eſt inquit columba mea perfecta mea. Vna matris ſue electa genitricis ſue. Conſtituuntur in alia deſponſacione ſpiritus deiformis et ſapiencia tanq̃m ſponſus et ſponſa magis p tropologiam z allegoriam tanq̃ in vita actiua q̃ p anagogiam in vita ↄtemplatiua. Diſcernit̃ ex hoc p̃cipue varietas huiuſmodi duplicis deſpõſacionis et epythalamium correſpõdentis. Quoniam vna ſpectat ad incipientes et proficientes generaliter. Altera propria eſt non niſi perfectoꝝ et in anagogicos exceſſus ſeſe rapientium de claritate in claritatem tanq̃ a domini ſpiritu prout ſcda particione dicetur

Amor expoſitus in canticis canticorum fruicio dei vel oſculacio oris nominatur aptiſſime non ſolum habitualis et tepida · ſed actualis feruens et extatica · et precipue ſeraphica cuius eſt immediate ferri in deum q̃muis ex parte anime concurrat multitudo habituum et influenciaꝝ. Omne preterea datum optimum z omne donum perfectum deſcendens a patre luminum. Que omnia tanq̃ virtus vnica tradente dyoniſio replent et reſtituunt et conuertunt

ad ↄgregãtis pr̃is vnitatẽ et deificã ſimplicitatẽ vbi tũc ↄpex uel ſeraph mentis ineffabili ⁊ ignoto d̃o ineffabiliter ⁊ ignote ↄiungit̃. Ignote q̃d ẽ q̄ꝛ infinite ⁊ immẽſe cũ v̓tus ↄgnoſcentis ⁊ actus ꝓ ut et natura ſint finiti ſʒ de hoc poſteriꝰ. Tangamus interim p remuneracõeʒ paucula de deſponſacõe morali ſeu tropologica ſp̃us deiformis cũ diuina ſapiẽcia q̄ꝝ ↄſideracio p̄cedẽ debʒ tãq̄ via ad deſponſacionẽ anagogicam neceſſaria. Oſculum ſponſi uel oſculacio eſt dignatiua imp̄ſſio cuiuſdam ſuauitatis ⁊ intime ↄſolacõis p illapſũ ſecretũ in animam Petit̃ aũt ⁊ ↄcedit̃ ad faciliꝰ tolerandũ p̃ns exiliũ dũ ſponſa pegrinat̃ a ſponſo. Oſculũ aũt eſt illa ſuauitas ⁊ intima ↄſolacio iocunditas ⁊ exultacio quocũq̄ fiat aut ſenciat̃ in aĩa ſecundũ porcionẽ vegetabilẽ ⁊ ſup̄mã q̄ mens dr̃. uel apex mẽtis ↄduiſa ad ſpiritũ ꝓ ut ad aliq̃ diligẽda uel ordinãda vel cogitanda ſb deo deflectit̃ qm̃ ſoli deo coheret ⁊ intendit tanq̄ obiecto ⁊ fini vltimo ⁊ ſoli ſponſo q̄ ſolꝰ ſibi et totꝰ eſt deſiderabilis ⁊ amicꝰ. Talis eſt inq̃t dilectꝰ meꝰ et ip̄e ẽ amicus meus filie iheruſalem. Dr̃ aũt amicꝰ tãq̄ amoris cuſtos et addit ſup amorẽ ſimplicẽ ↄmũicacõeʒ ſecretoꝝ et mutuã reamacionẽ. Cuiꝰ eſt ꝓpriũ om̃ia eẽ ↄmũia. ut in caſu p̃nti deꝰ gerit amiciciã erga aĩaʒ ſanctã q̃a ↄmũicat ſibi ſeip̄m ⁊ amorẽ ſuũ et dona ſua ad fruendũ ⁊ vtendũ ⁊ vniũſaliter ptractãdũ quãtũ ip̄a anima racionabiliter voluerit ⁊ potuerit accipe plus uel minꝰ ꝓ varietate ſtatuũ in q̃bꝰ eſt ↄſtituta. Sup hoc erit particio tercia.

Amor dei reſultans ex amore triplici ſcʒ libero. arbitrario. et gratuito. ſufficiẽs ẽ ad ſalutẽ ⁊ fruicio dici debʒ in q̃cũq̄ fuerit ydiota vel ſimplici ſecundũ quẽ amorẽ licʒ vnicuiq̄ hm̃i decãtare illud epithalamiũ quaſi morale ⁊ practicũ. Mulierẽ fortẽ q̃s inueniet. Sed non ita de altero. Vidit hoc ip̄e ſalomon q̄ deſcripſit ꝑus de ſponſacionem viri deiformis cũ ſapiẽcia quã aĩaʒ p anagogiã cũ deo. Sciuit eñ q̄ꝛ nec phos q̃ſdã latuit qm̃ ad beatã vitam tria ꝑparabãt. Studiũ ſapiẽcie. faſtidiũ p̃ntis vite. et deſiderium alteriꝰ vite. Primũ docet̃ in parabolis q̃bus inſerit̃ hoc epithalamiũ. Mulierẽ fortẽ q̃s inueniet. Tradit̃ alteꝝ i eccleſiaſtes de vanitate reꝝ. Subiungit̃ terciũ in canticis cãticoꝝ. Ceteꝝ ad hec tria maxime ad duo ꝑma ſubſeruit vniuerſitas

ſcripturaꝝ ⁊ creaturaꝝ q̃ſi libris ⁊ doctrinis innumeris. Notate ſunt pluries ⁊ a pluribꝰ ſpeciales quedã induſtrie quedã cõmunes quedã magis appropriate pro utraqꝫ de ſponſacione Sicut ſcripturas pͥmo inſpicere et eaꝝ ſaltem quid nomĩs intelligẽ. Intellectas ad breuia quedã reducere. Abreuiatas ex ſe uel aliĩs memorie recõdere. Recõditas memoriter meditãdo rummĩare. Rummĩatas tandem digerere et vnire. Preterea notate ſũt ſecundum exiguitatem noſtram duodecim pͥdem induſtrie ad theologiam miſticam adaptando. Quibuſ obmiſſis omnibus aũt preſuppoſitis lacius enim patent proximus ad cantica canticorum ⁊ de neceſſitate uel cõmoditate expoſicionis eorum ultra ceteras ſcripturas diuinitus inſpiratas iſtud vnum premittamus.

Amor dei reſultans ex amore triplici ſcꝫ libero · arbitrario et gratuito ſicut in genere multiplices habet gradus et differẽcias ꝓut in ↄſideracõe tercia tangebat̃. Sic in ſpeciali amor ſeraphicꝰ multiplicat̃ in diuĩſis ne dũ ꝓ ſtatu patrie ſed vie ꝓ graciaꝝ ⁊ exercitacõm varietate. Quidã fuerũt ex gr̃a ſingulari ſicut paulꝰ ⁊ eſtimo ꝙ maria q̇ rapti ſũt aliquãdo ad nudã eſſencie vnionẽ · vbi tũc non indigebãt theophaniĩs ſcripturaꝝ cãticoꝝ uel ꝟboꝝ de quibꝰ nichil ad pñs. Alij fuerũt ſi tñ ad huc ſũt nouit deꝰ · q̇ et ſi nõ viderint uel videant deũ ꝑ eſſenciã nichilominꝰ ad intelligẽciã purã ⁊ ↄſpicuã ꝑducti ſũt q̃i ſimiliter ad adã ꝓ ſtatu innocẽcie q̇ vidit deũ in ſpeculo claro et lucido diuinitus inſpirato in ymagine ſua ſimilitudine et gloria · qualiter et lucidius viderunt angeli pro ſtatu vie ſue. Qꝫ ſi adam viderit eciam in enigmate deum per veſtigia creature et in veſtigiĩs hoc fuit propter neceſſitatem directiuam ſenſualitatis ſue . Tales qui ſunt huiuſmodi iam in cõtemplacionibus ſuis et a moribꝰ ſeraphicis nõ indigent exercicio quocumqꝫ pro illo tunc ad fruendum et inherendum deo per oſculacionem eius · immo faſtidium eſſet eis omnis creatura ſicut in perſona magdalene querentis deum dicit origenes. Quero creatorem faſtidio eſt michi omnis creatura. Tales videbatur cõmendare philoſophus in principio · methaui · dicens eos non indigere apologiĩs quales expetunt homines groſſioris intellectus in quibus perſpicuitas

et luciditas ſuoꝝ intellectuū mixta eſt cum materiali groſſicie
plus uel minꝰ ut in ꝓphis minꝰ plus in naturaliter ebitibus aut
morionibus et ſtultis. Mediocriter aūt ſic in hoīb plurib
laicis et lr̄atis. Qui certe paucissimoꝝ ē ⁊ fuit dicente plato
ne ⁊ ceteris ꝑſpicuitas intellectꝰ atq̄ mētis ꝑ quā ɔiūgit̄ tāq̄
in ſupremo ſuo angelis et intelligēcijs. q̄ porcio q̄muis ſit ſu-
perior in hoīe tn̄ pociꝰ homo denominat̄ a racione raciona-
lis ꝙ ſibi ꝓpria ē q̄ ab intellectu intellectualis. ſꝫ nec a ſenſu
ꝓpter imꝑfectionē nominat̄ ſenſualis. Alij ſūt q̄ ⁊ ſi vigiāt in
telligēcia hn̄t nichilominꝰ ad huc impeditā nec ſolidā ad ɔ
tuicionē veritatis irreūberatā. Indigent ꝓpterea fulcimēto
quodā ſimbolicaꝝ ſimilitudinū vigerācia ad ꝑſiſtēciā ⁊ ɔtinua
cionē. Propter tales maxime ɔpoſita ſūt cātica cāticoꝝ cū ſi
milib anagogicis manuductionib. Tradita eſt inſuꝑ theolo
gia miſtica dioniſij q̄ ꝑ abnegaciones oim magis q̄m ꝑ affirma
ciones incedit. Cōiunxit aūt verſellēſis velud in vnū tres ſta
tus hominū in expoſicōe ſua cātici cāticoꝝ breuiter et acco-
mode apud eruditos in libris ⁊ doctrina dioniſij non ita ꝓ ce
teris neq̄ ꝓ ignorantib ſuas tot ꝑciſas allegacōes more iuri
ſtaꝝ q̄ vix recte ſcribuntur aut notant̄. Et ſiſtit inſuꝑ in ſolo
intellectu anagogico dei ⁊ anime nichil miſcendo de allego-
rica deſponſacōe xp̄i et eccleſie q̄muis vnū proficiat ad alteꝝ
dummō ſe mutuo nō ɔfūdāt. Inter ē eni tā eccleſie vniūſalis
q̄m anime ſingularis cātare iugiter deo tāq̄ ſpōſo corde ver
bis et opere. Amo te amo te amo te.

Explicit prima particio q̄ſi ꝓhemialis in cātica cāticoꝝ

Seq̄tur ſcda particio. et ꝑmo ꝓhemiū

AMo te. Quid obſecro reſonāt aliud cantica can-
ticoꝝ q̄m iſtā ex intimo et toto corde vocē. Amo
te. Qua in re ꝑmittendū eſt ꝙ amor fruitiuꝰ dei
maxime ſeraphicꝰ ꝙ nō poteſt ꝓ ſtatu vie ſepe
diu et multū ɔſiſtere ī illa puritate actuali. indi
get ad exerciciū ſuū ſimilitudinib et ſimbolis uti creaturaꝝ.
maxime cū dicat dioniſiꝰ. Impoſſibile nobis relucē diuinū ra
dium niſi ſacris et architipis exemplarib uel ſimbolis circū-
uelatū quē admodū pura lux matēialis ſine coloris admixtiōe
non videt̄. Propria cōpoſitus eſt liber canticoꝝ ſb torpis et

ſimilitudinib ad hui9 fruitiui amoris ſub typo nupciaꝝ ↄgni cionem. Studuerunt in hñs exponendis ſūma ⁊ diuina inge= nia nunc per partes pro ut materia quā tractabant exigebat. Nunc integraliter · per omelias · per ſermones · per poſtillas · p diſtinctiones · per gloſas ordinarias · ſcđm quadruplicē ſenſū viciſſim permixtum. Poſterior vn9 abbas verſellenſis ſtatuit inſiſtere circa ſenſum anagogicū per ſimilitudinem · ad amo= rem ſupmum creatum qui eſt in ſeraphin coartās ſe ad animā racionalē · et deū ſcđm ſupmam quātum eleuari poteſt anime porcionem · quā appellat ſeraph uel ſeraphin in ierarchñs aīe exemplariter ad celeſtes ordinatis · fundamentum capiens ex decimo · ca°. Dioniſii cum expoſicionib ſuis. Qualiter ipſe bonauentura pauciſſimis verbis conplexus eſt in itinerario ſuo ca° · iiij · Porro amor fruitiuus et extaticus uel anagogic9 et ſeraphicus quia conſiſtit in experimentali percepcione cō iunctionis anime cum ſupremo obiecto ſuo et ſine deo nulla= tenus tradi poteſt per doctrinam · maxime cū a ſolo deo pure gratis et ſup omnē induſtriā infundatᷣ. Videtur pocius inſiſtē dum i expoſicione canticoꝝ et ſimilium doctrinaliter et ſcola ſtice tradendo quid nominis terminoꝝ · et exponēdo ſimbo= licas ſignificacōes eoꝝ · q̄m in declamacōib et exhortacōib9 que nequeūt ut dixim9 amorem fruitiuū infundere. Sed habi to uel cognito qđ nominis terminoꝝ ex theologia ſcolaſtica debet exerciciū intrinſecū remitti ad interiorē mētis pſcruta cionem cooperante grā dei que non datᷣ cōmuniter ſe non ex ercentib ⁊ in gratis · in quib gracia dei uel nulla ē uel in ua= cuum accepta. Sed iam vtiq nulla ē ſi inuacuū recipitᷣ. Quia non min9 horreret vacuū gracia q̄m natura. Dicuntᷣ vero cā tica canticoꝝ per excellēciā uel anthologice qa ſola i eis ē ra cio cantandi amor pure gratuitus non liberacio ab hoſtibuſ ut primū illud canticū. Cantem9 dño glorioſe non viſitacio ⁊ redemptio dei ſicut illud. Benedictus dñs deus iſrahel · ⁊ ita de reliquis ſuo modo. Sed in hñs canticis ſola cantandi racio eſt ipſa cantacio ſe exercens in amore non qualicūq ſed diuino et ſupremo qui ſeraphicus iure dicitur ꝙ ad eius ſimilitudi= nem ſit exemplatus. Dicitur nichilomin9 amor ſponſe qñ ta lis amor caſtus et zelotes et ſummus eſſe debet quali ipſum

nomine ꝓ q̃litate materie duxim⁹ in ſequẽtibꝫ appellãdũ. Pla
cuit igiť duce ſpiritu ſãcto veſtraꝝ ope p̃cũ coartare ſmonẽ
et aptare p̃ncipaliter ad ſenſũ anagogicũ de amore ſpõſe. Qđ
ut ſinceri⁹ fiat ⁊ abſq; in volucris ſimilitudinũ. expediẽs cẽ-
ſui eẽ ↄdicões uel effect⁹. Et ſigna uel ꝓprietates hui⁹ amo-
ris ſb q̃nq̃ginta ↄſideracionibꝫ q̃ſi tottidem ſcintillis aut lin-
guis igneis ãnotare. Verꝝ tñ ne videamur a lr̃a nimis exorbi
tare ſtuduim⁹ iſtas amoris ꝓprietates ab in volucris ⁊ ſumiſ
lr̃e q̃dã ex agitatiua de puracione in emicacõeꝫ deducẽ. Hic
eni͂ mod⁹ tractãdi ꝓximior eſt ſcolaſtico q̃ꝫ rethorico ſtilo q̃-
liter acten⁹ vti ſtuduim⁹ pmixtione q̃dã facta q̃ꝫ accomode
uel vtiliter iudicet lector ſꝫ benign⁹. Grat⁹ inſup accipiat ꝓ
ſuccĩcto q̃ꝫ ꝓhemio i auxiliũ memorie dr eadẽ v̾ſuũ Eligiatorꝫ
in q̃libꝫ nũc oblectat ſe ociosa ſenect⁹ mea ſtudii meõr puerilis

Oſcula poſcit amor. delectat lenit ⁊ ardet. Ingreditur cellaſ

pulcher. et ipẽ niger. Oppugnať amor. deſiderat alta tenere.

Eſſe vagus refugit. doct⁹ equeſq; dei eſt. Grat⁹ amor cor hť

ſimplex. cui lectulus extat. Florid⁹ ẽ noſter. dulcis in ore ſuo

Potat amor lãguet. cõplexibꝫ heret amici. Quo ſecũq; rapit

hũc videt audit habꝫ. Querit amor qđ amat. tenet ſublimia

ſurgit. Aut cubit aut fertur. aut dyadema gerit. Pulcher a

mor totus. p ſingula mẽbra videndo. Vulnerat. et miris mo-

dis redolet. Surgit amor liqueſcit. paſſus q̃ꝫ vulnẽa languet

Dilectũ laudat iactat amiciciã. Vni iungit amor ſoli pfectus

et eſt par. Aurore nitid⁹ ordine terribilis. Neſcit amor rhiť

turbatur crebro vocaṫ. Pareat ut veniēs. laus multa ſibi da

tur. Viſit amor vineas. ortos et poma reſeruat. Oſcula vult

p̄ueri. fortis amor quaſi mors.

Ceterꝝ fiet reductio in hac particione ſcđa ad ſimpſalmatis decacordū cū dyapſalmate tociēs interpoſito iuxta decadem verſuū et ꝓ numero dragmatū totidem ab expoſitoribꝫ nota torꝝ q̄tenꝰ cātica cāticorꝝ reſonēt ſcđm pſalteriū decordū da uid regis et iuxta cāticū filie ſue marie pulcherime feminarū Deniqꝫ tercia particio colligit om̄ia ſub amoris oſculo ſancto quatenus o reuoluet ad a intelligibili quodam giro.

Incipit p̄mū ſimpſalma hoc ē ꝯcordia pſallenciū in canticiſ.

Oſcula poſcit amor. Exilit   Prima ꝯſideracio hec amoris ignei ꝓprietas ab hac particula. Oſculeṫ me oſculo oris ſui. Oportꝫ ut iā notauimus nos hoc loco ſcolaſticis theologie et phie regulis vti. maxime dū querimꝰ ad intelligēciā ꝯmunem cātica cāticorꝝ traducē. aut ſaltem qđ credulitatē ſecretiſſimorꝝ ſenſuum et caſtiſſimorum quos includit fumus lr̄aliſ ꝛ q̄ſi carnalis nullꝰ abhorreat. neqꝫ ſcādalū fede carnalitatiſ incurrat quis puderet referre qđ exptꝰ audiui. Offēderet em̄ pias aures. Oportet p̄terea ſupponē tradita p alios ꝛ alibi ꝛ a nobis pluribꝫ locis repetita et expoſita nominatim in ope ſup magnificat cū adiuncto collectario q̄ſi ſeptē ſportarꝝ ad duodecim p̄ores de viribꝫ anime de eiꝰ ꝯceptibꝫ. Et ſup omnia de ymno et v̄bo glorie ad diuinū dioniſiū. Quicq̄d em̄ principaliter allaturi ſumus hoc vnū reſonet aut explanat miſterium Si qua deniqꝫ ut fit ꝯiungūtur alia ſpectant pocius ad amorem incipiencium uel ꝓficienciū q̄ꝫ dumtaxat pfectorꝝ niſi pro quanto cognoſcere decet et expedit fortis mulieris exēplo ſemitas domus ſue quas perfectꝰ amor ꝯſiderauit ut pueniret ad artem qm̄ mens amat arte manens. Oportet rurſus interdoctrinas de paſſionibꝫ aīe hoc ſpecialiter attēdē q̄ apud theologos amplior eſt accepcio paſſionū ſicut amoris uel amacionis ꝛ ꝯſeqnciū inde q̄ apud ariſtotilē naṫalis habeat tradicio

Ipe em̄ nullas niſi in ↄcupiſcibili et iraſcibili ſenſuali cenſuit
ꝓprie reponēdas paſſiones· ſicut nec in deo uel in angelis· noſ
aūt ſequētes Auguſtinū cū ceteris theologis ponim⁹ oīa no
mina paſſionū ne dū in racione humana· ne dū in ei⁹ mente ⁊
ſpiritu· ne dū in angelis et btis· ſ; in ipo eciā deo glorioſo· om̄i
tn̄ impfectione ſecluſa. Dicim⁹ em̄ deū delectari et gaudē ſic
et beatū eſſe. Quēadmodū igiť amor ſeraphic⁹ cui⁹ aſſignare
nitimur ꝓprietates ſigna uel effect⁹ reponiť in apice ſeu ver⸗
tice mētis intellectualis· ſic audacia q̄m amor pturit in oſculi
peticione cū ceteris illic collocať. Et hoc ſtabilitū ſit ad oīa
ſequēcia. Conſtat ꝙ amor nō q̄liſcūq; ſ; feruidus et familiaris
cauſat de amico et amato fiduciā. Expimur eciā hoc ī brutis
ne dū faciliter ſ; cū difficultate domeſticalibus ex ferocitate
ut leo uel ex timiditate ut lep⁹. Cōtrahūt em̄ ex longa ↄuer
ſacione beniuola eis audaciā ↄuerſandi cū ꝓpriis dn̄is ⁊ dome
ſticis ſuis. Immo et cū brutis alteri⁹ ſpeciei q̄s nat̄a creauit
adūſus ſicuti ſūt canis et catt⁹ vulpis et lup⁹. Nūc ad ꝓpoſi⸗
tum puto iam lector intelligat ex q̄nta fiducia oſcula poſcit
amor. Oſculeter ait me oſculo oris ſui. Pulchra ē hoc loco et
ꝓlixa deuoti beati bernhardi deductio ꝓpologiſantis ad a⸗
nimā q̄ petit oſculū oris· ab illo tali et tāto q̇ reſpicit terram
et facit eā tremere. De quo iob ſp mq̇t tāq; tumētes fluctus
ſup me deū timui et pond⁹ ei⁹ ferre nō potui. Talia ſūt pluri
ma ad repreſſionē audacie· de qua vn⁹ patꝝ iubebat. Nūq; in
om̄i vita tua aſſumpſeris fiduciā. At vero diſcipul⁹ ille q̄m di
ligebat iheſus tota libertate audet dicē. Timor non eſt in ca
ritate qm̄ pfecta caritas foras mittit timorē. Sed nōne ſera⸗
phica caritas ſponſe noſtre pfecta eſt. Nōne iam p expimēta
plurima facta ē domeſtica tota. Nōne numerāda eſt inter ci⸗
ues ſāctoꝝ ⁊ domeſticos dei. Cui⁹ exemplo pauli ↄūſacio ē in
celis. Que tociēs ad miſſa eſt nec repulſa ad oſcula pedū dile⸗
ctoꝝ. De inde gradatim familiari⁹ ad oſcula manuū q̇d in tā⸗
dem aliq̄n ſumat audaciam in feruore ſpūs ſui dicē. Oſculetur
me oſculo oris ſui· Sic amoroſa illa xp̄i magdalena poſt vncti
onem pedum ꝓ remiſſione peccatoꝝ p̄ſumpſit effūdē vngētū
p̄cioſioris liq̄ris ſub typo fragrantiſſime deuocōis ſup caput
ipſius recūbētis Caput aūt xp̄i de⁹ q̇ p ſingularē deuocionē

oſculari dicitur ore ad os · quia nullum interponitur medium
creature ſeparatiue ut dicetur. Cantat vnus ex ſeculi homi-
nibus audacem faciebat amor Si bonitas caduca ⁊ aliquan-
do peſſime eſtimata rapit ad ſe amorem alienum ut audiat ⁊
preſumat quid de illa fornace immenſa bonitatis et beniuo-
lencie exiſtimandum eſſe putabimus. Quid inq̄m niſi illud di
oniſii a paulo diuinitus edocti. Benignus ihesus venientes
ad ſe tot9 totos deoſculabat. Tractū ē h̄ ex euāgelica adole-
ſcencioris filii pabola reuītētis. Audem9 inq̄t apoſtol9 ⁊ bonā
fiduciam habemus magis pegrinari a corpe ⁊ eſſe p̄ſentes ad
deum. Que p̄ſencia dei q̄d aliud eſt q̄ oſculacio oris ſui. Sem-
per ex aduerſo p̄ſumit ſeua turbata conſciencia nec audet ocu
los ſurſum attollere quātominus oſculū oris poſtulare. Mul-
tum dilexit petrus ideo multum preſumpſit. Domine inquit
ſi tu es iube me venire ad te ſuper aquas. Sencio me laxius
diffluere quam propoſita breuitas flagitabat · ſed neq₃ finis ⁊
ſi voluero cuncta proſequi que dictantis animo uel occurrūt
uel materie proxima ſūt · uel fortaſſis a lectore querēda ſunt
Ecce dubitacionis materia magna nimis. Querēt enī ↄfeſtim
nonnulli · nec expectacione ſua confundi putabunt. Ediſſe-
re nobis ſi expoſitor es plenari9. Quid oſculum · quid os · quid
oſculans · quis quid oſculatus qualis oſculatus eſt. Dic q̄ ſunt
oris duo labia in oſculāte ſimul et oſculato · ſed neq₃ terminus
hic erit inquiſicionis fiet proceſſus ad omnes ſimbolicas ſig-
nificaciones quas textus canticorum decurrit vniuerſus · de
vberibus · de vngentis · de cellariis · de tabernaculis cedar ·
de pellibus ſalomonis et ceteris in hunc modum. Sed iam p̄-
tacta eſt noſtri ſuper hiis cauſa ſilencii · plus itaq₃ ſuſcepimus
vmbras et fumos excutere q̄ diſcutere · Sane diſtinctiones ⁊
ſermones magiſtrales. Omelie preterea ſanctorum copioſiſſi
me pro incipientibus et proficientibus hic docebant. Sed
nunc perfectis q̄muis imperfectus debitor ſum · qui pro con-
ſuetudine exercitatos habent ſenſus venient vltima duo ſim-
pſalmata pro minus exptis. Ponit hugo tres in contempla-
tione proceſſus inſtar ignis qui dum accendi queritur primo
fumoſus eſt ſine flamma. Deinde cum fumo flamma miſcetur ·
tandem purus et quietus ignis eſt in carbone.

Gradū hūc terciū tenet igneus amor ſpōſe q̄ fortis exilit ſcin-
tillat et emicat. nec inter fumos lr̄e groſſos ꝛ inq̄etos volu-
tatur. Deniq ꝗ non de ſingulis oīa dici pn̄t ſimul eciā q̄ ſūt
ac comoda trāſeat ſmo nr̄ ḡdatim. ad reliq̄. Vn9 itaq ſolꝫ paſ-
ſus in ſcripturis mutuo ceteros exponē immo q̄dlibꝫ v̄bū pt
intelligibiliter loqui cū altero qm̄ eſt ignea lex ſciēcie atq ha-
bens vocis ꝛ oīm linguis loquēs. Dum em̄ ſpirit9 ſāct9 afflat
ſicut fugiūt fantaſmata. danť kariſmata. ſpirant aromata. ſic
reſonant ydiomata.

Amor delectat exilit hec ignea lingue pticula exequētibꝫ
v̄boꝝ ſimbolis q̄a meliora ſūt vbera tua vino fragrancia
vngētis optimis. Siq̄dem iſta delectāt vtētes. Inuenit em̄
dictū apud ſapientē p inſipientē mulierē. Veni inebriemur
vberibꝫ. vinū q̄ letificat cor hoīs. et odoribꝫ ꝛ vngētis cor de-
lectat. Preterea delectacio ſortit hoc nomē a ſimilitudie la-
ctāciū pueroꝝ q̄i dulcis lactacio. Cauſat aūt ab amore immo
nō niſi ex amore uel amacionis delectacione hinc illud ꝓpl'are
Ia. hōme. naura. ioe. ſe damoꝝ. ne. vient. Gaudiū niſi de amo-
re nullū eē poteſt. Eſt itaq delectacio pcepcio ꝯueniētis cō-
iuncti. Amor aūt nō eſt niſi ꝯueniēcia et adoptacio rei ad ſuū
ꝯueniēs. Porro nullū eſt obiectū ꝯueniēcius ſpōſe q̄m ipe de9
ſummū bonū ad qd capiendū ꝛ poſſidēdū facta eſt. Quare ſup
eſt dum ſi ꝯiungit inheret et vnit tanta ꝓpinq̄tate q̄nta ſunt
os ꝛ os oſculancia ſe mutuo qd cauſet ex hac vnionis p cep-
cione delectacio nō qualiſcūq ſꝫ in ſuo genere ſupma. q̄a ſupi9
eē bonū nō poteſt. Propterea q̄etat gaudet ꝛ letat i hac vni-
ca ꝯpacione nullū aliud obiectū petēs q̄muis ipi9 ꝯtinuacōeꝫ
poſſeſſionēq ſecurā amare nō ceſſet. Neq tn̄ eſt mot9 ꝓprie
dict9 q̄ eſt act9 entis in potencia cū habeat amor id qd actua-
liter requirit ſicut eſuriēs id edēs qd habet ſp in pn̄cia caret
motu faſtidij. Conſequit amor ex hac delectacōe illud de pſal-
mo. Delectare in dn̄o ꝛ dabit tibi peticōes cordis tui. Et rur-
ſus. Rennuit ꝯſolari anima mea. memor fui dei et delectat9 ſū
Alia lr̄a. Garriui et defecit ſpirit9 me9 Bona ſiq̄dem defectio-
ne in ſalutare dei. Et hec delectacio ſpūalis ſi anthonio cre-
dimus ſola eſt racio vincendi inimicū. Ceteꝝ fit per amorem
anime ꝯiunctio ad deū cū pcepcōe multis modis ſicut ꝯtingit

deū multiplicit ↄtēplari. Sȝ loqmur hic de ↄiunctōe per pō
dus caritatis qu emota ab infinito amore facit super munda-
num ⁊ inmēſurabilē et abſolutum pure mētis exceſſum. ſicut
ait Dionisius. Tunc cognicio per ſpeculum et enigma quodā
modo deſeritur foris. et ſubintrat amor uſqȝ ad interiora ve-
laminis vbi poſuit deus tenebras latibulum ſuum. At vero
nūquid remanet abſqȝ cognicione. Qr ſi foret ita nichil perci
peret. Et cum nequeat oriri delectacio ſine percepcione con
uenietis ↄiuncti vbi tunc delectacio ſua eſſꝫ. Reſpondent a-
liqui ꝙ amor eſt ſua cognicio formaliter. Adderent alii ꝙ eſt
formaliter ſua delectacio. Videtur verſellenſis cōſona loqui
ſuper cantica ad hanc poſicionem. Sed ↄſonancius ad phiam
ad doctores dicimus ꝙ ſicut intellectus et voluntas ſunt di-
ſtincte potencie ſic cognicio et volicio ſiue amor diſtinguū-
tur Diſtinguūtur dico non ita tñ qn circū incedant ſe mutuo
Et hoc ſollerter aduertere ſubtile eſt ⁊ vtile. Proficit in hac
parte ſpeculacio de modo connexionis virtutum cardinalium
cum prudencia. et theoloicaꝝ cum gracia ⁊ donoꝝ omnium ge
neraliter et beatitudinum cum caritate ſi non informes ⁊ im-
perfecte nec vere virtutes debeant reputari. Itaqȝ circū in-
cedunt ſe mutuo ut quelibȝ virtus alteri9 de nominacōeȝ ſor-
ciatur. Dicim9 eñ cū aplo ꝙ caritas eſt paciens et benigna. ⁊
ꝙ temperancia eſt prudens. iuſta. fortis et ecōtra. Similr ꝙ
fides ſperat diligit et ecōtra. Non aliter in re noſtra. dicit.
Ariſtotiles de voluntate ꝙ ipā eſt appetitus intellectiu9 uel
intellectus appetitiuus. Sic de actibus ipſaꝝ potenciaꝝ licet
dicere ꝙ amor eſt cognitiuus et cognicio amoroſa dum ordi-
nat ad amorem non ſiſtens in nuda ſpeculacione veritatis.
Exemplum materiale manus et oculus cōcurrunt ad ſcribē-
dum. oculus videt manui. et manus mouet calamū. non tamē
virtus viſiua eſt virtus motiui calami nec manus eſt oculus.
ſed quodāmodo circū incedunt ſe propter cōnexionem in vna
exactione ſcribendi. Soluitur ex his facta dubitacio. Quo-
modo amor dirigitur a cognicione in pma ſue generacōe. Cer
tiſſimum quippe eſt ꝙ voluntas non fertur in prorſus in cog-
nitum cum obiectum ſit conueniens uel apparēter oſtenſum.
Non aūt fert aliq̄ potēcia in nō ſuū obiectū ut olfact9 i ſonū.

Veritas eſt ſatis annotanda ꝓ vniūſitate dictoꝝ et dicēdoꝝ
p̄cipue de amore ſponſe qꝛ volūtas q̄ ſola habet ꝓ obiecto ſuo
vltimo · bonū ſūmū ⁊ optimū · q̄ ſola inſup eſt vniūſalis motor
in regno anime ſeu toto microcoſmo quēadmodū ſuo mō deꝰ
in macrocoſmo dū fuerit ꝑ directionē ⁊ ductionē intellectus
applicata ad obiectū ſuū tūc ſufficit ſeipā3 mouere libere ꝑ a-
ctum amoris elicitū . Sufficit p̄terea mouē vires alias ꝑ ha-
bitus eoꝝ impatiue quo fit ut vis cognitiua q̄ ꝑus mouebat
obiectaliter volūtatē obiectū p̄ſentādo. Nunc ordine q̄i ꝯūſo
mouet̄ libere et impatiue et arbitrarie ab ip̄a volūtate. Exē-
pli grā. In ꝓpoſito memoria anime intellectiue fecūda ſpeci
ebus intelligibilibꝰ acq̄ſitis et abſtractis ex fātaſmatibꝰ ſen-
ſibilibꝰ eſtimatiue q̄ꝫ ꝯmētator nomiat intellectū paſſiuū Me-
moria inq̄t pauit in acie intellectꝰ ſp̄em rep̄ſentātē deū non
q̄dem nude ſ3 quaſi ꝑ ſpeculū et in enigmate. Intellectiua vir
tus formabit ſimile v̄bū de deo ⁊ illud naturaliter obiciet de
potēcia volitiua. Quo ꝓceſſu habito nouꝰ poterit libere ⁊ ar
bitrarie inchoari qꝛ volūtas ſe mouebit delectacione non in
cognicionē p̄ſentatā intus ꝑ intellectū · ſ3 in rem extra uel q̄i
extra exiſtentē ſc3 deū · Non eīn amat voluntas cognicionem
huiuſmodi dei tāq̄ꝫ vltimū finē ſicut neq3 eē poteſt finis eius
Amat vero deū ip̄m immediate et ſe fert in ip̄m amplectit̄ ⁊ o
ſculatur et vberibꝰ ſuis heret ⁊ in eiꝰ fragrācia delectat̄ licet
non videat ſuꝑple oculo ad oculū uel facie ad faciē deū. De inde
voluntas ꝯiuncta fini ſuo vltimo deo p̄cipit arbitrio ꝓprio ⁊
impio intellectui q̄i dicēdo veni ⁊ vide · guſta ⁊ ſenti q̄ꝫ dulcis
eſt dn̄s. Ad cuiꝰ elucidacionē ampliorē accedat amoris ignea
Amor lenit Colligit̄ iſta amoris ꝓprietas Lingua tercia.
ex hīs v̄bis Oleū effuſū nomē tuū · ideo adoleſcētule di
lexerūt te. Conſtat ꝑ oleū deſignari ꝯdicionē lenitiuā q̄m at
tribuit amori increato non ſine creato canēs ī eccleſia Quādo
venis corda lenis. Eſt inſup oleū in ꝯdimentū dulcedinis ⁊ ſu
auitatis et mitigatiuū doloris. Vn̄ petrꝰ. Si tn̄ guſtaſtis quā
ſuauis eſt dn̄s. Et apl'us ꝯcordat. Guſtauerūt v̄bum dei bonū
Et dauid clamat. Q̄m magna multitudo dulcedinis tue. Et
rurſū. Memoriam abūdancie ſuauitatis tui eructabūt. Sama
ritanus q̄ꝫ ad curam vulnerati oleum appoſuit. Proſequamur

inchoata declarātes q̄ ⁊ q̄lis ſit cognicio ꝑcipiēs deū ut opti
mū ꝯueniens ⁊ ꝯiunctū · ex q̊ amor nō eſt formaliter ꝑceptiuꝰ
q̄muis in eo uel cū eo ſit ꝑcepcio formaliter ſicut ⁊ delectacio
alioquin nec delectaret̃ ſi nō ꝑcipet neq; quieſceret aut fruc-
retur deo ſi non delectaret̃ in eo. Iſtud eſt ꝯſideracōe digniſ-
ſimū. Cuiꝰ ignorancia multos in amore dei ſe figē volētes ſolet
ꝯturbare. Loquor exptꝰ ꝑ tot annos. Q̄muis aūt multa dixe
rimꝰ ſup m̄gnificat nichilominꝰ faciens deꝰ gr̄aꝫ ꝓ gr̄a ⁊ pau
latim ſcd̄m tēpꝰ et locū et modū bn̄placiti ſui dona ſua multi-
plicans dat in dies magis ferri a claritate in claritatē tanq̄ a
dn̄i ſpiritu q̊ amor ē dās expiri illd̄ dauiticū Declaracio ſmo-
num tuoꝝ illuminat. Familiaris itaq; ꝯiūctꝰ oſtenſor eſt ſecre
toꝝ amicicie q; et xp̄s verbū ⁊ ſapiēcia p̄ris mediꝰ accedit lo
quēs linguis nedū hoīm nedū angeloꝝ ſed archanoꝝ p̄ris q̄
nō licꝫ homini loqui. Fortaſſis illa ſūt archana q̄ diuinꝰ Dio
niſius a Paulo diſcere nō potuit nec ip̄e docere uel ſcribē niſi
per ſilenciū ſꝫ eis reuelauit deꝰ ꝑ ſpiritū ſāctū ea q̄ nec oculus
vidit nec auris audiuit nec ī cor hoīs aſcēdit. Stultꝰ eſſꝫ le
ctor ſi q̄reret ⁊ ego p̄ſumptor inſanꝰ ſi conarer alciora uel al
cius q̄ ip̄i exponē ſecreta celeſtia. Plane dum eciā atq; eciā ru-
mino v̄ba pauli v̄ba ſub mīe dionīſij ſuper hac ſapiencia q̄ in
miſterio abſcōdita eſt mirāda et miſerāda apparet ebitudo in-
tellectꝰ n̄ri nō intꝰ ſꝫ foris habentis ad coꝝ doctrinā. Ip̄orū
quippe v̄ba ſi velamē et obſcuritas aufferat̃ a corde cognoſcū-
tur aptiſſima eē. de quibꝫ ambigē minꝰ eſt phas q̄ de ip̄o ma-
teriali ſole. ut iure dixerit Boecius. Hāc q̄ſquis poterit no-
tare lucē candidas phebi radios negabit. Oritur eſtas hodie
Vrbani feſto qn̄ ſol viuidior eſt plus fulgidus et feruidꝰ. Ve
nit in memoriā baptiſma valeriani inſignis cecilie v̄ginis ſpō-
ſi Libēter eīn diei cuiuſlibꝫ occurrēcia ſpeculari ſoleo miſteria
Vidit ip̄e valēianꝰ ſenē cādidis indutū cū libro aureis lr̄is ſcri
pto in quo legit iſta pauli v̄ba vnus dn̄s · vna fides · vnum ba
ptiſma · vnus deus et pater omniū qui ſup omnes et per om̄ia
et ī om̄ibꝫ nobis Valerianꝰ interrogatus a ſene ſi crederet · il
lico rn̄dit nichil verius dici poſſe. In quibꝫ tn̄ vniūſa theolo
gia dioniſii notata eſt . Nam in hoc q; vnus eſt deus et pater
omnium notatur theologia de trinitate et vnitate diuina

Non eñ eſſꝫ paternitas indiuinis ſi nõ eſſꝫ trinitas. Cuiꝰ fon
tale pn̄cipiũ eſt pater a quo omnis p̄ṫnitas in celo et in terra
nominatur. Ceteꝝ cũ addit̄ ꝗ ſuper omnes eſt dat̄ intelligi
theologia miſtica q̄ ꝑ exceſſum infinitũ ſuꝑ omnes habet̄ ſci-
ri. Porro cũ deus eē dicit̄ ꝑ oĩa ſimbologicã ex omnibꝫ et in
omnibꝫ ꝯcipimꝰ theologiam. Deniqꝫ cũ ſbiũctũ eſt. Et ĩ oĩbꝫ
nobis theologia deſignat̄ ꝓcedẽs de ꝓpr̄ijs et intelligibilibꝰ
poſitiue q̃liter fit de diuinis nominibꝫ tam ꝑ cauſã q̄ꝫ ꝑ excel-
lenciam non attendendo ſi fuerit finita quoniam in hac ex-
cellencia per infinitatem miſterium theologie per abnega-
cionem collocatur. Additur preterea triplex habitudo quã
deus habebit ad nos vltra ceteras creaturas irracionales ſcꝫ
per ymaginem naturalẽ. per graciã ꝛ gloriã. Prima ſiquidem
habitudo eſt ad deũ nedũ ſicut ad principiũ cauſatiuũ ſicut in
omnibꝫ eſt ꝑ eſſenciã. p̄ſenciã. et potenciã. Sꝫ eciã ſicut ad pn̄
cipium obiectiuũ racione ymaginis q̄ dei capax ē facta. De in
de ſicut ad principiũ inhabitatiuũ racione ſimilitudinis ꝛ re
formacionis ꝑ graciã. Tercio ſicut ad principiũ glorificatiuũ
ſub quo cõprehendi poteſt habitudo vnionis in xp̄o et ma-
terne dignitatis in maria. Poteſt exiſtimo ſcd̄m triplicẽ hãc
habitudinem reddi racio vna cor tociẽs in ſcriptura ꝯiungũ-
tur hec tria dn̄s deꝰ nr̄. Hijs ex incideri trãſcurſis redeamus
ad cauſã bonitatis amoris q̃lẽ habuit apoſtolꝰ noſter. Remi-
gius de quo legit̄ q̄ꝫ bonitatẽ et benignitatẽ oſtendit mãſue-
tiſſimi cordis in lenitate ſmonis qm̄ deus in fide et lenitate
ip̄iꝰ ſanctũ fecit illũ Habemus certe in amore ſp̄õſe obiectũ
ꝯuenientiſſimum deũ. Habemꝰ ꝯiũctionẽ ip̄iꝰ ad ſponſũ ꝑ oſcu
lum intimũ et per inheſionem ad ſedem amoris pectus ſuũ qd̄
notatur in vberibꝫ et per lenitiuam olei leticiã iuxta illud vn
xit te deꝰ oleo leticie. Supereſt aſſignare cognicionẽ percep
tiuã qm̄ delectacio et lenitas eſt percepcio ꝯuenientis ꝯiuncti
Difficultatẽ auget v̓bum hugonis. Amor inq̇t intrat vbi ꝯg
nicio foris ſtat. Illud inſuper de quadã omelia leonis pape de
aſcenſione dn̄i. Poſſumus figere deſideriũ vbi non eſt inferre
proſpectum. Iteꝝ q̄ꝫ magis cognoſcimꝰ de deo q̇d non eſt q̄ꝫ
quid eſt. At vero loquatur iam quarta ignei amoris lingua.
Cuius proprietas eſt ardere

Amor ardet. Colligitur hoc ex feruore deſiderij ſponſe ad ſponſum. Trahe inquit me poſt te curremus in odorem vngentorum tuorum. Mirus vere ardor et inextinguibilis fragrancia. Certe ſponſa conceſſo iam oris oſculo fidenter poſtulato velut ab abſente ſuſcepta fuerat ad vbera ſponſi. Quoniam meliora dixit ea vino fragrancia vngentis optimis. Experta loquitur et delectata. Nam et ſubiunxit Oleum effuſum nomen tuum. Nunc ex ſacietatis et vberis plenitudine velut inſaciabilibus eſtuans clamat Trahe me poſt te curremus in odorem vngentorum tuoꝝ. Inde dixit de amore ſeraphico dioniſius ꝙ eſt ſuper feruidus et holocauſte purgatiuus quoniã et ſeraphin interpretatur ardens. Eſt quidem in omnibus angelis ardor iſte. Eſt in ſingulis eciã beatis quibus eſt vna vox letancium et vnus ardor cordium. Propterea dicuntur lapides igniti. Precipue tamen et in excellencia ſeraphicij ordo poſſidet hunc amorem. Propterea nec ipſe a ſciencia ſicut cherubin nec cherubin ab ardore nominatur q̃uis abſqȝ ulla dubitacione et ſeraphin ꝯgnoſcat et cherubin ardeat. Sic ⁊ voluntas congnoſcit ꝑ intellectum et ꝑ voluntatẽ vult intellectus. Dicamus idcirco de amore ſponſe ꝙ non eſt abſqȝ ꝯgnicõe alioquin delectabilis eſſe nõ poſſet. et lenis ei ſponſus ſuus deꝰ vt opponebat̃. Omnis vtiqȝ delectacio fit ex percepcione. ⁊ omnis ꝑcepcio ſine dubitacione eſt ꝯgnicio non qualiſcumqȝ ſed experimentalis ⁊ practica et preſens q̃ſi pre ſenſu ens vel exiſtens. Que differt duplicit̃ a ꝯgnicione ſolũ ſpeculatiua et diſtinctiua ſeu declaratiua. Primo quia reſpicit principaliter bonum ſed ſpeculatiua verum. Aut ſi magiſ philoſophice dixerimns reſpicit plane verum quia verũ eſt obiectum intellectuſ ſed non ſiſtit in ſola racione veri immo pro vt conſone vel conformiter aut confeſſe ſe habet ad appetitum boni protenditur Ex qua diſtinctione ſumitur illa altera de intellectu practico et ſpeculatiuo. Differt ſecundo percepcio experimentalis et practica a ſpeculatiua in ordine et origine quia neceſſe eſt percepcionem ſequi operacionem appetitus preſertim volitiui et ab eodem cauſari. Propterea vocatur recte huiuſmodi percepcio oculus voluntatis vel amoris ſui maxime eliciti quoniã inde cauſatur nec aliter oriretur.

De cui9 efficacia dicēdū eit inferi9 sup illo vulneraſti cor meū ſponſa in vno oculoꝝ tuoꝝ. Eliciam9 ex inde pulcherimā de cognicōe expimētali ſcintillā veritatis reſpectu amoris ſpōſe ad deū ſponſū. Violencior ꝛ vehemēcior eſt iſta pcepcio ad trahendū poſt ſponſū q̃ ſpeculatiua racio iam tacta eſt ex or- dine lr̄e. Et patet exemplo iam inducto de ſcriptura qm̄ ſcri- bit manus ad directionē oculi. Si em̄ oſtēderit ocul9 volun tati ſcribentis tm̄modo ſpeculatiue quedā exemplaria lr̄arum manebūt ſb q̄dam obſcura generalitate. Si vero volūtas iſta trahet̄ et alliciet̄ ad ſcribendū ſicut fiet ex pulcherima ſcri- ptura ſua quā ꝓducet quā ꝓtin9 inſup oſtendet pcipiēs ocu lus. qm̄ ocul9 videt volūtati ſcribentis ſicut volūtas mouet oculos ad videndū lr̄as q̄s format mediante manu ſꝫ ex impio ſuo. Senciens igit̄ vis affectiua ſeu motiua pulchritudinē e- gregiā in lr̄is aut picturis q̄les alibi nō viderat qꝛ nec ſcripſe rat trahet̄ amplius ad ꝯtinuandū ſcripturā et ꝑcipiēs tūc o- culo pmanere in hac ſua opacione directiua ut pmaneat dele ctet̄ in vi motiua ſua. quoniā ex duobꝫ orit̄ et ꝯſurgit vehemē cior delectacio q̄ ſcd̄m Ariſ. et expienciā tenet opantē in opa cione. Facile erit ex hac vna ſimilitudine ꝯſiderare ſenſibiles alias innumerabiles et ex iſtis aſcēdere ad pcepciones et moci ones mētis et racionis q̄les plurimi non habentes exercita- tos ſenſos ſpūales nō aduertūt niſi fortaſſis in fatuis et in vo- lucris fantaſmatū ſicut ex ſola ꝛ ſimplici fide et ſpe de deo in ſolo enigmate ꝓpter q̄les forte putāt aliqui dictū illud qđ in ductū eſt de cognicōe dei qꝛ magis cognoſcit̄ qđ nō eſt q̃ qđ eſt. Super quo loq̄tur quinta lingua

Amor ingredit̄ cellas Introduxit inq̄t ſpōſa me rex in cel laria ſua. Cui ꝯgaudent et applaudūt ille de quibꝫ iā bis dixerat adoleſcentule adoleſcētule inq̄t dilexerunt te. Et ſe rurſus ꝯnumerās eis. Currem9 in odorē vngentoꝝ tuoꝝ leta- bimur inqunt et exultabim9 inte memores vbeꝝ tuoꝝ ſup vi- num recti diligūt te. Recti dicūt amo te. Conſone loq̄tur di- ſcipul9 ille quē diligebat ih̄s. Odor tuus xp̄e ꝯcupiſcēcias i me excitauit eternas. Ipe quidē xp̄s rex de quo pulcherima mu- lieꝝ mater ſua habꝫ dicē. Ecce odor filiȷ̄ mei ſic̄ odor agri pleni cui bn̄dixit dn̄s ſine cuius odore non curritur qꝛ nemo venit

ad patrem niſi tractus a filio ſicut nec ad filium nemo venire poteſt niſi pater traxerit eum. Sunt aliqui ſortiti animā bonā quos eciam a puero notauimus anhelare ad diuinos odores et ad celeſtia deſideria naturali quodam inſtinctu ſuſpendi mundum habentes vſum racionis plenum. Habent alij curuas animas in terris et celeſtium manes inſtar pecorum. Diſcipulus patris vnius ex heremo conqueſtus eſt eidem cum admiracīōe ꝙ vnus de fratribus apoſtotauerat. Mirari inquit pocius fili quo pacto remaneat aliquis ſi non venerit ſpecialiter a deo nō humano conſilio ſolum tractus. Ex inde addidit de vario genere cattulorum quorum aliqui per odorem beſtie pro ſequunt eam infatigabiliter dum alij quamuis excitati per clamores ſtatim deſiſtunt nec alios comitantur quia odorem venaticū naribus non hauriunt. Xp̄i bonus odor ſumus dicebat apoſtolus ſed non omnibus ad vitam. Iudas quando domus repleta eſt ex odore vngenti quemadmodum cucurrit ſed lapſus eſt. Tales notati ſunt ab adoleſcentulis dicentibus ad ſponſam. Recti diligunt te. Nouerunt eſſe nonnullos qui rectis eam oculis aſpicere non poterant nec odorem optimum eius ferre. Nigram quoque ſpernebant et fuſcam. Porro quid egerit ſponſa quam introduxit rex in cellaria ſua ſatis colligitur ex leticia et exultacione adoleſcentularum in vberibus ſuis ſuper vinum carnalis leticie aut ſapiencie per induſtriam acquiſite. Colligitur ita ꝙ ex diuine ſapiencie theſauris atq̄ cellarijs doctrinam vberes pietatis. Eſt enim infinitus theſaurus hominibus quo qui vſi ſunt participes effecti ſunt amicicie dei. Que vero ſint huiuſmodi doctrine pietatis pro vt nominat apoſtol9 poſt dicemus ſi pri9 aliqua de ſexta amoris proprietate tetigerimus ꝛ ad aptauerimus ad canticordum hoc eſt ad canticum cordis omnia q̄ dicta ſunt ꝛ dicentur huiuſmodi canticis canticorum

Amor pulcher ſed ipſe niger. Nigra ſum inquit ſed formoſa filie iheruſalem. Abſtractum pro concreto ꝛ feminū ꝓ maſculino freq̄nt̄ accipim9. qm̄ ſic̄ ſpōſi ꝛ ſpōſe vn9 ē ſpūs ita vox ꝯmūis ē. Nolite me ꝯſideraē ꝙ fuſca ſim q̀a decolòauit me ſol. Quid pulch̄tudo ſpōſe niſi ſua ad deū ſincera dilectō. q̀d ſua nigredo l̄ fuſcedo n̄ timòata ꝛ reuerēs h̄ūiliacō

Sua quippe pulchritudo sua q̄ꝫ q̄ntūcūq̄ꝫ pura ꝛ feruida dile-
ctio necnō cognicōis claritudo. q̄d ē ineſtimacōe ſua dū cōpa
tur ad iſtū ſolem iuſticie de quo ſbiungit reddēs cauſā ſui timo
ris in nigredine ſeu fuſcedine ſeu pallore notati Quia inq̄t de
colorauit me ſol et ita decolorauit ut in caliginē ꝛ in tenebras
tota ruat. Nūc in trāſcurſu ſolo qm̄ alibi latiſſime ꝛ pluries in
vtraq̄ꝫ lingua tractauim9. Fiat applicacio cāticordi noui ad h̄
epithalamiū ſcd̄m ꝓprietates ſex in hoc duplici verſu notatas
ꝯformiter ad notulas et voces eiuſdē canticordi q̄ ſūt quinq̄ꝫ
ſcd̄m quas om̄is doctrina pietatis q̄ haurit̄ in cellariis ſuis cā
tari poteſt in armonia cordis. Gaudiū. meror. ſpes. timor. ꝛ pi
etas. Eſt aūt pietas ꝓut hic accipit̄ amor ꝯſurgēs ex affini-
tate. Omnis aūt affinitas ꝓcedit ab ip̄o p̄re lumīnū ex q̄ oīs
p̄rnitas ſcd̄m ap̄lm in celo ꝛ in terra nominat̄

Oſcula poſcit amor Delectat ecce gaudiū. lenit ecce dolo
rem p indirectū q̄ lenit̄. ꝛ ardet ideſt deſiderat vehemē
ter ecce ſpem. Ingreditur cellas pulcher et ip̄e niger. ecce
timorē. In nigredine ſiue pallore qui amāti color apt9 ſp eſt
Effect9 eīn timoris eſt pallor ꝓpter ſpirit9 ꝯfluentis ad cor.
Fiat hic dyapſalma hoc eſt pauſacio pſallēciū in canticis pro
recreacione cātāciū q̄tin9 eciā poſſit ip̄a doctrina pietatis di
ligenci9 inſpici qm̄ pietas ad om̄ia valet q̄ canticoꝝ oīm in cor
dibus n̄ris radix eſt exemplar ꝛ finis. ꝓut vberime vtinā fru
ctuoſe tractata per nos de canticis manifeſtant.

Gaudium. Spes. Pietas. Timor. Dolor.

Oppugnatur amor. Filii inq̄t matris mee pugnauerūt cō-
tra me. Pendet hec ſentēcia iuxta ſenſū vnū ex immedia
te precedēti vbi cauſā reddidit ſponſa ſue nigredinis dicens
q̄ꝛ decolorauit me ſol. Sol videlicꝫ iuſticie p̄mittēs me tribu
lacōis et temptacōis ardorib9 exponi. Cōtra q̄d dr̄ in pſalmo.
Per diem ſol nō vrit te ꝛc̄. iuxta q̄m intellectum filii m̄ris ſue
pugnātes ꝯtra eā accipent̄ in ſiniſtrā partē. Vel de peruerſis
eccleſie filiis. Vel de demonib9 q̄ p creacōeꝫ ſūt deitatis m̄ris
oīm filii. Vel certe de adam et eua quoꝝ filii neq̄ꝫ ſunt tyran-
nici mot9 ꝯcupiſcēcie originalis q̄ꝝ lex repugnat legi mētis
qui diuertūt animā verbigenā ad infimas ꝛ i fames vineas tot
deſiderioꝝ quib9 obniti nō ſp p̄t. Sic eciā todēs ꝯquerit̄ ap̄ls

Amor ſponſe vineam propriam celeſtis deſiderii aſſiduo feruore
cuſtodire non preualet. Inde pallor ille timoris ⁊ fuſce nigre
ꝙ decoloracionis quid aliud q̄ velle bonum ſibi adiacet poſſe
autem non inuenit iuxta votum. Sunt alii ſenſus per anago-
giam ⁊ in bonam partem de filiis eccleſie celeſtis quos angelo
intelligit amor ſponſe . qualis fuit ille angelus qui pugnauit
in lucta contra iacob. Aut certe ꝑ allegoriam de eccleſia gen
cium. Sed coartatur vt cepimus canticum noſtrum ad amo-
rem ſponſe. Et quid ſecundum doctrinam pietatis reſonant
hec et ſequencia perſcrutemur. Non enim fruſtra dicit amor
ſponſe prius. Introduxit me rex in cellaria ſua ſed illic edo-
cta. Eructauit verbum bonum dicens opera ſua ⁊ vota eidem
regi quoniā facta ē lingua ſua calamus ſcribe velocit̄ ſcribētis
Amor igitur deſiderat alta tenere
Indica michi inquit ſponſa. Quem diligit anima mea
vbi paſcas vbi cubas in meridie. Attendat pietas quemadmo
dum cito nomen regis quod eſt excellencie et dignitas deflе-
xit ſenſum in nomen paſtoris. Vbi paſcas inquit. Scimus at
tribui paſtoribus amatoria carmina vbi ſimplicitas libera et
campeſtris ſine dolo verſatur . vbi nec arrogancia dominatur
Et quoniā ex hac proprietate pendent non modicum prece-
dentes ⁊ ſequentes. Conſideremus quid ſibi velit amor qui de-
ſiderat alta tenere et tam alta vt noticiam deſponſo ſuo deo
meridianam audiat poſtulare. Conſtat ex doctrina pietatis
hauſta ſapiencie cellariis quadruplicem ī genere noticiam eſ-
ſe amoris diuini. Meridianam de ſe ⁊ aput ſe vbi ē qui eſt ens
purum ſuper ſe reflexum. Meridianam ſecundo dicimꝰ de deo
noticiam ſed extra ſe in creatura beata. Tercio matutinam
in ipſo de creaturis. Quarto veſpertinam in proprio genere
videndo creaturas ꝑ ſpeculum et in enigmate maxime pro ſta-
tu vie vel in ſpeculo ⁊ fortaſſis in enigmate quodam veſtigio-
rum eciam in patria. Vult amor ſponſe ſoli intendere quem ex
toto corde. Non diuiſo nō diſperſo diligit. Petit idcirco pre
ſenciā ſponſi iugiter agnoſcere. Cuius cauſa ſubditur ī ſequē-
ti proprietate
Amor eſſe vagus refugi dicens. Ne vagari. hoc eſt vane
agi incipiam poſt greges ſodalium tuorum.

Quicq̃d em̃ diuiſionẽ ab vnitate ſepantẽ recipit aut nutrit. horret amor tanq̃ vnice dilecto ɔtrariũ. Propterea ſodales h̃ loco et greges ſimiliter et tabnacula paſtoꝝ intelligim9 i partem vni ouili vni gregi vni paſtori ɔtrariam accipi

Y octus ẽ amor ſponſe ut altera denotat ꝓprietas ꝫ h̃ ſciẽſ ſponſus ſʒ ne ſupbiat ſponſa immo ut cognoſcat q̃liter ⁊ vnde donũ iſtud accepit dicit in altera ꝓprietate. Si ignoras te ⁊c̃. Et iungit ꝓ quinta ꝓprietate

A mor eſt eques dei q̃ vehit ſcʒ et vehiẽ eq̃tatui meo. Blãdiens ergo ſponſus neq; cũ auſteritate indignabund9 abiciens. Si ignoras te ait o pulcherima mulieꝝ: Si ꝓ nõ intelligens. Egredere et abi. hoc eſt. Egredieris et abibis vagabũda poſt veſtigia gregũ in diſperſione hac illacq; diſcorditer erranciũ. Et illic paſces edos ſenſuum tuoꝝ q̃ ponendi ſũt a ſiniſtris ſub varietate paſtoꝝ fictoꝝ tabnacula multiplicãciũ in falſitate et vanitate. Qd̃ ne feceris aut factura ſis. Eq̃tatui meo in curribꝫ pharaonis aſſimilaui te. amica mea. q̃a graciam ɔtemplacionis q̃ te de curribꝫ pharaonis eripiat q̃ pſecutrices tuas pdere te volẽtes pdat largitus ſũ. Dedi p̃terea ut eſſent pulchre gene tue ſicut turturis in honeſtate ɔũſacionis. Et collũ tuũ qd̃ te michi iungit ſit ſiẽ monilia. Nos q; murenulas aureas q̃ ſũt ſentẽcie pietatis auree faciemus tibi vermiculatas argẽto eloquẽcie qm̃ eloq̃a mea eloq̃a caſta ſunt ſicut argentũ igne examinatũ purgatũ terre purgatum ſeptuplũ. Sint hec interim ꝓ ɔcordia ⁊ ſimpſalmate. Hedo ɔtexta abſq; p̃iudicio ſentẽciaꝝ quas eẽ multiplices alias nõ me latet. Fiat recurſus ad peticionẽ ꝫ deſideriũ ſponſe ex amoris fiducia loquẽtis. Amo te. Indica michi p amorẽ tuum quo amas me vbi paſcas vbi cubas in meridie Accipiantẽ ſeq̃ncia q̃i ꝓ dyapſalmate ad illuſtracõeꝫ cãticoꝝ. Dicamuſ hic cũ petro de cui9 filia cariſſima petronella hodie meminit eccleſia Bonum ẽ nos hic eẽ non ut faciam9 hic tria tabnacula. neſciebat em̃ q̃d diceret ſʒ ut leuãtes oculos noſtre ɔſideracõis neminẽ videam9 niſi ſolũ ihesũ qui p effect9 varios ⁊ inſtinctus querit a ſponſa amas me. Cui queſtioni ſemp bñ ɔſcia ſpõſa reſpondet. Dñe. tu ſcis q̃a amo te. Cui dñs reſpondet. Paſce agnos meos. Et per agnos fortaſſis hic intelligim9 nõ in ɔgrue

idem quod per adoleſcentulas de quibus ſupra in alio ſimpſal mate q̄ ſtatum incipiencium vel animalium et imperfectorum ſignificant et tenent ſicut per filias iheruſalem non in gloria conſummatas animas vel angelos intelligimus a quibus ſpō ſa conſolacionem petit. et accipit mutua et varia collocucio ne frequenter exhibita. Itaq cognoſcētes adoleſcentule quo niam introduxit rex ſponſam in cellaria ſua. Ita enim reuela uit eis. congaudent mox et dicūt. Exultabimus et letabimur in te memores vberum tuorum ſuper vinum. Plus enim dele ctat ancillas ſponſe adoleſcentulas lac doctrinalis pietatis ſtillantis ex vberibus ſuis quam vinum ſciencie cuiuſlibet ſe cularis vel humano ſtudio torculatum. Conſtituamus igi tur ante conſideracionis oculos adoleſcentulas nunc has nunc illas pro deſiderio paulatim ad noticiam ſponſi perue nire ſatagentes et ſe monilibus aureis vermiculatis argento quantum fas eſt ornari cupientes poſtulare per amorem mutu um ſponſi et ſponſe multiplices ſibi queſtiunculas indicari.

Amor ſponſi ſumus nunquid poteſt totus et totaliter diligi. Reſponſio per diſtinctionem. Concur runt enim ad dilectionem tria. Dilectus et diligens et habi tudo diligentis ad dilectum. Itaq dilectus deus ſicut eſt to tus deſiderabilis quia totus bonus. ita eſt de ſe totus et tota liter diligibilis quia finis vltimus eſt. Diligenſ vero anima po teſt tota et totaliter diligere videlicet ex tota ſe. ex toto cor de. ex tota anima ex tota mente ex toto intellectu et ex omni bus viribus ſuis. Alioquin non preciperetur ſi non poſſet im pleri quod fiet maxime dum venerit quod perfectum eſt in pa tria. Vbi dicuntur comprehenſiones eſſe quoniam appre hendunt ſecundum totum poſſe ſuum. totum noſſe totum vel le. Proinde tercio ſi fiat collacio diligentis ad dilectum ſic di lectus deus ſolus a ſe totaliter diligitur et comprehenditur. ſicut ſolus habet eternitatem ſolus lucem immenſam et in ac ceſſibilem inhabitat ſolus nulla cognicionis finitate circum ſcribi poteſt. ſolus in eterna trinitate ſua pleno et in finito to nitruo magnitudinis reſonat in ſecula ſeculorum. loquente q̄ libet perſona ad alteram. Amo te amo te amo te

Amor qd amat cū deū amat. Reſponſio ꝯformiter ad Au-
guſtinū querentē Quid amo cū deū meū amo. Amo q̄ndā
lucē quā non capit loc9. Quendā ſenū quē non capit temp9
quendā odorem q̄m nō ſpergit flat9. quēdam ſaporē quē non
minuit edacitas. quendā amplexū q̄m nō diuellit ſacietas.

Amor nūq̄d ꝯgnoſcit diligendo deū qd eſt deus. Reſpon-
ſio ꝑ diſtinctionē cui9 ignorancia multos turbat. Aut eī
querit̃ de cognicione q̇ditatiua ꝑfecta ſingulari et aſpectiua
ſeu diffinitiua. Et ħ quodāmō verꝝ eſt ꝙ neſcit viator qd eſt
deus. immo nec ꝯp̄benſor niſi cognicione et dilectōe actuali
finita formaliter ſicut eſſencia ſua virt9 et opacio finite ſunt.
Si vero querit̃ de cognicione et dilectione q̇ditatis dei ſub
generalib9 attributis appropriatis ſibi ꝑ qd nōis deſcriptiue
et per excellēciā ſupabundātis affirmacōis. q̄lia ſignāt oīa
noīa inmenſitatē dicēcia explicite uel implicite. cōſtat ꝙ ne-
dum in celo intuitiue ſʒ eciā in via abſtractiue ꝯgnoſcit̃ qd de9
eſt immo ꝓ regula q̄ntū quiſqȝ cognoſcit de deo ꝙ ē tātūdem
ipſe nouit qd eſt. ſi ꝑfecte ꝑfecte. ſi impfecte impfecte. Neqȝ
ſūt audiendi qui dicūt nichil de deo cognoſci. ſi nō cognoſci
tur oīs ꝓprietas. Hoc ſaltē in negacōib9 habʒ inſtātiā. Ve
riſſimū quippe eſt ꝙ de9 non ē lapis aut aſin9. Quātū vero ſci
tur de deo quid nō ē cū ꝑuacio ꝯgnoſcat̃ per habitū. ſcit̃ tan
tūdem de deo quid ipſe eſt.

Amor nūq̄d immediate diligit deū. dicendo ſibi veraciter
Amo te toto corde. Amo te tota aīa. Amo te tota men
te. toto intellectu ſine decepcione. tota volūtate ſine cōtra-
dictione. tota memoria ſine obliuione. tota v̄tute ſine defe-
ctione. ex oīb9 virib9 ſine deſcrepacione. Deniqȝ ꝓpter ſe ſin
ceriter et vnice. Reſponſio ꝑ ꝯſideracōes efficacē excellēciam
hui9 nomīs. Amo te. amo te. amo te. deſignātes. Amo te v̄bū
eſt et canticū ꝓprīſſime ꝯueniēs et eternaliter toti trinitati
Vn̄ verbo dn̄i celi firmāti ſūt et ſpiritu oris ei9 omnis virtus
eoꝝ. Ipe eī dixit de q̄libʒ creatā ineſſe ꝓducta. Amo te ⁊ fa
cta eſt. Suū eī amare creaturā eſt ſuū facē. Itaqȝ q̄ntū vult
creature eē. ⁊ bene eē. tm̄ dicit eidem ꝑ effectū. Amo te. amo
te. amo te. Vox eſt uel ōrō in qua et per quā ſicut in enigmate
cognoſcitur deus vnus in trinitate ⁊ trinus in vnitate. Dicat

amoꝛ noſter ihesus ꝙ iotha vnum aut vnus apex non prete-
ribit a lege. Fuerunt preterea qui ex litteris ſcripture tamq̄
ſeminariis ⁊ elementis veritatum conati ſunt vt ioachim in-
telligere id eſt intus legere multa eciam vſq; ad prophecias
de occultis ⁊ futuris. Sed in multis fefellit illum audacioꝛ cu
rioſitas quam ſatis erat ad doctrinam pietatis. Dicamus igi-
tur cum ſobrietate ꝙ in hac dictione amo ſignificatur princi
pium medium et finis ſecundum tres eius litteras. Eſt enim
in creaturis principium veſtigium ſecundum pitagoꝛicos pri
cipium medium et finis. Quod perypatetici plus ſpecificaue
runt. dicentes in re qualibet eſſe tria que ſunt natura virtuſ
et operacio. Theologi vero particularius et diffuſius aſſig-
nant in veſtigiis beatiſſimam trinitatem. Reperitur namque
in omni re vnitas veritas et bonitas. Reperitur modus ſpeci
es et oꝛdo. Reperitur menſura numerus ⁊ pondus. Reperi-
tur in magnitudine longum latum et profundum. et ita per-
ſingulas rerum condiciones nominatim in re noſtra. Itaq;
dixit criſtus referente iohanne in apoca. Ego ſum. alpha
et o principium et finis. Iungitur apte. M pro medio. Ego
inquit in medio ſum. Et iohannes. Medius veſtrum ſtetit ⁊c̄
Rurſus hec littera duplicata. T iuxta antiquū modū ſcribēdo
complectitur apices quatuoꝛ liniales per quos in enigmate
cognoſci poteſt veſtigium trinitatis ſimul cum miſterio cruciſ
ſic . Scripſerūt idē q̄dā ꝙ huiuſmodi dictio nō ſine ſācti
ſpirit⁹ īſtinctu ꝑpoſita ē ī canone miſſe et ſubiūctū clemētiſ-
ſime pater quod eſt nomē oīs amoꝛis oꝛiginale fūdamētū a
quo ſumit oꝛacio doīca ex audicionis ſue auſū. Amo te vox ē
vniūſalis cuiuſlibet c̄ature. ſua laus. ſuū inſup cāticū ſua iubila
cio v̄t⁹ honoꝛ ⁊ exultacō pſalm⁹ oꝛganū ⁊ adoꝛacō. Felix es o
c̄atura racōnal' que capax fc̄a es audie ſimul ⁊ ītellige p oīa ge-
nēa lit ī deo ⁊ ī c̄atura iſtā iocūditatis vocē amo te. Infelix ex
adūſo c̄atura racōnal' que diſcōdat a tale cātico pūſa volūtate
cui n̄ placʒ ideo cāticū amoꝛis ⁊ pacis q̄ nec dat gloriā deo in
excelſis nec ī t'ris habʒ pacē bōe volūtatis. Proptēa iure dixi-
ſtis o adoleſcētule. Recti diligūt te n̄ iniq̄ n̄ diſtoꝛti et re.ꝑ bi
hoc ɔgnoui dicit eccs. Quot fecit de⁹ hōiem rectū ⁊ ipē mi-
ſcuit ſe ifinitis q̄ſtiōib⁹ p cuioſitatē inſtabilitatē ⁊ cupiditatē

Primū in racionali· ſcðm in iraſcibili·tercīū in cōcupiſcibili. Amo te vox eſt erupiēs. Preſupponit̄ hic ꝙ pietas ē amoꝛ cō-ſurgēs ex affinitate. Vñ iuxta diu̇ſos ḡdus affinitatis diu̇ſifi-catur amoꝛ pietatis vt pr̄is ad filiū ⁊ eoꝝ viri ad vxoꝛē ⁊ ecōꝰ ciuiū ad ciuitatē aut patriā ꝓpinquoꝝ domeſticoꝝ aut cōſangui-neoꝝ adīnuicē. Conſtat aūt ex apoſtolica ſentēcia ꝙ ex deo pa tre omnis pr̄nitas in celo et in terra nominat᷑ et ex ꝯnti que-libꝫ ꝓximitas aut affinitas in oīnibꝫ generacōibꝫ celi ⁊ terre nedum in hominibꝫ de quibꝫ dixerūt q̇dā poetaꝝ. Ipſius eteīn genus ſumꝰ. Quod v̇bū fecit ap̄lus ꝯfirmādo katholicū. Con-firmat petrꝰ xp̄ianis loquēs vos eſtis genꝰ electū. Amo te vox eſt tam efficax viuoꝝ et ſonoꝛa ut ad aures dei q̄ ſūt eiꝰ immē-ſa virtꝰ cognoſcitiua gn̄aliter ⁊ immediate ꝑtingat. Sciebat amoꝛ nr̄ ihesus ꝙ oīnia dedit ei pater in manus dicebat alibi. Omne qđ dat michi pater ad me veniet. Ad locū qꝫ ſuū vnde exeūt flumina reuertent᷑ dicente ſalomone et phiſicā ſentē-ciam inſinuante cōmemoratā a Boecio. Repetūt ꝓprios qꝫ re curſus. Redituqꝫ ſuo ſingula gaudēt. Nec manet ulli traditꝰ oꝛdo niſi ꝙ fini iunxerit oꝛtum. Stabilemqꝫ ſui fecerit oꝛbē. Et rurſus altero metro. Quia non aliter durare queāt niſi ꝯ uerſo rurſus. Amoꝛe refluāt cauſe que dederit eē. Conſtat ꝙ redditꝰ iſte fit ꝑ amoꝛē ſicut altero metro dicit De foꝛmis q̄s lege benigna ad te ꝯu̇ſos facis igne reuerti. Quis aūt ſit ignis iſte cōſtat ex Dioniſio de angelica Ierachia in fine et eodem Boecio· ꝙ eſt amoꝛ ꝯm̄uīs inſitꝰ nature. De quo ſic exclamat O felix hoīm genꝰ ſi veſtros animos amoꝛe quo celū regit̄ re-gat. Conſtat ex iſtis veritas ꝯſideracōis reſpōdēs inq̇ſicioni. Si deus immediate amat᷑ ꝑſpicuū eſt ſic eē. Nichil quippe me-dium inter deū et creaturā ſꝫ foꝛte particulariō erat intēcio de amoꝛe libero creature racionl̄is Dicemꝰ ꝯſequēter ſi priuſ addiderimꝰ ad ꝓmiſſa de viuacitate huiꝰ vocis amo te. Amo te tante viuacitatis vox ē ⁊ efficacie ꝙ neqꝫ moꝛs neqꝫ infernꝰ illā opprimere ꝓualēt aut tollere. Habet infernꝰ hoꝛrendos ge mitus penaꝝ ex hoꝛridioꝛibꝫ clamoꝛibꝫ vicioꝝ nichilominꝰ re ſultat ex illis cū iuſticia et natura ſimul cū miſericoꝛdia. Car-nem pulcherimū et ſūme aromaticū auribꝫ pr̄is et bone volū-tatis. Habet locū tenoꝛis ſeueritas iuſticie. Habꝫ locū cōtra

tenoris bonitas nature habet locū diſcātus ſuauitas miſericor
die. Fortis igiť ut mors dilectio ⁊ dura ſicut infer9 emulacio
Aque multe nō potuerūt extinguere caritatē nec flumia ob-
Amo te ſi ꝓfertur a creatura racionali ruent eā
deo ſuo toto corde tota anima tota mente per pietatem
fidei ſpei ⁊ caritatis ipa ꝯiungiť immediate deo ſuo ꝙ dicēte.
Amo te ipa facta eſt · qua paciēte ipa amoroſius repata ē. Co-
artatť hec ꝓpoſicio ad amorē liberꝫ et piū. Per tres gradus di
ſtingue iuxta multiplex ternariū qđ prius notatū eſt de quib9
ſufficit ille cōmunis ternari9. Incipienciū proficiēciū et perfe
ctorum ꝓut aliqui ſūt animales aliqui racionales · aliqui ſpi-
rituales ſcđm quos loquiť hugo dicēs. Nonnullos in eccleſia
cōtētari ſimplici fide xpiana nō inueſtigātes racōez. Querūt
aliȷ̄ cū fide racionē ad ſolamē ſuū ⁊ alioꝫ edificacōez. Trāſcē-
dunt aliȷ̄ uſq ad ſimplicē intelligēciam creditoꝫ ⁊ eoꝫ q̇ ꝑ ra
cionē didicerūt. Et ſi ꝓbauerim9 de primis ꝙ poſſunt deū im
mediate diligere ꝑſpicuū erit de reliquis Et in primis ſi volu-
mus vti ꝯſuetudine generali de cauſalitate dei ꝙ in omī acti-
one ſua concurrit immediate ad omnē effectū ſcđm triplex ge
nus cauſe ꝓceſſus nō erit ābigu9 de amore pio ⁊ libero. Dicit
aūt ꝑiſieſ articul9 ꝙ pma cauſa ſic ē remotiſſima qđ eciā ꝓpin
q̇ſſima ſic gnaliſſima ꝙ eciā ſingulariſſima. Dānat poſicōes op
poſitas que ſi forſan aliquādo viſe fuerint diſputabiles · tamē
veritas iſta per poſteriores certiſſimis demōſtracionib9 cōper
ta eſt nullatenus eē dubitabilis. Vn̄ vermiculus equi immedi
ate et particulariter producitur a deo ſicut angelus q̄muis in
hoc ſit differencia ꝙ ad productionem vermiculi ꝯcurrūt alie
cauſe particulares cū deo. non ſic in angelo dū creatur. Vno
ſiquidē amore penit9 inuariabili ꝓducitur vmiculus quo ⁊ q̄i
ꝓductus ē angelus ſicut eodē vbo de omib9 ipe dixit ⁊ facta
ſūt. Erat aūt iſtud dicere dei idē penitus qđ amare · dicē vide
licet practicum appropriatum ſpiritui ſancto · non ſpeculati-
uum tantūmodo quod interius proprium eſt verbum dei. Ac
cipimus ergo amorē dei actiue pio feruore actuali et ſimiliter
amorem ſponſe ad ſponſum pro feruore actualiter ſe exercen-
te. Conſtat namq animam q̄ diu eſt in caritate coniungi ha-
bitualiter et immediate deo ſcilicet actu primo.

Poſſum9 ɔſimili racione ita ſentire de feruore quē diximꝰ actū ſcđm productū a feruore dei q̇ p ſpiritū ſāctū agit in filios dei Amo te uel oſculor te dictū vēacat a ſpōſa ſponſo ſuo iūgit eam immediate ſibi ſuauiter et q̇ete vt dicat Dilectꝰ meꝰ michi et ego illi. Inter vbera mea cōmorabit̄ et dextera illiꝰ amplex-abitur me. Cōſone ad illud de beniamin adoleſcētule in men-tis exceſſu ɔueniēs paulo quē nūc recolimꝰ. Amātiſſimꝰ dñi habitabit ɔfidenter in eo tāq̄ in thalamo tota die morabitur et inter humeros illiꝰ requieſcet. brachijs ſcʒ ſuſpenſis et in nexis ad collū. Qua in re notādꝰ eſt ꝓceſſus redeūdi in deum ut innoteſcat qualiter tandē et vbi fiat quies. Cōſtat in pri mis non eē quietem in rebꝰ vegetatiuis ꝓpter neceſſarios et aſſiduos in nutriendo vegetādo et augendo motꝰ et alteraci-ones. Cōſtat ꝙ nec in viribꝫ animalibꝫ ſenſuū exterioꝝ ſʒ neq̄ interioꝝ ꝓpter varias obiectoꝝ et neceſſarias immutaciones Conſtat amplius ꝙ nec in racionabilibus viribꝫ et q̄ ſūt obe dibiles racioni. Que ſūt racionalis iraſcibilis et ɔcupiſcibilis ꝓpter diſcurſus vagos ⁊ varios quibꝫ agitātur. Conſtat p̄ter ea ꝙ nec in porcione uel vi intellectiua que naturaliter mo-uetur ab obiectis q̄ ſunt fantaſmata aut ſpecies intelligibiles eciā ſi negocietur intellectꝰ circa p̄ma principia q̄ ſūt infalli-bilis et inuariabilis veritatis. Supeſt igit̄ ſi debeat eē quies ⁊ finis motꝰ in ſponſa ꝙ querat̄ in voluntate ſua cuiꝰ eſt ſoli⁹ principaliter dicere deo ſicut obiecto et fini ſuo vltimo Amo te. Maneo in te ⁊ tu in me ſicut ꝓmittit xp̄s fruenti ſe ſacra-mentali māducacione. Dicit aūt manſio finē motꝰ et quietē Tali modo redit vltimꝰ amor caritate formatꝰ ad p̄mū quie-tum naturaliter. q̄muis liberaliter inſitū circulo quodā vbi ē principiū mediū et finis q̄i triplicato v̄bo Amo te. Deniq̄ cō ſtat iſtic eē quietem in amando in cognoſcendo in memoriter retinendo ſcđm habitū eciā in via niſi ſponte voluntas auer-terit faciem ab oſculo ſponſi et ab amplexu peccādo ſe ſubtra-xerit. Porro de feruore actuali dilectōis ꝓ tp̄e vie non poteſt ita dici obſtāte mortalitatis neceſſitate multiplici. Vñ ꝙ p-pugnatur amor interius et exteriꝰ ponitur in vineis ſenſuum et vineam ꝓpriam actualiter nō cuſtodit. Hinc gemibundꝰ et anhelꝰ ad p̄riaʒ exclamat. Indica michi quē diligit aīa mea.

vbi paſcas vbi cubes in meridie ne quando tam miſerabiliter et iugiter vagari incipiã ⁊c̃ q̃ ſupficialiter ꝑtacta ſũt.

Gratus amor cor habꝫ ſimplex cui lectulꝰ extat floridus ⁊ fructꝰ dulcis ĩ ore ſuo Gratꝰ incꝑ qꝛ cũ eſſꝫ rex ĩ accubitu ſuo nardus mea dedit odorẽ ſuũ. Vbi ſcd̃m diuidẽtes cantica per dragmata decẽ inchoat. ſcd̃m dragma. Paulo poſt terciũ Ecce tu pulchra de inde quartũ Sicut malꝰ. Quintũ Vox dilecti. ſextũ Dilectus meus michi. ſeptimũ Egredimini. octauum Veniat dilectus meus. nonũ Vox dilecti pulſãtis. decimũ Quis michi det. Eſt aũt racio diuiſionis inchoacio locucionis ſponſe ad ſponſum cũ reſpõſione ſponſi. Sed ordieꝫ ceptũ tenentes p ſimpſalmata decẽ ſcd̃m tottidẽ metra nr̃a per amoris ꝓprietates cũ murenulis aureis doctrine pietatis. Rememoremur in ṗmis q̃madmodũ ſponſa q̃ſierit. Indica michi quẽ diligit aĩa mea vbi paſcas vbi cubes in mẽidie. Et intelligamus peticionẽ ſponſe benigniter q̊ ad aliq̇d exauditã. Indicauit eñ xp̃s quẽ diligit q̃madmodũ paſcit ⁊ cubat ĩ mẽidie Ardentiſſime paſſionis ſue remẽorate p eukariſtiã. In q̊ accubitu dũ eſſꝫ rex pacificus gloriatur ſpõſa ꝙ nardus ſue deuocionis dederit odorem p deſiderĳ feruorẽ ad hoc ſacrificiũ qđ ẽ in odorem ſuauiſſimũ deo. Ipe eñ idem eſt ſacrificãs ſacrificiũ et cui ſacrificat̃ in quo habitat plenitudo diuinitatis corporaliter h̊ eſt pfecte: Et ſcd̃m omeꝫ ꝟtutis dimenſionẽ integ̃lit̃ ſic̃ intellexit apoſtolꝰ. Et martinꝰ vocãs deũ corpꝰ Amor ſbinde poſt experienciã ſuauitatis ſentit validã fuiſſe vocacionẽ ſpõſi dicentis. Venite ad me omnes qui laboratis ⁊ onerati eſtis ⁊ ego reficiã vos ⁊c̃ que ſecunt̃ q̃lia noiant̃ ſingillatim in amoroliſſimo hoc verbo ſequẽti ſponſe. Faſciculus mirre dilectuſ meus michi inter vbera mea cõmorabitur. Attende in faſciculo lenitatẽ in mirra ſuauitatẽ. In eo ꝙ dilectꝰ ẽ mitis ẽ. In eo ꝙ dignatur eſſe ſuus humilis corde ẽ Porro datur ſibi ideſt pro ſe ad refectionem ⁊ inter vbera ponitur ut iugũ ꝯnectẽs et cõmoratur ut quietans ad qđ ſpectat qđ addit ſponſa. Botrus cypri dilectus meus michi in vineis engadi. Siquidem in botro cypri ⁊ vineis engadi refectio ſuauis accipitur. Simplicitas proinde laudatur in ſponſa per oculos columbinos. Quos dirigit ad ſponſum. quoniam vbi amor ibi oculus.

pulchritudo q̄ꝫ duplex exprimit̃ in amica que reciproca viciſ
ſitudine laudat in dilecto ꝙ pulcher eſt et decorus. Subin-
fert deniqꝫ quaſi verecunda in ſimilitudine petens oſculum.
Lectus noſter florid9. audās domū totā ex tigniſ ꝛ laqarijs
viriū fortiū eſſe cōpoſitā q̄tenus appareat inde lectuli floridi
idē ↄſciencie requies ſecurioꝛ Dilectus adiūgit nō adūſatiue
ſ; cōfirmatiue ad v̄ba ſponſe dicētis lectulus noſter floridus
nimirum quia ego flos campi ꝛ lilium ↄualliū. Tu vero amica
mea ſicut liliū floriferum es. filias excedens ſicut liliū ſpinas
exuperat in decore. Subiūgit ꝑinde amor ſpōſe. Sicut malus
inter ligna ſiluarnm. fertilis ſ; inter infructuoſa ſic amicus
me9 inter filios qđ p expienciā ſe ↄgnouiſſe demōſtrat dicēs
Sb vmbra illi9 quē deſiderabā ſedi ꝛ fruct9 ei9 dulcis gutturi
meo Curis iſta ꝑ textu lrāli de quinque ꝓprietatibus amoꝛis
dicta ſint. Lacioꝛ aliquāto de amore fruitiuo fiet ſermo

Amor fruitiu9 ł amoꝛoſa fruicō ſi ꝓprie ſūmat̃ includit tria
ꝑncipaliter p̄ſuppones ↄgnicōeꝫ dei ſaltē ex ſimplici fide
Primū ē libera mocio volūtatis in deū tāqꝫ in finem vltimum.
ꝛ h; ex ponde caritatis create ſimul ꝛ increate. Alteꝝ ē pcepcio
talis vnionis cū deo. Tercium ē ↄueniens ad hec duo et iſta
pficiens quod ē delectacio. que dſcribit̃ eē pfectio cōuenientis
ↄiūcti ſicut pluries iſta expoſuim9 ſ; repetim9 ad eliciendam
deſcripcioēm ſuccinctam amoris fruitiui quod ē. ptractacio
libera finis vltimi ſacians ꝛ q̄etans Pertractacio ponit̃ quaſi
ꝑ genere quoniā om̄is uſus ꝛ fruicio habꝫ actionem circa ob-
iectū ſuum et ſuo modo tenēt et ptractant ipſū. Et hoc ſub
alijs v̄bis ſig̃ficat auguſ. dicēs ↄfrui ꝛ vti. ꝙ eſt aſſumē aliqđ
in facultatē volūtatis. Et qꝛ ꝓprie ſola volūtas vtitur ꝗ fruit̃.
ꝓpterea iūgit̃ libera ad h̄ q̄ſi gen9 ptractacio. Deinde ꝑ diffe-
rēcia fruicionis ad uſū ſubditur finis vltimi. Kurſus qꝛ finis
vltim9 ↄtinet om̄e bonū ſubiūgit̃ ſacians et quietans

Amor fruitiuus ſic dſcriptus ↄuenit om̄i et ſoli quo fruit̃
eciā ſeipſo deus qm̄ ptractat libere ſe finem ultimū dele-
ctabilit̃ et q̄ete. Cōſonat auguſ deſcripcio. Fruim̄ reb; ↄgnitiſ
q̄b; mēs ꝓpt̃ ſe delectata q̄eſcit. Accipit̃ aūt fruicio laci9 ali-
qñ ꝑ ut extēditur ad uſū liberū. ꝛ m̄gis improprie ꝑ ut brutiſ
cōueniret. Sed ſtet iſta ꝓprietas et attendamus q̄le q̄ntūqꝫ

ſit habere deũ in libera facultate volũtatis ut ptractet eũ faciẽs de eo ſicut voluerit. Quis in hac parte vim amoris digne laudauerit. Quis dignacõez diuine pietatis in miniſterio nobis datã ſatis admirat9 fuerit Qua iure dicebat fruct9 vite. Ego in medio veſtꝝ ſũ ſicut q̇ miniſtrat. Et rurſus pollicetur qꝫ pcinget ſe. ⁊ ſuos quos inuenerit vigilãtes faciet diſcũbẽ. et trãſiens miniſtrabat eis dicẽs. Comedite amice ⁊ bibite

Amor fruitiu9 habꝫ immediate deũ ne dum pro obiecto circa qd ꝯſatur ſꝫ eciã ꝓ ꝓprio ⁊ immediato fine vltimo ad qd inclinat et inclinatur. Singularis hec ꝓprietas eſt caritatis ipi9 ex q̃ ſumitur excellencia voluntatis. Sunt alie due virtutes theologice ſpes. ⁊ fides. circa deũ tãqꝫ ꝓpriũ ⁊ immediatũ obiectũ ſꝫ nõ ſub racione finis vltimi qd eſt ſũmũ bonũ qm̃ fides reſpicit dm ſb rõne veri pmi. Et ſpes ſb rõne ſũmi ardui q̃ duo ñ hñt finis vltimi rõnẽ Porro ꝯtutes cardiñles dona ⁊ btitudĩes uel hñt ꝓ obiecto immediato res alias a do ſic tempancia moderatꝰ paſſiones ꝯcupiſcibilis. et fortitudo paſſiones iraſcibilis. Et penitẽcia reſpicit pctm ſiliter ⁊ luctus et iuſticia ⁊ hũanos act9. Aut ſi tendãt in deũ inclinatiue non tñ immediate ⁊ per ſe motiue ſꝫ ſolũ mediante caritate que dat eis vitam pondus et decorem

Amor fruitiu9 omnẽ vſũ licitũ termĩat ⁊ mouet ad finẽ vltimũ ꝓpſea ꝯnectũtur oĩes act9 meritorĩ cũ habitibus ſuis ad amorẽ fruitiuũ. Vñ tã vtẽtes qꝫ fruẽtes hñt ex ſentẽcia dicẽ fruct9 ei9 dulcis gutturi meo. Quo circa ptꝫ laus ⁊ p̄cellẽcia caritatis. Quia ꝓpter qd vnũ q̄tqꝫ tale ⁊ ipm magis. Pocior qꝫ volũtaꝫ eſt ꝑ eſſenciã qꝫ ꝑ participacõeꝫ. Amor fruitiuus do dicens. Amo te ⁊ ab eodẽ audiẽs paſce agnos meos plus obſeq̄tur et obedit qꝫ aliq̄ ꝯtutũ qm̃ ꝑ ipm oĩa referũtur in deũ ⁊ ſuiũt ei. dũ aſſumuntꝰ ĩ facultatẽ volũtatis a opantis ut bona nr̃a. a approbãtis ut bona aliena. a tollerãtis ut ꝓprie pene et aliene culpe. aut deteſtãtis ut culpa ꝓpria. Poteſt igitur oĩm eẽ bon9 vſus obiectiue uel ꝑ ſe ſi bona ſunt approbando aut per accidens mala deteſtando ꝓpetrata. reſpuendo oblata tollerando illata. Neqꝫ tñ ideo bona ſunt qꝛ ſuus vſus bonus eſt. Intelligitur quippe maxime talis de vſu bono per ſe non ſolum per accedens.

Amor fruitiuꝰ totuſ liberalis ē atq̧ gratuitus q̄uis habē
poſſit oculos ad mercedem ſꝫ non intencione prīcipali
et vltimata mociōe· Mocio ſiq̇dem caritatiſ duplex eſt. vna ꝯ-
placencie et beniuolēcie Altera deſiderij vel ꝯcupiſcēcie· Et h̄
ſecundo modo dupliciť q̇ ſiſtendo citra finē vltimum q̇ referēdo
ad ipſū actu ul'habitu. mediate uel immediate· Et hoc modo
motuſ caritatiſ qui ē ꝯcupiſcencie licitꝰ eſt queādmodū volo
michi deū et amorē ſuū . Opto p̄tea ꝓximis meis deū dari ſicut
michi deſidero fieri . Porro totū h̄ eſt finaliť ꝑpť amorem ami-
cicie et ꝯplacēcie circa deum · Saluatᷣ ex h̄ queādmodum ſpeſ
nō eſt culpabiliť uel ſimoniace mercēnaria neq̧ timor ſcūs eſt
ſuil'nec generaliť q̇uis actus ꝟtutū impati et formati ab ipſa
caritate· Sꝫ h̄ pfecte ⁊ pure facere difficile ē ſimiliť ⁊ diſcernē

Amor fruitiuꝰ fructuoſior ē ceteris pibꝫ q̄m ūtutū q̄rūlibet
vſus· Racio q̄ ꝑpter quod vnū quotq̧ tale et illud magiſ
Sed fructus eſſencialis p̄mij de quo loq̄m̄ nō venit alijs ꝟtuti-
bus niſi p caritatem· Purior eſt inſup et fini ſuo ꝓximior Addi
tum eſt ceteris pibꝫ q̄ nō eſt fas omnibꝫ intendē ſolum amori
fruitiuo elicito immediate et dumtaxat circa deū. immo neceſ-
ſe eſt alias ꝟtutis dona ⁊ beatitudines aſſumē ꝑpť actus ierar-
chicos duos qui ſunt purgare et illuminare ꝑpter ignorātes
et peccata circa ſe ſi fuit infectus ⁊ circa alios q̇bus ex officio
debitor ē Nō eīn licꝫ talibꝫ nec expedit ſoli vacare ꝯtēplacōis
q̇eti· ſꝫ neq̧ poſſibile ē faciliť ⁊ feliciť a talibꝫ iſtud agi. Oportꝫ
vacare volentem deo ꝑus experiri illud quod p̄mittiť Arcū cō
teret et ꝯfringet arma ſcꝫ viciorꝫ et aduſācıū ſcuta ꝯburet ig-
ni caritatiſ Si q̇s aūt fuit liber a iugo viciorꝫ ⁊ hoīm ſuitute
q̄les erant hēmite fructuoſior eſt exercitacio ſua circa deū vt
ſic q̄ ċca ꝓximū q̄muis idem actus amoris illicitus immediate
circa deū ſit racio ſufficiens boni vſus ne dum ċca ꝓximum ſed
ċca quodcūq̧ ċatū · Ita eīn beatus vno actu ſimplici fruiť deo
et ſimul bn̄ vtiť toto mūdo Vt ſit idem actus diūſimode cōſide
ratus vſus et fruicio rectus ⁊ reflexus vnꝰ ⁊ oīmodus nō tn̄

Amor fruitiuus ċbrius i exēcicio debꝫ eſſēcialiť infinitus
accipi reſpectu bōi q̄ intellectus ſpeculatiuꝰ reſpectu
veri. Eſſet h̄ perſcrutacio grandis ſup eminēcia duplici huius
potēcie racional' q̄m ariſ· et ſeq̄ces eciam theologi ſic ſanctꝰ

thomas videntur intellectus preferre dignitatē. Aliĳ autem magis ſequentes Auguſtinū et xp̄ianam pietatē certiſſimis racionibꝫ volūtatē anteponūt. Sicut dn̄s Bonāuētura q̄ ꝓpterea ex doctrina et vita pietatis circa caritatē cognominatus eſt ſeraphicꝰ. Soliꝰ itaqꝫ creatura intellectꝰ ſpeculatiui qn̄tūcūqꝫ ſubtilis cadit in illud apoſtolicū Sciencia inflat. Cultus vero voluntatis in amore meret̄ illud qd̄ addit̄. Et caritas edificat q̄ ſedens ſb̄ vmbra illiꝰ quē deſiderat. fructū guſtat. immo fructꝰ ſp̄uales duodecim dulces gutturi ſuo

Potat amor languet amplexꝰ heret amici Quo ſecū rapit hunc videt audit habet ꝛc̄ Introduxit me inq̇t rex i cellā vinariā ordinauit in me caritatē ꝛc̄ uſqꝫ in finē capituli ſcd̄i Potat amor introductus in cellā vinariā poſt fructū dulcem gutturi ſuo. Potat ſobriā ſicut ẏmnizat ecclesia ebrietatē ſpiritus. Et hec de calice iſto pſalmiſte gloriantis. Et calix meus inebrians q̄ꝫ preclarus eſt. Vn̄ iteꝝ inebriabunt̄ ab vbertate domus tue. Et in canticis iſtis. Comedite amici et bibite et inebriamini cariſſimi. At vero qꝛ dicit apoſtolꝰ Nolite inebriari vino in quo eſt luxuria. Ad qd̄ refertur illud eiuſdē. Nō plus ſapere q̄ꝫ oportet ſapere ſed ſapere ad ſobrietatē. Subiūgit amor ſp̄ōſe ſuā ſig̃ficās ſobrietatē i ebrietate. et ordīauit in me caritatem. Amor ſiq̇dem eciā dei ſi non fuerit ordinatus. ſi fuerit zelus dei feruidus ſed non ſecundū ſcienciā. multiplicem ſepius perniciem opatur. vbi tamen arbitratur ſe obſequium preſtare deo ſicut alibi deductū eſt de impulſionibꝫ ꝛ temptacionibꝫ. Et iteꝝ poterit hic aliquid curſim tangi. Eſt aūt ordinatus amor ſeu caritas ut diligatur deus ſuper omnia ex toto corde. Qua in re miꝝ videtur ſi amor dei poſſit eē nimius cum modus eius ſit eſſe ſine modo ꝓ ut notat nomen ebrietatis quaſi extra briam ſeu mēſuram. qm̄ ex verbis Dioniſii. Miſticus amator per immenſurabilem et abſolutum pure mentis exceſſum ad ſuper eſſencialem diuinarum tenebrarum radiū omnia deſerens et ab omnibus deſtitutus aſcēdit. Vtiqꝫ ſi mētis exceſſus eſt immenſurabilis ip̄e eſt immenſus et ſine menſura uel bria et ita vere ebrius. Et hoc plane cōfitemur ſed nō eque poſſumꝰ eloqui q̄liter in hac ip̄a ebrietate ſp̄ūs. idē ſp̄ūs ineffabilibꝫ et ignotis ineffabiliter ꝛ ignote ꝯiūgit̄ ꝛ vnitur.

Quo ſup misterio multa balbuciēdo garriuit inſipiencia nrā in
ꝛ ꝺ ꝟbo ꝛ ymno glorie et ſup illo xp̄i. Qui mādūcat meā carnē
et bibit meū ſāguinem in me manet et ego in eo. t̄ctatu nouo
ſup magnificat. Verum quātū plus bibit̄ h̄ ebrietas ſpirit9 cū
ſobrietate pie meditacōis tāto c̄ſcit ſua maīfeſtacō carnis et de
maīfeſtacioē ſua ſup admirabilis infinitacio miro quodā ꝛ vix
intelligibili miſterio quod ex manifeſtacione naſcitur ebrietaſ
ex obſcuritate pfecta clarificacio maior venit. Ad qd̄ ſpectat
totus ille ſmo diuiniſſim9 hora cene per q̄tuor capitula iohis
qui tūc ſup̄ pect9 dn̄i recūbēs intraduct9 ē i cellā vinariā vbi
cum ordinata caritate hauſit ebritatem ſpirit9 ad intelligēdū
vim iſti9 ſermonis. In quo videtur quaſi nugatorie nob ignaiſ
tociēs repetere xp̄s de circumciſiōe triū pſonarum adinuicem
in vnitate et idemptitate eſſencie ꝛc̄ de circumciſione. pretēa
p quandā pticipacionem trium pſonaꝝ in electis et electorum
adinuicem ꝛ in eis ut ꝛ deus ſit omnia in omnibus ꝛ ipſi electi
ↄſumati ſint in vnum. Et qm̄ noſtrum hactenus ſtudium fuit
ↄcordare theologiam hanc cum ſcolaſtica noſtra miſticā tēp-
tenus h̄ paucula dicē ſaltem ut nō lateat penitus quid nomiſ
terminoꝝ. Hane tota uel p̄cipua cauſa difficl̄tatis ad intelli-
genciam ſcolaſticam in hac uidetur eē ꝓpter omnimodā finiti
ad infinitum creature ſcꝫ ad creatoēm in ꝓporcio et equocacō
qualem elucidaē volētes diuerſi doctores diūſos ſibi terminos
inuenerūt. Poſſum9 autem ſine p̄iudicio ad duos vſitatiſſimoſ
terminos totū inflectē ul̄ ſoluē. Vt dicam9 ꝙ omīs compacio
actual̄ dei ad c̄aturam ꝛ dūtaxat ſicut cōpacio cauſe ad effectū
et effectus ad cauſā: ſūpta cauſa in illa amplitudine de qua in-
centilogio de cauſa finali tractatū ē. ut videlicꝫ c̄acio ↄſuacō
et trāſſubſtanciacio. et vital̄ immutacio obiectalis referātur
ad cauſam efficientem maxime ul̄ formalem ꝛ finalem alit̄ qm̄
ariſ. explicauit. qm̄ efficienciam dei reſpectu c̄ature non vidit
in illa āplitudie q̄lit̄ tradit veitas fidei ponēs c̄acionē ꝺ nihilo
et reꝝ creaturaꝝ potenciā totalit̄ obediēcialem ad potēciā ꝺi
actiuam ſicut in miraculo ſup̄ naturā p̄ſtim in admiabili euca-
riſtie ſac̄mento conſtat fieri. Proſequenteſ igit̄ ſubiungamuſ
ↄformit̄ ad phhos ꝙ vniūſalit̄ ꝓporcio eſt cauſe ad effectum et
econtra. alioqn̄ vnum non dependēt ab altero nec fieret. ſed

nec effect9 gereret ſimiltudinē ſue cauſe ſicut gerere tradūt phī qui ponūt inſup multū ad rem nr̄am modū vnū eſſendi in principiabilē cauſe in effectū et eɔūſo. Si igit̄ de9 ē immo qa vere deus ē cauſa vniūſalis ⁊ ſimul immediata omniū viſibiliū et inuiſibiliū effectuū . ɔn̄s eſt ip̄m eē in quolibꝫ effectu ſuo et viceūſa qlibꝫ ei9 effect9 in ip̄o ē. ſꝫ tn̄ in diūſis gradibꝫ. Vidit hoc. Ariſ. q̄muis obſcure ⁊ impfecte dicēs a p̄ma cauſa oīb9 datū eē ⁊ viuere hīs quidē clari9. hīs vero obſcuri9. Sed diuinus ip̄e iohānes de v̄bo dei qđ factū eſt inqt ī ip̄o vita erat Cui9 pertractacio vniūſalis lacior eſſꝫ quā hec breuitas expoſcat. Sufficiat applicacio ꝓ re nr̄a de amore dei p̄ſertim extatico p gr̄az et gloriā ut intelligam9 quō p amorē fiat circūinceſſio dei cū creatura amāte et eɔtra q̄muis de9 ſit infinit9 et creatura finita. Quō fiat p̄terea hec cauſalis circūinceſſio uł intimacio valde ſblimi9 ī creaturis diligētibꝫ deū q̄m in ceteris ſicut nichil eſt ī rebꝫ creatis ſblimi9 et pfecti9 q̄m amator dei. nec actio diuinior q̄ amare dm̄. perſpicuū eſt ꝑ deducta q in omī amore creato eſt deus ſicut cauſa in effectu Verūtamē q amor dei ɔuenit pfectiori creature deus idcirco dr̄ eē pfectius in actu amoris q̄m in aliis effectibus. Anima vero ꝓducēs et eliciēs actū amoris eſt in amore ſuo ſicut cauſa in effectu et eɔūſo q̄muis de9 ſup naťaliter coopetur. Ecce igit̄ amorē q̄ſi nexum mutuū dei cū anima diligēte tāq opus ab vtroq ꝓductum nō pars ab vno pars ab altero neq p̄us aut poſteri9 in ordine ꝓductionis. q̄muis de9 p̄or ſit in ordine perfectionis. Rurſus ex iſtis elicit̄ veritas a Dioniſio poſita de amore dei tā actiue q̄ paſſiue q videlicꝫ extaſim quādā facit. Recipit eīm deus nomen amoris ſicut ꝓbat idē dioniſi9 p Ignaciū totū ignitum dicētē. Amor meus crucifixus ē. Cui9 ɔſone theologizās glorioſa martir felicula collactanea bt̄e petronelle. dū tortores diceret nega te xp̄ianā et dimitteris. nō negabo ait. nūc cepi videre amatorē meū in quo amor meus fix9 eſt. Sed ⁊ phī dixerūt amorē deoꝝ eos feciſſe in ꝓductione reꝝ fecūdos. Deus ſiquidē infinit9 dum ex amore ꝓducit finitam creaturam. exīt qđammodo ſuā infinitatē diligendo rem finitam q̄muis actu infinito. Ceteꝝ viceūſa rōnalis creatura diligendo actu finito deum obiectaliter infinitū ponit̄ extra terminos omnīſ

Non quidē in aliquo fātaſiabili loco ſꝫ in eternitate ſua · ſicut
ante mūdi creacionē neqꝫ ꝓceſſit tpe ſꝫ eternitate neqꝫ nūc eſt
extra celū localiter ſꝫ eternaliter. Coniūgit̄ q̇cq̇d eſt in ſpon-
ſa cognicōnis q̇cq̇d amoris formalis totū ſit infinitū totū ſpe
ctabit ad leuā. Et dextera ſola ſpōſi amplexabit̄ ſpōſam q̄ tn̄
pertinet ad leuā. Propterea neceſſe eſt ut nichil ſit mediū int
eos ſꝫ manebūt duo extrema de9 ſupior non loco ſꝫ eternitate
et ſponſa inferior cū omni qđ in ea uel circa eā poſitū ē finite
Ecce ſecretū ſolitudinis deſertū ſecretoꝝ in montib9 eternis.
Ecce ꝙ amor ſponſe formaliter vnit9 eſt actualiter ydeali a-
mori ſponſi cui fuerat ab eterno ſolū potēcialiter uel aptitu-
dinaliter ordinat9 nulla penit9 facta mutacōe in amore eter-
no ſponſi ſꝫ in ſponſa ꝓpter relacionē actualē ad ſponſū nichil
ponentē in eo ſꝫ in ſponſa ſicut creacio actualis nō in deo ſꝫ in
creatura ſeſe tenet ut nouiter adueniēs. Deniqꝫ de9 nouiter
diligit ⁊ amplexabit̄ ſponſā non mutat9 in aliq̊ uel innouat9
ſed in amore actuali ſponſa nouitatē accepit · q̄ deū facit for-
maliter amando ſuum eē amorem obiectaliter volenti ita deo
cauſaliter et anima effectualiter recipiente et coagente cum
deo. Veꝝ equidem eſt ꝙ amans alteꝝ facit illum eē ſuum ma
xime dū ſit amor reciproc9 q̃lis ē in deo dicēte. Ego diligen-
tes me diligo Et iteꝝ Qui diligit me · diliget̄ a pr̄e meo ⁊ ego
diligā eū ⁊ manifeſtabo ei meipm̄. Cōſurgit exinde racio vera
amicicie inter deū et hominē ſanctū · q̃lis nō poteſt eē in irra-
cionabilib9 creaturis · q̃lis amicicia tanto delectabilior ē q̃nto
magis ꝑcipit̄ eius exercitacio · q̃lem nō curauerūt ph̄i qui co-
gnoſcentes deū nō ſicut deū glorificauerūt neqꝫ gracias ege-
runt. De q̊ꝝ numero ſegregarent̄ vtinā theologizātes aliqui
qui ꝯfidentes ſe noſſe deū factis negāt · ⁊ in exercitacione tā-
tūmodo ſpeculatiua · vani inſipiētes ⁊ aridi ꝯūſant̄ quos ī cel-
la vinaria poſitos neqꝫ caritas ordinat neqꝫ dextera ꝯplexatur
neqꝫ poſtrema dormiūt ſpiritualiter aut requieſcūt. Habentes
quidem ſpeciem pietatis v̓tutē aut eius abnegātes. Quo ꝯtra
ſeq̇tur de ſponſa Adiuro vos filie iheruſalē ꝑ capreas ceruoſqꝫ
cāpoꝝ ne ſuſcitetis nec euigilare faciatis dilectā donec ipſa
velit. Felix ſopor qui ſb̄ adiuracione tali ꝑ talem fit ad tales.
Hec eſt optima pars · marie q̄ prefertur ſollicitudini marthe

ꝙ diu permiſerit ſponſus. Que potencioꝛ eſt impetrare vacãdo
ꝙ alia laboꝛando. Proinde ſolet adiuracio fieri per res valde
diligibiles quales ſunt in figura capree ceruiqꝫ campoꝛum fi-
liabus iheruſalem. Quid enĩ plus amabile ciuibꝫ celeſtib9 qui
per filias iheruſalem hic et ꝑus accipiũtur. ꝙ acutiſſimo intu-
itu ⁊ ſaltu ꝓpeti per latitudinem campoꝛum celeſtiũ liberrime
ↄũſari. Senciens ſponſa tali ſe libertati dimiſſam laudat effi
caciam vocis ſponſi vox inquit iſta eſt dilecti mei. Deinde qa
ſomnus ſponſe non eſt iners et oppreſſus ſed in eo coꝛ maxime
tunc vigilat pꝛout infra notatᷣ quocũqꝫ ſe diũterit ſponſus vi
det audit ⁊ habet vigilãtiſſim9 amoꝛ ſponſe ſcðm tres amoꝛiſ
huius pꝛoprietates hic poſitas. Prima hic. Ecce ipe venit ſa
liẽs in mõtibꝫ. Scða En dilect9 loquitᷣ. Tercia Dilect9 me9
michi. Videt ſpõſi alacritatẽ audit ei9 allocucõez. habꝫ cum
ea intimitatẽ. Tripudiat et inſpicit alacriter alloqtur et inui
tat amicabiliter. intimatᷣ ſibi ſe dãs totalitᷣ. Sunt in hoc loco
ſicut et in ſcripture toci9 expoſicõe memoꝛiter habẽdi figura
les ⁊ tropica locucionũ modi a rethoꝛicis et ĝmaticis tradi-
ti. qͦs inſequitᷣ titoni9 in ſuis ſeptẽ regulis quĩ hic frequenter
illud qð eſt ſpõſi tribuitᷣ ſpõſe ⁊ ecõtra ꝓpter vnitatẽ ſpirit9.
neqꝫ ꝓpterea ſexus attenditᷣ qꝛ ſanct9 amoꝛ ſine genẽ eſt. Hic
apud Iſaiã xp̃s gloꝛiatᷣ dicẽs tãqꝫ ſponſũ ſe decoꝛatũ coꝛona ⁊
tãqꝫ ſponſã oꝛnatã monilibꝫ ſuis. Hic ⁊ illud qð eſt cauſe tri-
buitur effectui quẽ facit ſicut dies uel de9 ipe dr̃ letus qꝛ le-
tificat uel triſtis qꝛ contriſtat. Qua in re dum viciſſitudineſ
actionũ ſponſa tribuit ſponſo. ut qꝛ ſaliens venit in montibus
et tranſiliens colles cum ſimilibus accipiendum eſt per effici
enciam nõ per inherenciam uel pꝛoprietatẽ. Sic reſpicere dr̃
ſponſus per feneſtras et cancellos id eſt feneſtras reticulatas
gallice. Treyllees qꝛ reſpicere facit. Hic preterea loqui qꝛ
facit audire ſeu cognoſcere per effectum ea que ſunt ſponſi.
Poſſumus autem ſub cõpẽdio colligere moꝛaliter quedam ſi-
gna quibus oſtendit ſponſa quietem ſuam placere ſponſo poci
us ꝙ turbari eam circa plurima. q̃muis accipiant nõnulli ſpõ-
ſam hoc loco vocari ad actionem per regimen ſubditoꝝ. Nos
abſqꝫ preiudicio pꝛoſequamur adiuracionẽ ſpõſi ꝓ gratiſſimo
ocio qð ſponſa tribuit pꝛo beneplacito ſuo. ex hoc primo qꝛ

Dilectus meꝰ michi loq̃tur in aure mẽtis Amas me. Et ego il
li reſpõdeo Amo te Subdit. Paſce oues meas paſce agnos me
os quoꝝ michi grãdis ẽ numerꝰ cũ familia multa nimis. ſicut
de morali Job oñdit Greg̃. Inter q̃s paſcit̃ dilectꝰ inter lilia
candida meritoꝝ donec aſpiret dies eternitatis ꝛ inclinentur
vmbre caliginis ſtatus pñtis Qď ut celeriter adueniat. Cupio
eñ diſſolui. Reũtere dilecte mi ad deitatis gloriã ſup montes
bethel in celeſtibꝫ trahẽs me tecũ in alacritate pnitatꝭ. ſilis
in hoc factꝰ capree hynnuloq̃ ceruoꝝ. Liceat ex ſentẽcia di-
cere voto phenni. Oſculet̃ me oſculo oris ſui.

Querit amor qď amat tenet in ſublimia ſurgit. Aut cubat
aut fert̃ aut dyadema gerit. Amor hortat̃ p pſalmiſtam.
Letet̃ cor querẽciũ dñm. Querite dñm et ꝯfirmamini q̃rite fa-
ciem eiꝰ ſemp. Primũ in oſculo. Alteꝝ in amplexu. Terciũ in ꝯ
templãdo Eſt itaq̃ iuxta qď p̃tactũ eſt pmꝰ actꝰ amoris tã na
turalis liberi q̃z gratuiti ſupinfuſi ſimplex ꝛ ꝯtinuus. Actꝰ ve-
ro ſcdi q̃s dicimus feruorem amoris. in patria ſunt quidẽ ꝯti-
nui. Sũt aũt in via freq̃ẽter heu nimis interrupti neceſſita
te corporis ſeu fragilitate aut impietate ſpiritꝰ illud faciẽte.
Propterea neceſſe eſt crebro repetere q̃d crebro deſeritur. A
mor igit̃ ſeſe recolligẽs dicit In lectulo me per noctes ꝛc. Le
ctulus accipit̃ hic p ut ſepe p quiete ꝯſciencie q̃ nõ admittit
alteꝝ q̃m deũ. Coanguſtatũ ẽ eñ ſtratũ ita ut alter decidat.
Noctes pñt ad lr̃az accipi q̃ ſũt ꝯtẽplãtibꝫ apciores. Sũt in-
ſup noctes vmbre creaturaꝝ. Sunt q̃z tribulacões intꝰ ꝛ ex-
terius ex peccatis aut penis ꝯtribulãtibꝫ exurgentes. Dice-
bat vnus ex amatoribꝫ. Factꝰ ſum ſicut nocticorax in domici-
lio. Scãdala nocticoraꝝ ſi prodit mox tolerabit. mox aliis da
bit ſcz auiculis diurnis. Tuciꝰ g̃ latz. Hec ſimilitudo eſt ſoli-
tarii poſita per anſhelmum pro ſeipo dũ ad epiſcopatꝰ pdiret
actiones A bt̃o ſimiliter optata eſt ꝛ laudata Gregorio. Nob
aũt ore ſimul et animo ſepius recẽſita. Amor igit̃ dicit. In no-
cte q̃ſiui q̃z diligit anima mea. Satis eſt ab amore notificatꝰ
qui q̃ritur ſb hoc epiteton. Quẽ diligit aĩa mea. Queſiui illũ ꝛ
nõ inueni. Cur obſecro nõ inuenit q̃a nõ erat tũt tẽpus aut
locus beneplaciti ſui Sciebat comoditates ampliores q̃s ex di
lacõe ſpõſa ſuſcipet. q̃ꝝ multas tr̃ctatu ſcd̃o de miſtica theolo-

pridem notauimus et in vulgari de mendacitate vbi formam
inſecuti ſumus de mēdicātibꝫ per vicos ꝛ plateas ſatis ample
Que forma ſꝫ paucis hic tangitᷣ. Surgā ait plus animi feruo-
re ꝙ corporis agitacione. et circuibo nō paſſibꝫ corporis ſꝫ ſpi
ritus ciuitatem. Cuius ꝑticipacio eius inidipm. de qua glori-
oſa dicta ſūt. que libera mater nr̄a. per vicos quos eē dicim⁹
ordines angeloꝝ et plateas generaliter oīm manſionum celi.
Queſiui ꝛ nō inueni deo in meli⁹ diſponēte. Amor ſubiungit.
Inuenerūt me vigiles q̄ cuſtodiūt ciuitatē. Eſt ciuitas que
occidit ꝓphetas in qua vidit pſalmiſta ꝯtradictōeꝫ et iniq̄ta-
tem ſup cui⁹ muros ſūt iniq̄tas et dolus vigiles habēs ꝛ cuſto
des malignos ſpirit⁹ totū p antiphraſim qꝛ ibi nec eſt ciuium
vnitas neqꝫ malignorū cuſtodia ſed ſubūſo. Si forſitan ut ali-
quando ſe res habent feruor amoris offēderit in hanc ciuita-
tem querēdo dilectum. ſi ſibi ſe cū ſuis oſtenderit ſathanas in
angelū lucis trāſformatū. ſi ꝓpterea neſcius amor p̄ ebrietate
queſierit. Num quē diligit anima mea vidiſtis. Si deniqꝫ ni-
chil ſibi reſpondētibꝫ ꝑtranſierit et paululū poſt dilectū inue
nerit. Siue pocius in meliorem partē ciuitas accipiᷣt de cele-
ſti uel ſub celeſti iheruſalē. Sunt ꝓ vtroqꝫ doctoꝝ ſentencie
pro ut in q̄nto ca°. Percuſſerūt me vulnerauerunt me. Amor
hic ſi ꝓ bona ciuitate ſteterit et cuſtodibus eius. animaduer-
tendum eſt ꝙ et ſi deus ſolus det naturā graciam et gloriam
cum primis actibus ſuis nichilominus ſecundos actus quos
exercicia dicimus et operaciones actuales cooperantur et ad-
iuuant in via ſimul et in patria. Ciues celeſtes. quos dicit a-
poſtolus omnes adminiſtratores ſpiritus. quibus attribuit.
Dioniſius tres actus ierarchicos purgare. illuminare. perfi-
cere. Nominantur in hiis canticis filie iheruſalem quas allo-
quitur frequenter amor feruidus aliquādo ſꝫ hoc nomine ali-
quādo ſꝫ determinacōe ut ibi. Fulcite me floribus ſtipate me
malis qꝛ amore langueo. Petēs haut dubium ſolamen ab ipis
anxiꝫ amoris vulnerati caritate in cella vinaria pietatis Amor
voti campos ſubit. Tenui eum nec dimittam dicit aliquid ſi-
mile cum pſalmiſta. In abundancia non mouebor in eternum.
Et rurſus iuraui ꝛ ſtatui cuſtodire iudicia iuſticie tue. Donec
introducā illū. Nō ꝓrſus introducēt niſi ſimul introduceretᷣ.

creature cũ nulla ſit infinita. Ecce ſup̄ admirabilẽ extat in v-
troq̄ amore dei ꝛ creature. Cui9 intelligẽcia req̄rit̄ pene in ſin
gulis v̄bis libri hui9 canticoꝝ ꝛ euangelii Johãnis cũ theo-
logia Dionisii et epiſtolis pauli ꝛ ymnis. Propterea min9 vnq̄
nequit uel exerceri meditãdo uel repeti per docẽdo hic illapſus
Hec circũmceſſio hec ebrietas ſpiritus vnde ſurgit ſequens
condicio docebit

Languet amor intelligam9 ſponſã in exitu celle vinarie q̄ſi
temulentã neſcire cũ petro qd diceret nec exp̄mẽ cũ q̄b9
vel ad quos vel quas loqueret̄. Fulcite me floribꝫ ſtipate me ma
lis q2 amore langueo. Vel ut alia lr̃a habꝫ. q2 vulnerata cari-
tate ego ſum. Habet itaq̄ amor ſp̄ualis ꝛ ſanctus ſua vulnera
ſuũ languorem ſuã mortẽ ſuã vitã ꝓ varietate ſtatuũ ꝛ viciſſi
tudinũ. ꝛ pro ſimilitudine q̄dã ad amorẽ carnalem quo labo-
rant philocapti q̄muis longe diſſimilit̄. Vbi notandũ eſt q2
dũ ſumus in corpore qd corrumpit̄ illud agrauat aĩaꝫ et depri
mit terrena inhabitacio ſenſũ multa cogitantẽ. vñ ꝯſurgit ꝓ
ſolucione queſtionis mote q2 amor dei poteſt hic in via nimius
eẽ. modũ q̄ꝫ recipit ꝛ menſurã. Habet certe amor dei ꝯſiderari
dupliciter. Vno mõ in ſe. alio mõ ſcd̃m circũſtãcias diligẽtis
in ordine ad obiectũ. Si p̄mo mõ ꝯſtat q2 amor in ſe finit9 eſt
menſurã habẽs numeꝝ ꝛ pond9 ſicut ꝛ ꝯdita q̄libet creatura.
Si ſcd̃o mõ ſic debet amãs circũſtãcias apponere q̄ꝫadmodũ in
actibꝫ aliaꝝ v̄tutũ ut exerceat̄ qñ oportꝫ vbi oportꝫ qualiter
et quantũ oportet ꝓpter alligacõeꝫ cũ corpore qd p exceſſum
periclitari ꝯtingẽt aut notabiliter ledi. Porro iuxta terciũ
modũ qui reſpicit obiectũ deũ ſcꝫ qui eſt tot9 et infinite dili-
gibilis exceſſus et nimietas in diligẽdo nequit fieri nec opor-
tet apponi modũ ſicut nec in laude eius q2 iuxta v̄bum eccleſie
ſũptũ ab eccleſiaſtico. Maior ẽ om̄i laude nec laudare ſufficit
Conſurgit ergo languor amoris vel ex parte corporis qd affli
gitur. uel ex parte mẽtis cui9 deſiderium non impletur. Qua
ſuper re rurſus attendẽda eſt diſtinctio circa diligẽtes deum
Quorũdam enĩ dilectio et ſic terminet̄ ad deũ ſicut ad finem ꝛ
obiectũ veꝝ tñ exercet̄ per ſolũ ſenſũ ex recogniciõe ſenſibi-
lium q̄ꝫadmodũ circa miſteriũ incarnacionis natiuitatis paſſi
onis et crucis circa vitas et ymagines ſanctoꝝ. Ex quibꝫ pie

recogitatis inſpectis uel ymaginatis ⁊ auditis tales recipiũt
veras ⁊ ꝓprias paſſiones ſenſuales cũ motu reali cordis ⁊ cor
poris ſic patẽt enumerãdo ꝑ ſingulas paſſiones ex amore ſen-
ſuali trahentes originẽ. Tales ſũt ut plurimũ ſimplices ⁊ de-
uoti in religionibꝫ vel ſeculo de ſtatu incipienciũ q̊s aĩales di-
xerimꝰ. Colligunt̃ dilectõis ſigna taliũ ꝑ ꝯpacõez ad carnaliũ
amorem vehementem. Ex cuius conſideracione nonnulli to-
tum decurſum textualem canticorum exponere voluerunt.
Sũt aliȷ̃ multo rariores quos proprie ſpirituales et perfectos
nominamus dicentes cum apoſtolo. Et ſi xp̃m ſecundum car-
nem cognouimus non iam tamen eum ſecundum carnem co-
gnoſcimus. Iſta tranſcendentes omnia ſenſibilia et intelligi-
bilia creata in ſola dei ſimpliciſſima bonitate veritate et eter-
nitate defigunt mentis amorem uel affectum. Pro quibus et
ad quos ſermo totus de miſtica theologia cognoſcitur inſti-
tutus. Immo eciam tales proprium deſerunt mentis affectũ
vel amorem deſercione prorſus ineffabili. qui fieri non poteſt.
ſi non ſupernaturaliter attraxerit et eleuauerit deus et om̃ia
ſuper mundane que mundana ſunt explicauerit. Partitis in-
quit Dioniſius alteritatibus ⁊ concupiſcencȷ̃s curiſq; conclu
ſis et ſuper mundane explicatis in diuinam monadem congre
gamur. Contingit nichilominus regreſſum uel deſcẽſum ſeu
redũdanciam fieri ad ſenſualem porcionem. vbi proprie dicte
cauſantur paſſiones ex dilatacione uel ꝯſtrictione cordis nõ
interrupta totaliter anagogica mentis ad deum vnione per
quãdam gloriam et iocunditatem in apice mentis effecta. vbi
aliquãdo poſt languorem ſequitur mors quedã ſpiritualis que
pocius vitalis dicẽda eſt quoniã labitur in amplexũ ſponſi q̃ſi
totam ſe deſerẽs ip̃a ſponſa ſicut ex ꝯſequẽti ꝓprietate datur
intelligi. Leua eius ſub capite meo et dextera illiꝰ amplexabi-
tur me. Accipiamꝰ ergo ad leuã ꝑtinere qd̃cũq; creatũ et fini
tum. Dextera vero ſit eternitas ip̃a. Quo ꝯueniẽter p̃ſuppoſi-
to mox intelligemꝰ doctrinaliter totũ amplexõis huiꝰ miſte
rium de quo ꝑ ſapiẽtem amplexu dictũ eſt. Glorificaberis ab
ea ſapiencia videlicet increata cũ eam fueris amplexatꝰ. Se-
patur hic q̃ſi p̃ciosũ a vili eternũ a tp̃ali immẽſũ a finito tãq̃
ſi cõſideretur deus abſq; vllius creature ſocietate eſſe ſolus.

videt i ſe agilitatē alacrē ad currēdū viā mādatoꝝ dei ꝑ ſblimia
Vlata meritoꝝ exercicia tāꝗ̄ vires ſue ſimiles capree hynnulo
ꝗ ceruoꝝ trāſiliēciū nūc mōtes nūc colles nūc cāpoꝝ planicies
ꝑſpicacit̄ ⁊ libere Eſt eīm ꝯtēplacō liber ꝑſpicax mētis intuitꝰ i
res ꝑſpiciēdas circūquaꝗ diffuſus. Iungit̄ idcirco ſignū ſcd̄m
ꝗ dilectꝰ ſtat poſt parietē reſpiciēs per feneſtras · parietem
intelligimꝰ pn̄tis vite incolatū et obſtaculū ne dilectꝰ patē-
ter et clare facie ad faciē videat̄. Tot ꝗ̄ ſunt parietes q̊t ob-
ſtacula ꝓhibencia viſionē. Tot vero feneſtras et cācellas ha-
bemus ꝑ q̊s reſpicit ſpōſus effectualiter ꝗ reſpicē facit q̊t fu
erint ſpecies illumīacōnū deſuꝑ a p̄re luminū · ad q̊ꝝ ſuſcepci-
onē diſponit ociū ſactū. Addit̄ t̄ciū ſignū in excitacione blanda
ſub appellacione amice colūbe ⁊ formoſe. Surge inq̇t ꝓpera a-
mica mea ꝗ ſecretoꝝ meoꝝ ꝯſcia formoſā mea qm̄ inte eſt pro-
porcio numeroſā donoꝝ cū gr̄e colorantis uel illuminātis ſua-
uitate · colūba mea ꝗ ꝑ ſpiritū meū ſanctū ſimplex effecta Se
q̇tur ſeptuplex cōmoditas ex tp̄e ⁊ loco vnde poſſit ⁊ debeat
amor ſponſe ꝓperare poſt dilectū oſtēdēdo ſibi pulchritudinē
faciei cū vocis ſonora dulcedine ꝑ acceſſum i foramibꝫ petre et
cauerna maceree tāꝗ̄ in abditis ⁊ ſolitariīs habitaculis · in q̇bꝫ
ſola cū ſolo · vnica cū vnico delicioſe q̇eſcat. Intercedēdo ꝑuſ
per ſeptē itinera · que ſūt. Intēcio · meditacio · ꝯtēplacio · dile
ctio · reuelacio · guſtacio · et opacio. Qualiter apte ꝓſeq̇tur li-
ber cuiꝰ inicū eſt. Eum q̇ venit ad me nō eiciā foras. Sumun
tur ex iſtis alia ſeptē ſigna bn̄placite vacacionis. Et quartum
in ordine eſt emolicio cordis ꝑus gelidi qd̄ amori neq̇bat intē
dere nec ſe ſurſū ferre. Iam yemps trāſiit. De inde ꝓ quinto ſi
gno ymber abiit ⁊ receſſit. Quia ꝑ meditacōnē fortē ꝓhibite
ſunt ſtillare tot graues et multiplices vagācium deſiderioꝝ
et fluctuanciū curāꝝ fantaſmatibꝫ pluuioſis exundacōes. Rur
ſus pro ſexto ſigno flores ꝯtiſſimi veritatū diuinitꝰ apparēciū
in terra cordis emicare ꝯnareꝗ cernūtur per ꝯtemplacionem
Ceteꝝ pro ſeptimo ſigno tēpꝰ putacōis ſeu reſecacōis adue-
nit · q̄tenꝰ humor amoroſus a radice cordis egrediēs non di-
ſpergatur inutiliter per ſpuria germina vel ſupfluitatē ramu-
ſculoꝝ vanitatis curioſe · non per ſollicitudines occupacionū
eciā aliunde tolerabiliū · nō ꝑ locucōes et opacōes q̄ nō ꝓſūt ·

aut nō ita ꝓſūt ſicut anagogica dilectio. Si deſieris inq̄t dn̄s p Iſaiā extēdē digitū in ope ⁊ loq̄ qd nō ꝓdeſt ↄcludit tandē Cibabo te hereditate p̄ris tui iacob. Vox turturis auditur ꝓ octauo ſigno q̄ ſolitudinis amica ⁊ cātū dās ꝓ gemitu. vernū inſup tēp9 aduenisse denūciās. q̄le eſt tēp9 amāciū. apta ad ſuper mētales exceſſus figurandos. Ficos ꝓtuliſſe groſſos ſuos ad ſuauitatis indiciū ponit ꝓ nono ſigno q̄le manifeſtat̄ p̄cipue in eukariſtie libera frequēti ⁊ deuota ſūpcione ſe motis omnib9 impedimētis alienis. ex quib9 ſpūales ſenſus vel acetant̄ vel multipliciter a ſpūali de guſtacōe deſipiūt. Habet̄ tractatus i hac re noīs ſupmagficat. Deniq̄ florētes vinee dāt odorem bone ↄſūacōis p exercicia ſpūalia meritorie actionis in ſecreto cordis vbi poſſunt eleuatiue ſpūales immo ⁊ corporales ſpūaliter ad ꝓximos exerceri fructuoſi9. Reuera plerūq̄ q̄ per actiones illoꝝ q̄ ſolliciti ſūt et turbant̄ erga plurima fiant. Porro quid ſibi velit hec iuſſio. Capite nobis vulpeculas paruulas q̄ demoliunt̄ vineas vinea nr̄a floruit. Grādis eēt ad exponēdū materia. q̄ ſub paucis dat intelligi quālibȝ occultā ꝑfectuū ſpūaliū demolicionē viris ſpūalib9 q̄ntūcūq̄ ꝑfecerint inſidiantem. quales ſūt blaſphemie ſordidiſſime vix credibiles a malignis vulpeculis immiſſe tam carnis q̄m ſpirit9. Qua ſupre tractatus pridem editus eſt in vulgari. et apud p̄res ⁊ doctores remedia tradita ſunt Decipiūt aliunde fallaces vulpecule temptacionum dum fingunt ſe mortuas ſed proximātes incautas arripiunt auiculas que tunc ſe tarde ſenciunt vulpeculas carnales et ſimiles inſeipſis ad huc male viuere uſq̄ ad demolicionem quandoq̄ totalem et virtuoſi cuiuſlibet germinis mortificacōeȝ. De q̄libȝ accipitur maxime illud apoſtoli Impoſſibile ē eos ideſt difficilimū qui guſtauerūt bonum dei verbū ⁊ ꝓlapſi ſūt renouari ad penitenciā. Vix ēm tales ad ſpiritualia reuertūtur effecti fetētes abhomiabiliter. ſicut ouū ſemifotū dū frigeſcit Amor poſtremo dilecte non r̄ndet dilecto illumināti vocāti blādiēti. circūſtācias inſup accomodas enūmerāti q̄uſq̄ ſenſit iubente ſpōſo vulpeculas paruulas captas eſſe. Tunc in ſpe ſecura iubilās neq̄ vocem integrare ſufficiens protulit interrupte. Dilect9 me9 michi ⁊ ego illi. Mille immo infinite poſſunt fieri ſupplecioneſ ſufficiat hic vna

Domus aũt matris ſue diuine ſcꝫ ſapiẽcie dr̃ aïa ſcd̄m latitu-
dinẽ ſue capacitatis vniũſam Cubiculũ vero genitricis ſue eſt
eadẽ aïa ſcd̄m apicẽ ſublimiſſimũ ꝛ ſimpliciſſimũ mẽtis ſue vbi
genitrix ſua ſapiẽcia ydealiter ſibi q̊dãmodo ꝓpria q̄ ꝑ creacio
nem mater eſt omniũ viuẽciũ ſola requieſcit. vbi mẽs amat ar-
ce manens cũ qua nō ꝯmũnicat alienꝰ. ſolꝰ cũ ſola moratur.
Zelotes ſponſus adiurãs ut ꝑ̇us ꝛ zelãs ꝓ q̇ete ſponſe Adiuro
vos ꝛc̃. Amor q̊ q̇ecior in ꝯmuni cubiculo tenet dilectũ eo iugi
ter in ſb̄limiores theorias aſcẽdit. Quod admirant̃ filie iheru
ſalem Que eſt iſta. Aut certe intelligamꝰ ſpōſũ ab amplexꝰ ex
piencia ſe motũ ad tempꝰ. Vn̄ mẽs deuota ꝯpũgit̃ ad pium et
humilẽ affectũ q̇ ꝑ v̇gulã fumi ex aromatibꝫ deſignat̃. Amor
rurſus in lectulũ pacifici ſalomonis admittitur cũ cuſtodia tã
angeloꝝ q̄ꝫ virtutũ oĩm cardinaliũ et ſupnaturaliũ q̄ꝝ nume-
rus per .lx. fortes deſignat̃. ꝯtra timores noctornos inſidiãci
um vicioꝝ ex demone mũdo ꝛ carne. Amor iteꝝ tãq̄ꝫ vehiculũ
et ferculũ pacifici ſalomonis defert ip̄m ꝑ ſubleuatẽ mẽtis a-
ctum q̇ gradatim ꝯſurgit a columnis infimis per aſcenſũ pur-
pureũ in mediis caritate ꝯſtratũ uſqꝫ ad reclinatoriũ aureũ ſb̄-
limis ꝛ quietiſſime caritatis. Amor deniqꝫ decorat̃ dyadema-
te ꝑ matrẽ ſapiẽciã q̄le dyadema ſibi dedit et eo circũdedit in
die deſpōſacōis ꝛ leticie cordis ſue. Hãc diem racionabiliter in-
telligimꝰ horã qua ꝑ baptiſmi grãm factum eſt illud de yſaia.
Gaudens gaudebo in dn̄o et exultabit anima mea in deo meo
Quia induit me dn̄s veſtimẽtis ſalutis v̇tutũ omniũ celitꝰ in
fuſaꝝ. et indumẽto iuſticie xp̄o ſcꝫ q̇ eſt ſol iuſticie circũdedit
me. Sicut in apocalipſi viſa eſt mulier amicta ſole ꝛ in capite
eius corona ſtellaꝝ duodecim. Sequitur ꝯcorditer ad p̄miſſa
tãq̄ꝫ ſponſũ decoratũ corona et q̄i ſponſam ornatã monilibus
ſuis. Eſt aliq̇d in hac excitatiua voce. Egredimini ꝛ videte fi
lie ſyon q̇d alcîꝰ ſcrutãdũ eſt ꝑſtãte eo q̇ dixit. Ego ſũ oſtiũ ꝑ
me ſi q̇s introierit ſaluabit̃ ingrediet̃ et egrediet̃ ꝛ paſcua in-
ueniet. Egreſſus iſte ponit̃ a doctoribꝫ deſiderabilis viſio pa-
cifici ſalomonis xp̄i ſcd̄m hũanitatẽ. Ingreſſus vero ſcd̄m di-
uinitatẽ ꝓpt̄ q̄ duo dr̃ liber ſcriptꝰ intꝰ ꝛ foris ꝛ vtriuſqꝫ ho-
minis corꝑalis et ſpũalis refectio. Ceteꝝ filie ſyon et ſi poſſint
intelligi ciues angelici iheruſalẽ qui deſiderãt aſpicẽ regem

ſalomonē xp̄m totū deſiderabilē intus ⁊ foris. ↄuenienter eciā viatores homines et ↄphenſores accipiuntur quos exhortacio talis ⁊ ad meritū excitat et ad premium inuitat. quoniam viſio eſt tota merces cū amore qui viſionem ad ſe trahit vbi amor ibi oculus. Et quoniam amor vulnerat ſubſequitur ipſa manus vis tactiua vbi vulnus ibi digitus. Cor deniqꝫ ſaciatur quoniā amor eſt infinitus thezaurus homībꝫ ſicut ⁊ mater ſapientia. Mater inq̄m pulchre dilectionis vbi vero thezaurus ibi ⁊ cor. Porro que ſit mater regis ſalomonis q̄ coronauit eū dyademate in die deſponſacionis illiꝰ et in die leticie cordis. Concordāt iudei per regē ſalomonē in cāticis iſtis accipi deū ſponſum ſinagoge. ſed incarnacionē eius negāt quā doctores catholici ↄcludūt ex hoc loco. oſtendentes oportere per matrem illius non aliam quā mariam dei genitricē denotari. et ↄſequēter ſinagogā de qua corporaliter natus eſt xp̄s de ſemīe dauid ſcd̄m carnē. Deſponſacio ꝓinde ⁊ coronacio ſalomonis accipitur dei incarnacio ⁊ vnio cū humanitate in vnitatē ſuppoſiti verbi. quoniā verbum caro factū eſt. et circūdedit mulier virum coronando ip̄m dyademate carnis cū vniuerſitate virtutum. Synagoga vero coronauit eum dyademate ſpinarꝫ. quādo formauit ⁊ deſpōſauit ſibi eccleſiā et dotauit de latere ipſius dormiētis. qn̄ exiuit ſāguis ⁊ aqua ad ſacmētorꝫ ↄſtitucionē. Sꝫ quō fuit iſta dies leticia cordis eiꝰ ſiue reuerat̄ ad matrē ſiue ad ſalomonē deſpōſatū. Fuit q̄dē illa dies amaritudinis ⁊ triſticie ſcd̄m infirmitatē carnis. ſꝫ ſūme leticie ſcd̄m ꝓmptitudinē ſpiritꝰ qn̄ ↄſūmatū eſt deſiderātiſſime redēpcōnis nr̄e opus totū. Amor igit̄ ad nullū grādiꝰ nullū ad mirabiliꝰ nullū amicabiliꝰ ſpectaculū poterat inuitaē deuotas aīas filias ſyon ſpeculandū videndū ⁊ amādū dicēte ap̄lo manifeſte. Magnū eſt pietatis ſacramētū qd̄ manifeſtū eſt in carne. iuſtificatum ē in ſpiritu. apparuit angelis. p̄dicatū eſt in gētibꝫ. creditum ē in mundo. aſſumptum eſt in gloria. quoniā videmus ut alibi ait xp̄m ꝓpter paſſionē gloria et honore coronatum. At vero grandis orit̄ hic inter doctores queſtio. Vtrꝫ ſine paſſiōe et morte crucis xp̄s fuiſſꝫ gl̄a ⁊ honore corōn̄tꝰ ⁊ p incarn̄cōez eccleſie deſpōſatꝰ h̄ eſt q̄rere termis vſitacōribꝫ. Nūq̄d adam non peccante dei filius fuiſſꝫ deſponſatus cum humanitate.

Sunt ad vtrãq; partẽ g̃te ſimul ⁊ deuote raciones q̃s ad ↄpen dium ponit dñs boñuẽtura i pñcipio tercĩ ꝑmiſſa diſtinctio ne · ꝙ de incarnacione eſt loquí dupliciter. Eſt eñ incarnacio carnis aſſumptio. De carne aũt aſſumpta eſt loqui uel quãtũ ad ſbſtãciã vel quantũ ad defectũ paſſibilitatis. Si ſcdo modo ↄſtat ꝙ homine nõ peccante xp̃s carnẽ mortalẽ nõ aſſumpſiſſ; Si ꝑmo modo ꝓbabile eẽ dicit ⁊ amplius ↄſonũ racioni ꝙ preca pua racio incarnacõis fuit pfectõ multiplex ſurgẽs ex digni tate illius opis. Incarnacio eñ facit ad pfectionẽ hominis et per ↄñs ad perfectionẽ tocius vniũſi in hoc ꝙ dat ↄplemẽtũ humano generi quo ad naturã graciã et gloriã. In incarnaci one eñ eſt ↄſũmacio modoꝝ educẽdi homines ineſſe ⁊ ad perfe ctionẽ agẽtis in hoc ꝙ homo q̇ eſt vltimus ↄiungiť ſuo pñcipio vnione qua ſub deo nulla eſt maior ⁊ ſcdm gr̃az oĩa corporis miſtici mẽbra racione plenitudinis veritatis et gr̃e in capite xp̃o. Facit iteꝝ ad pfectionẽ meriti ⁊ oblacõez ↄpletiſſimi ſa crificiĩ. Nullũ eñ poteſt donũ placabilius offerri deo · q̃ tñ obla cio non reſpiciat ſtatũ ſolius nature lapſe ſicut nec meritũ ꝓ ſta tu vie · nec ꝑmiũ ꝓ ſtatu glorie ſi natura mãſiſſ; ſine culpa. De niq; ↄpletus eſt tocius nature appetitus dum p opus incarnacõis nobiliſſima ydoneitas q̃ erat in natura humana ſcdm quã vni bilis erat nature diuine ↄplemẽtũ accepit · et ex ↄñti quelibȝ creatura cũ qua hũana q̃dammõ pticipat. Sed neq; videť qñ nobiliſſima aĩa xp̄i principalius fuẽit intẽta formaliter ad ſui glorificacõez q̃m occaſionaliter ad lapſoꝝ repacõez. Propor cionabiliter de anima marie immo de tota electoꝝ eccleſia que tale caput ſibi ↄforme in natura poſcebat habeř. Amor pieta tis ⁊ nimie caritatis diuine cũ auctoritatibꝫ ſanctoꝝ ꝑñſſimũ mouit animũ huius doctoris bonauẽture declinare ad alteram partẽ · ꝙ ſi non fuiſſ; exceſſus nimie dilectõis in incarnacione Verũtamẽ pace ſalua tã honorati dilectiq; doctoris ꝑmiſſa po ſicio nichil derogat pietati fidei vel deuocõi fideliũ · ſ; accumu lat q̃dammõ accẽdit ⁊ firmat. Cõſiderem⁹ itaq; iuxta modum intelligendi hũanũ de impſonabili et ſũme nõ vnita ſ; vna diui nitate ſigna quedã in hac matẽia · non ut quidã ſubtiliſare vo lentes ſignãt in ip̃a re que deus eſt ſigna nature. Cõcipiam⁹ ergo mõ concipiendi modo groſſo q̃les ſũt cogitacões hoim ·

diſtantes in infinitū a cogitacionibꝫ dei. Cogitemꝰ deū dum
in eternitate ſua q̄ nūc eadē eſt q̄ fuit ante mūdi ꝯſtitucionem
ꝓpoſuit ſcd̄m ꝯſiliū bonitatis ſue et voluntatis ꝯmunicare ſe
creaturis ad extra maxime racōnabilibꝫ ⁊ intellectiuis. Pro-
poſuit tūc velut in ꝑmo ſigno formare naturā angelicā. qd̄ et
fecit in creacione celi ⁊ terre Sit ſcd̄m ſignū lapſus angelorū
quē vidit ꝑpetuo deſerendū neq̄ reparādū per eoſdem āgelos
Sit terciū ſignū formacio hominū ad ꝑfectionē vniūſi ⁊ ve-
lut occaſionaliter ad repacōnē lapſus angelici. In quo ſigno
videt̃ racionabiliter aſtruendū hūanam naturā q̄ nunc in xp̄o
eſt ut perfectiſſimā fuiſſe p̄uiſam et p̄deſtinatā ad gloriā ypo-
ſtatice vnionis cū carne inpaſſibili. Sit quartū ſignū inp̄ui-
ſio lapſus humani cū preuiſione et ꝓpoſito repandi. Sit q̇ntū
ſignū modus repacōis qualē nūc credimꝰ et videmus. Quibꝰ
ſic ymaginabiliter fantaſiatis pocius q̄ȝ intellectualiter in deo
poſitis. Videamus ſi pietas ⁊ nimia caritas dei et benedictiſſi
mi filij ſui ſaluat̃. dū dicimꝰ q̄ filius dei p̄deſtinatꝰ ad gloram
ſuſcepta carne inpaſſibili iuxta terciū ſignum. ſuſcepit paſſibi
lem iuxta q̇ntum ſignū. Nōne fuit hic exceſſus nimie carita-
tis vnde canit eccleſia. Que te vicit clemēcia ut ferres noſtra
crimina crudelē mortē paciēs ut nos ab hoſte tolleres. Ipſa
te cogat pietas ut mala nr̄a ſupes. Dicit euangeliū q̄ in trāſfi-
guracione xp̄i apparuerūt Moyſes ⁊ Helias loquētes ei de ex
ceſſu quē facturꝰ erat in iheruſalē. Talis enī fuit exceſſus pi
etatis ⁊ miſericordie. ut iuſticiā ipā tāq̄ȝ ream damnaret ad
mortē mortē aūt crucis. ꝯſenciēte iuſticia q̄ rurſus nūq̄ȝ in ex-
ceſſu tali ꝯſētiret ſȝ dum accepit tēpꝰ iuſticias iudicabat. Sal
uat iſta poſicio qua racione dixerat apl̄us. Matrimoniū eue
⁊ ade nō dū peccāciū fuiſſe ſacr̄mētū magnū i xp̄o ⁊ i eccleſia eciā
ſi abſq̄ pcc̄o ꝑmāſiſſent. Fuiſſȝ ḡ xp̄s cū eccl̄a q̄uis in habitudi
ne altēa ⁊ ſtatu immortalitatis ſine paſſione mortis. ſine mor
tuoꝝ ſuſcitacōe ſine dānacōe iniqꝝ q̄ facti ſūt q̄i ꝓ nichilo vl
tra p̄deſtinatos ad gl̄aȝ ⁊ ſaluādos. Adā eciā nō peccāte amor
nimius increate caritatis ad homines per miſterium ⁊ deſpō-
ſacionem incarnacionis filij dei cum humana natura fuiſſet o-
ſtenſus ad grāde ſpectaculum. et ſi non in p̄ciū redēpcōnis ex
quo nullꝰ peribat tn̄ valuiſſet ad gratiſſimā oblacōnē deo. de

et placibilitatis ſeu diligibilitatis nūerat in ſponſa· totum
refert ad vnicā ꝛ radicalē pulchritudinē caritatis cū ſuis v-
tutibꝫ tāq̄ ramis que reqrit ꝛ ſufficit ut placeat ſponſo ꝛ di-
cat dilectus meus michi et ego illi q̄ ſufficio ꝓ ut infra dicet
Vna eſt columba mea ꝛc. Amor ſpōſi ꝓbat delectabilis ex mul
tis que ſponſus opat ꝛ laudat in ipā in quibꝫ dicit ſe delecta-
ri· iuxta illud delicie mee eē cu filijs hoīm nō formaliter ſ; cau
ſaliter quia facit effectualiter delectari· ut eſt illud. Letabi-
tur dn̄s in opibꝫ ſuis. Que ꝯſideracio cū p̄cedēti ſūme notāda
eſt ꝛ iugiter retinenda· ne nos lr̄a decipiat· ne p̄terea neceſſe
ſit ſingillatim exponē ſignificacōes ſimbolicas terminoꝝ q̄ p
expoſiciones alias diſcuſſe ſūt et in ſcintillas ſp̄uales euolute.
Sunt aūt plura q̄ delicias ſp̄ualis amoris reddūt ꝯmēdabiles
pre voluptate carnis. Dignitas· puritas· ꝯnaťalitas· ſeu ꝯfor-
mitas· intimitas p̄terea ꝯtinuitas· ſecuritas Itē mediocritas
vel eq̄litas ſtabilitas ꝛ ſanitas. Poſtremo ſacietas. Amor ſpō
ſe delicioſus eſt q̄a dignus et nobilis purus et ꝯnaturalis ſeu
ꝯformis amori p̄mo fontali cuiꝰ ymago eſt et gloria. Vn̄ pro
regula laus amoris creati ḡtuiti maxime ē laus increati gr̄az
hāc infūdētis· ita ꝙ vnꝰ ꝛ idē amor ē dei ꝛ aīe ſ; dei ut agētis
anime vero ut recipiētis ꝛ coopantis ad actū q̄ꝫ admodū vere
cundus eodē rubore colorať a verecūdia cauſaliter et ab ipſa
rubedine formaliter. Nullꝰ porro eſt q̄ neſciat delectacionem
in amore carnali non habere dignitatē neq̄ nobilitatē neq̄
ꝯnaťalitatem ꝯformē menti q̄ eſt alcior facta quā ut in ſolis in-
fimis delectet. Nichilominꝰ per ſimilitudinē ad notā mulie-
eris pulchritudinē allicientē ꝛ delectātē obiectaliter accipi
tur formoſitas mētis inuiſibilis cū circūſtancijs delicias augē-
tibus· ſicut laudat hic amor ſponſe cuiꝰ eē cantat ſponſus o-
culos colūbinos et ſimplices capillos mundos prolixos ſubti-
les· ex alto defluētes dentes candidos ꝛ mūdos nec mutiles.
labia inſup ꝯpſſa nō timida nec pallida· ſ; vitta cocinea apta
crines cōprimē ꝛ ornare. Eloquiū p̄terea elegās eloquiū dul
ce q̄a lex clemēcie in lingua eiꝰ Genas q̄ꝫ rubicūdas ex intimo
vigore. Collum forte rectū et ſtabile. Vbera ḡta neq̄ tumēcia
redolencia q̄ſi mons mirre et collis thuris. Deniq̄ cōcludit.
Tota pulchra es amica mea et macula non eſt in te. Inuitat

ſimul venire de celeſti ꝯūſacōe q̄ ſimilis mōti libani cuiꝰ inter
ꝑ̄tacio notat candidacōez ut coronet̄ eterna plene felicitatis
iocunditate deuictis ex om̄i parte ꝯtradictōibꝫ hoſtilibꝫ q̄ no
tantur ī amana ſanyr et hermon ſcd̄m interꝑ̄tacōes ſuas in leo
nibus inſup pardis. Amor ꝓinde tāte v̓tutis eſſe ꝑ̄dicat̄ ut in
vno oculoꝝ ſuoꝝ et in vno crine colli ſui vulnerauit cor om̄i
potētis. qd̓ vtiq; cor vel nullū vel nō vulnerabile conſtat eſſe.
Sed hec om̄ia per ſimilitudinē dicta ſūt nō ꝓprietatē ꝓ ut et
cetera q̄ repetūtur ⁊ addūtur in delicijs ſpōſe q̄lia ſūt pulch-
tudo mammaꝝ ⁊ vbeꝝ cū odore vngentoꝝ ſup om̄ia aromata.
Labia inſup quaſi fauꝰ diſtillans. Sub lingua eiꝰ mel et lac et
odor in veſtimentis ſicut odor thuris. q̄ veſtimenta ꝯuerſaci-
onis honeſte redolent ſacrificium celeſte. Et quoniam pluri
mū ꝯfert ad delicias ſpecioſitas amenitaſq; locoꝝ laudat̄ ſoror
et ſpōſa ſic ortꝰ ꝯcluſus ſecurꝰ ab incurſibꝫ vaſtāciū beſtiaꝝ. et
ſicut fōs ſignatꝰ nō ꝑturbatꝰ Cuiꝰ orti cū fōte ſūt emiſſiones
tāq; ꝑadiſus maloꝝ punicoꝝ cū pomoꝝ fructibꝫ vniūſaliter
cū omnibꝫ aromaticis arboribus et lignis libani ex quibꝫ ferti-
litas v̓tutū donoꝝ beatitudinū cū fructibꝫ ſpiritꝰ inſinuatur
Cōcludēdo ꝯtinuā indefectibilēq; grāꝝ mūdiſſimā ⁊ ſupnatu-
ralē copiā ex alto cū impetu cui nichil paluſtre pt̄ obſtare ve
nientē. Amor inſup miras habꝫ delicias ex intimitate obiecti
ꝯtinuitate ſubiecti ſecuritate ſpei. Itaq; ſecura mēs ſic iuge ꝯ
uiuiū. Quali ſecuritate gaudebat apl̓s. Certꝰ inq̄t ſū q; neq; vi
ta neq; mors ⁊c̄. Cōtinuitas ꝑ̄terea vel inuariabilitas ſubiecti
intelligibilis plurimū ꝯfert ad ſtabilitatē delectacōis. Quo ꝯ-
tra ſbiectū delectacōis libidīoſe vel carn̄lis inꝯtinua mutacōe
iocūditatē eādē ꝯtinuare nō pt̄. q̄ fit ut variata diſpoſicione
ſenſus organici varietur affectꝰ ⁊ cadat in faſtidiū vel ab hoīa-
cionē qd̓ modo cauſabat dilectionē. ſicut in cibis ⁊ potibꝫ ⁊ ve
nereis in odoribꝫ et cātilenis. Qꝛ ſi delectacōes ſpūales recipi
ant trāſmutacōez circa diuina et ꝑpetua h̓ nō ē de ꝑ ſe ſbiecto
aīe ſꝫ de ꝑ accidēs ex ꝯnexione ꝓ tpe vie. Sꝫ ponamꝰ q̄lit̓ erit in
gl̓a corpꝰ plene obſequēs racōi nec paſſionāliter diſcraſiabile
gaudiū de deo eciā in enigmate viſo ⁊ amato eſſꝫ ꝑpetuū Amor
poſtremo ſerenitatē ꝯciliat ſanitatē ꝯfert affert ſocietatē Cō
traria ſūt ī amore carnali. Turbiditas. infirmitas. inſacietas.

Senſit hoc amor ipe iam factꝰ alacrior ex tremore diſplicendi
cū ſolliciudine ꝯplacendi. Dilectꝰ inq̄t meus miſit manū ſuā
que eſt vis opatiua intima ꝑ foramē occultū aīe penetrās ⁊ il-
labens vſq ad vētrē qui in femis ſedē habz. Surrexi ꝓmpcior
in amando ut apirem dilecto meo ne dum vocanti iam et pul
ſanti ſʒ interius opanti. Manus mee q̄tinꝰ eſſent puriores ad
amplexus ſponſi ſtillauerūt mirrā ꝑmā coinq̄nacōis expulſiuā
Et digiti mei diſcrecōeʒ tenētes pleni ob ſimilē cauſā ne cor-
rumpetur opacio. Mirra ꝓbatiſſima. Probata ex induſtria vir
tuoſe penitēcie et venie. Probacior ex ꝯſecucione grē. ſʒ ꝓba-
tiſſima ex certa ſpe glorie. et ꝓbata per fidem. probacior per
ſpem. ꝓbatiſſima ꝑ caritatē. Peſſulū oſtīj me qd alio nomine
vectis verroil galice. Aperui dilecto meo q̄a rigorem omnem
oſtiū mei ꝯſenſus obcludētem amoui. At ille declinauerat at
q transierat. Ita vulgo dr. Qui nō vult dū poteſt. nō poterit
dum volet. Nūquid non iuſta ē talis m̄gte tarditatis mulcta-
cio que cū ꝯūtit opat in bonū future ſollicitudinis amplioris
Amor itaq et ſi dicat peſſulo amoto oſtioq apto q dilectꝰ de
clinauerat atq trāſierat. nichilominꝰ multū ꝯfitet vocē pul
ſum ⁊ tactū dilecti valuiſſe. Anima mea inq̄t liquefacta eſt ut
dilectus locutꝰ eſt. nō excludit pulſū cū tactu quoꝝ vehemē-
cior virtus eē ſolet q̄ ſolius vocis. Qui d aūt ſit iſta anime liq-
factio ꝯiecturam̄ ex materialibꝫ q̄lis ſit i niue q̄lis in terra re-
centi ad ſolares radios qm̄ fit ſepacio parciū etherogeniaꝝ ab
homogeniīs. Et qd remanet non ſe ꝯtinet iā ſb t̄minis ꝓprījs
ſed alienis. ut in ꝯtinente vaſe ſeu loco fit per ꝯtrariū in mul-
tis obduracio que cedere neſcit agenti ſe penetrare conanti
Non ſecus amor igneus maxime ſpūalis et celeſtis facit lique-
ſcere cor pium et teneꝝ. Fitq penetrabile ad nutū dilecti in-
gredi cupientis ad omnē forme impſſionē ſatis aptū. Cōtra
rium vero ſepe facit effectū ignis carnis. Ex^{m} de māna qd li-
queſcebat ad ſolem et ad ignem durabat. Cor autē duꝝ male
habebit in nouiſſimo. Porro duricies iſta quomodo cauſetur.
et quid eſt illud apoſtoli. Deus cuius vult miſeretur. Siquidē
deus neminē deſerit niſi ꝑus deſerat ab eo per peccatum Sed
deſeracione facta cadit homo in profundum et cōtemnit. Cō-
temnēti vero non dat graciam ſed reſiſtit. ac ꝓinde nō emollit

coꝛ nec liquefit ad grē ſuſcepcionē. Tandē pena damnacionis
infligitur ⁊ obduracio ↄfirmaꝛ. Cauſa igiꝛ obduracōis eſt vo
luntas auertēs et hec inchoat voluntas reſiſtēs ⁊ hec ↄtinuat.
culpa pꝛomerēs ⁊ hec ↄfirmat. de9 grāꝫ nō dās et hec nō libe
rat. deus iuſte puniēs et hec oꝛdinat. Amoꝛ patitur vulnera
Inuenerūt me cuſtodes inqt q̄ circuerūt ciuitatē. Ciuitas et
ſi poſſit in bonū accipi cū cuſtodibꝫ ſuis angelis ⁊ p̄latis quoꝝ
bone ſūt pcuſſiones ⁊ vulnera ſācte ↄpūctionis ammoto pal-
lio q̄cūqꝫ vanitatis Attamē cuſtodes iſti q̄ circueūt itelligi poſ
ſūt de peſtifoꝛa illa gente illi9 ſathan qui circuit terrā ⁊ pam
bulabat ciuitatē peccatricē. in cui9 medio ſūt iniqtas ⁊ dolus
⁊ babilonica ↄfuſio In quo ſenſu ſi text9 pn̄s accipiꝛ ↄſequen
ter ſponſa zelās amoꝛē ſponſi ut fit incurrit in aſpectū ↄfuſio-
nis hoꝛribilis qꝛ intercurrit videt iniqtatē ⁊ ↄtradictōeꝫ in ci
uitate Quid mi vulnereꝛ ↄſenciēs cū apl̄o. Quis infirmaꝛ. ⁊ e
go nō infirmoꝛ. Quis ſcādalizaꝛ et ego nō vroꝛ. Sic eīn penta-
polis pc̄tis affligebat neq̄ſſimis animā iuſti loth nō flagellis
coꝛpoꝛalibꝫ. Eſt aūt apud Iſaiam palliū laudis qđ dandū eāt
pꝛo ſpiritu meroꝛis. Nūc aūt ex adūſo ↄcipit zel9 amoꝛis ſpiri
tui meroꝛis ſublato pallio laudis. Nam quō cantaret canticū
dn̄i in terra babilonis aliena. Amoꝛ p̄terea quo ad ꝓprietatē
alterā languet exclamās. adiuro vos foꝛtis obſecracio filie ihe
ruſalē ſupne ciuitatis ſi inueneritis dilectū. immo qꝛ nobiſcū
eſt ut annuncietis ei q̄ nouit om̄ia qꝛ amoꝛe langueo. Sane qꝛ
lediꝛ amoꝛ ⁊ honoꝛ ipi9 neq̄o nō lāguere qꝛ nullū valeo p̄ſtare
remediū. Zelus eīn dom9 ſue comedit me. Et qꝛ tot mala que
video tollere nō valeo cū lāguoꝛe toleꝛo ⁊ gemo. Heu michi
qꝛ incolat9 meus pꝛolongat9 eſt ⁊ habitaui cū habundantibꝫ
cedar tenebraꝝ haꝝ. neqꝫ patꝫ vobiſcū celer ad dilectū ingreſ
ſus. Cupio eīn diſſolui et eē cū xp̄o Cupio ciuitatē turbidā de
ſerere coꝛpoꝛis mei ut libera michi fiat pertractacio ſūmi boni
ſacians ⁊ quietās. Eſt igiꝛ cauſa languoꝛis mei ex vnico amo
re ſuo duplex. qm̄ lediꝛ a p̄uaricatoꝛibꝫ. neqꝫ michi plene poſ
ſidendus cito datur. Faciat vtinā languoꝛ iſte michi moꝛtem
qualis eſt illa iuſtoꝝ. Amoꝛ ſponſe quo feruet amplius et feli-
citer langueat pflaꝛ iterrogacōibꝫ filiaꝝ iheruſalē q̄i neſciaꝝ
ut ē iliud. Adā vbi es. vel poci9 illud ad mariā amoꝛe lāguētē.

filio ꝓprio ad mutuā cōmunicacōez mēbroꝝ ſub vno capite cō
nexoꝝ. Rurſus ad ſurſū actionē per ↄtēplacōez et ad meritum
Deniq; ad ꝑfectā fruicionē ↄpletā ad p̄miū. Vtꝝ vero dies de
ſpōſacōis et coronacōis filij dei fuiſſ; ab inicio ſeculi adam non
peccāte ſ; ſtāte vel in termino vel circa terminū ſicut modo fuit
in nouiſſima hora. q̄uis dicat agnꝰ occiſus eē ab inicio ſeculi
ſcȝ in figura abel ⁊ p̄ſciēcia dei. Si p̄terea lucifer vidiſſ; verbū
incarnādū ⁊ videns inuidiſſ; peccaſſ; ⁊ odiſſ;. Si proinde filiꝰ
incarnatꝰ ↄūſacōez habuiſſ; corꝑalē cū hominibꝫ vel ſacramen
talem uel vtrāq;. Si p̄terea carnē ſumpſiſſ; ex virgine maria
uel per creacionē humanitatis uel alio modo. Videtur ſuper
hiis et ſitibꝫ trāſeundū pocius q̄m curioſe ſcrutādū cū ſuꝑ hiis
nichil tradiderit ſcriptura pietatis niſi forte quātū pia mens
ↄiecturari poteſt ad deuocionis incētiuū. Sed neq; audiēdi ſūt
qui miſteriū incarnacōis ꝑ racōes neceſſarias ſe putāt uel co-
nant̄ ↄcludē. Tūc enī manifeſtiꝰ fuiſſ; angelis ab inicio demō-
ſtratū propter ꝑſpicacitatē ingenij cū dicat apl'us. Miſteriū
hoc a ſeculis abſconditū. Qm̄ ex ſolo dei p̄ordinātis arbitrio
non ex ↄnexione cauſalitatis neceſſarie ꝓ ꝑfectione mūdi uel
aliter omnia generaliter q̄ extra fecit deꝰ pure ↄtingēter effe
cta ſūt. Qua ſuꝑ re ꝑuulꝰ effectus eſt dyalogus ꝓ intellectu
ſanctoꝝ quorūdā in hac parte loquēciū tāq; oportuerit neceſ
ſario deū carnē aſſumpſiſſe. Poſtremo q̄ admirabilis et vtilis
ſit egreſſus filiaꝝ ſyon deuotas animas ſignificāciū ad viden-
dum ꝑ ↄtēplacōez regē ſalomonē xp̄m in dyademate quo coro
nauit eū mater ſua maria. ſcȝ uel ſinagoga. Hec dyademate car
neo iſta ſpinco. ꝑ multos moraliter et ſapiēcialiter vberimeq;
tractatū eſt.

Pulcher amor totus per ſingula
menbra videndo vulnerat ⁊ nimis delicijs redolet. Amor
nullis ſicut ↄſtat dimenſionibꝫ nullis q̄ȝ mēbris diſtinguitur
ſicut nec aīa racōnalis quāto minꝰ ip̄e deus. Nichilominꝰ do-
ctrina pietatis nobis infantibꝫ q̄ſi balbuciēdo ↄdeſcendēs vtit̄
ſimilitudinibus corporeis. Deꝰ p̄terea q̄muis ſit ſimpliciſſimꝰ
accipit nomīa ab oīnibꝫ rebꝫ ſicut aīa racionalis q̄ q̊dammodo
eſt oīa tāq; ymago illiꝰ qui creauit oīa. ſic inſuꝑ amor eiꝰ li
ber aſſimilans animā deo ſortit̄ ab oībꝫ rebꝫ noīa ꝑ ſimbolicā
trāſſumptionē non per ꝓprietatē. Amor idcirco cū amāte aīa

deſcribit̃ ſub multa varietate tropoꝝ. Vt uel ſic habet̃ manu-
ductio ad inuiſibilia q̃lemcũq; modo ⁊ abſq; faſtidio capienda
Ceteꝝ ne fortaſſis ebecioꝛ aliq̃s hereret in ſimilitudinib; q̃ſi
ꝓpriis ꝓuidit doctrina pietatis dare ſilitudines ſtatim aſpe-
ctu p̃mo ſtultas ad lr̃az neq; vllaten9 credibiles. ut q; capilli
ſponſe ſint ſic̃ greges capraꝝ. ⁊ dẽtes ſic̃ greges tonſaꝝ. Quã-
lis improprietas mox induxit nõ habere ſ; intellig̃e ideſt int9
leg̃e ſenſũ alcioꝛẽ ⁊ ꝓpriũ. Amoꝛ rurſus ↄmẽdat̃ hic a ſpõſo de
multiplici pulcritudine ⁊ efficacia ⁊ voluptate ſatis ↄſequẽ-
ter ad finẽ p̃cedẽtis ſimpſalmatis. Vbi ſeptimũ incipit drag
ma. Egredimini ⁊ videte ⁊c̃. Eſt aũt in ſpeciali q̃druplex hoc
loco p repeticõez inſinuata amoꝛis pulchritudo cũ quadã ad-
miracõe. Quã pulchra es amica mea. hoc eſt dicẽ. Amoꝛ me9
repetit q̃ pulchra triplicat oculi tui colũbaꝝ. cõcludit quar
tum nobis incõprehenſibile abſq; eo qd̃ intrinſecus latet. A-
moꝛ ut in p̃ma particione lacius expoſitũ eſt Vnus nature ra
cionalis. Ali9 induſtrie. Tercius gr̃e. Quart9 gloꝛie. Qm̃ pul
cher eſt p̃mus qui fact9 eſt ad dei ymaginẽ ⁊ ſilitudinẽ. Quã
pulcher. ſcd̃us tãq; actus ex p̃mo ꝓgrediẽs. Dum vero ſupni
fundit̃ gr̃a fit ſimplicacio lõge pulchrioꝛ inſtar colũbaꝝ. Qñ
te ſit vero pulch̃tudĩs foꝛmoſitas amoꝛis p gl̃az expolita intrĩ
ſec9 ⁊ pfecta. lat; oĩs p̃ter deũ qñ ip̃e pulch̃tudo ẽ amoꝛis ob-
iectalis q̃ lucẽ habitat inacceſſibilẽ q̃m null9 hoĩm vidit ſ; nec
videꝛ pt̃ mõ q̃ ſe videt actu infinito. Amoꝛ ſpõſe ↄtinet motum
ſenſũ ⁊ delectacõez ſacietatẽ circa deũ ſpõſũ totũ deſiderabilẽ
Quotq̃d igitur ſimilitudinib; ſimbolicis fiat i hiis cãticis cir
cũlocucio de ſuis condicionibus intrinſecus omnia reſoluun
tur ad iſtas ſpiritales et paucas. alioquin lr̃a occideret ſi non
viuificaret ſpiritus. Collaudacio ſiquidẽ ſenſuũ carnaliũ ſpon
ſe refertur ad cognicionẽ intellectualem q̃ non multiplicat̃
per oꝛgana viſus. auditus. olfactus. guſtus. et tactus. Collau
dacio p̃terea mocionũ et diſcurſuũ ſpõſe refertur ad actionem
liberã volũtatis q̃ nec pedes habet nec linguã nec man9. Col
laudacio deniq; pulchritudĩs et placibilitatis oculoꝝ varioꝝ
quib; incitatur ad ſenſũ ⁊ motũ delectabiliter ip̃a volũtas cũ
intellectu ſuo refetur ad bonitatem finis vltimi dei. circa q̃m
mouet̃ ſentit delectat̃. ſicut viceũſa quicq̃d pulchritudinis

Racio diu̅ſitatis ē ꝯformitas boni amoris ad ꝑmā regulā cari-
tatis deū in bono amare difformitas aūt ī malo Quis aūt reſti
tit deo ⁊ pacē habuit. Sȝ neq̧ pax impijs dixit dn̄s. ſȝ hoīb9
bone voluntatis. Eſt aūt bona volūtas dicēs ex ſentēcia deo
Fiat voluntas tua ſicut in celo ⁊ in terra. Sup qua ꝯformita-
te maxime ad volūtatē ꝑmiſſiōis q̄ magis indignacio eſt ⁊ pri
uacio q̄m volicio uel poſicio. Quedā alibi notata ſūt in vulga
Dormit amor liquefit paſſus q̄ȝ vulnera ri.
languet laudat dilectū iactat amiciciā. Amor loquitur
Ego dormio ⁊ cor meū vigilat. Sed veluD in dyapſalmate re-
cogitemus ordinē. Collaudata fuerat p̄cedenti ſimpſalmate
multipliciter ſponſa uſq̧ in finē quarti capituli vbi ꝯcluſerat
ſponſus optabūd9 inmo impioſus. Surge hoc eſt diſcede aq̄lo
quaſi ligās aquas vent9 gelid9 delicijs ꝯtrarius amoroſis. Et
veni auſter calētes ſpirās auras perfla ortū meū. q̄ ꝓculdubio
ſimul eſt ortus aīe. De quo in Iſaia. Et eris ſicut ort9 irrigu9
et ſicut fons aquaꝝ ſapiēcie ſalutaris cuius non deficiēt aque
viue ſalientes in vitā eternā. Conſone ad textū ꝑus expoſitū
Et fluent aromata illi9. Quo perflāte diſcedūt fantaſmata.
dant̄ kariſmata. reſonāt ydeomata. voces diu̅ſe intonāt ⁊c̄. A
mor dehinc ſponſe ꝯgratulās let9 et aſſenciēs incipit octauū
dragma dicēs et optās. Veniat dilect9 meus in ortū ſuū effi-
cient. meū tn̄ effectualit̄ uel ī effectu Porro finis inuitacōis ē
ut comedat fructū pomoꝝ ſuoꝝ ideſt comedē faciat more et
nunc pluries expoſito. Reſpōdet dilect9 applaudēs et blādiēſ
Veni ī ortū meū ꝑueniēs votū tuū ſoror mea ex affinitate p̄rna
ſcd̄m diuinitatē. ⁊ materna ſcd̄m hūanitatē ſponſa mea in fide
et caritate miſericordia et miſeracionib9 in iudicio et iuſticia ī
ſempiternū Meſſui colligēs mirrā meā bone opacōis que ſicut
electa dat ſuauitatē odoris. qm̄ ab om̄i fetore vane glorie pu-
treſcentiſq̧ luxus alienata. cū aromatib9 meis v̄tutū ⁊ donoꝝ
ſuauiſſimis. Comedi. q̄ comedere dedi fauū cū melle meo. qm̄
ex humanitate mea et diuinitate cib9 ꝓcedit amoris. ſimiliter
et potus vini deitatis cū lacte humanitatis. Seq̇tur ꝓinde q̄i
generalis nimiūq̧ liberalis inuitacio. Comedite amici et bibi-
te et inebriamini cariſſimi Sicut plus eſt eē cariſſimū q̄ȝ dūta
xat amicū. ita maius eſt inebriari q̄ȝ ſolummodo bibere. Tūc

intelligēdū eſt ſponſā tāq̄ꝫ vere cariſſimā in delicijs ꝓut infra
laudatur obdormiſſe p̄ ebrietate ſpūs et dixiſſe qd̓ ſequitᷣ in no
no dragmate. Ego dormio et cor meū vigilat. Amor inchoat
hic ſeptimum ſimpſalma dormire ſe dicens et cor ſuū vigilare.
Felix ſoporacio cum tali vigilia. quātum putas differat a ſom
no veteris hominis et carnalis. fumāt ex corde et ſtomacho
ad cerebrum vbi eſt ſedes ꝓxima ſenſus ꝯmunis q̇ vocatur ab
Ariſtotele ṗmū ſenſitiuū. Fumant inq̄m exalacōes q̄ ex frigi-
ditate cerebri repcuſſe fiunt g̃ues ꝛ groſſicie ſua oppilāt vias
ſenſuū q̊ ſicut ſpūs aīales ſenſatiui q̇ ſentire dant inſtrumēta-
liter trāſire nō poſſint. Fit p̄terea quies ꝛ ceſſacio ſenſualium
opacionū fatigataꝝ ex vigilia. neqꝫ res iam vere vidētur ſꝫ uel
nichil uel eaꝝ ſimulachra qn̄ ſomniare ꝯtingit. Fit deniqꝫ cō-
fortacio ſpirituū vitaliū et naturaliū. Amor vero noui homīs
ſomnū patitᷣ ꝛ ſomnū ex illuīacōibꝫ deſup aduenietibꝫ qn̄ vere
res aſpiciuntᷣ aut ſenciuntᷣ. eterne ſcꝫ et fantaſie reꝝ mutabi-
lium ceſſant. Reuera nōne tp̱alia ſi ꝯferantᷣ eternis illa pocius
ſimulachra reꝝ dicēda ſūt q̄ꝫ vere res. Ceſſant aūt huiuſmodi
tp̱alia cogitari qn̄ dormit amor ꝓ ꝯtēplacōe ſꝫ cor mētis vigo
ratur ut vigilet ad inſpiciēdū ſempiterna dilecti ſecreta q̇buſ
alloq̇tur dilectā audire potētem ꝛ dormit a terris ꝛ vigil ē ad
domini celeſtis aduentū Vox inq̇t dilecti mei pulſātis. Sic in
apocalipſi ꝓteſtatur. Ecce ſto ad oſtium et pulſo aperi inquit
michi blandiens ex q̄druplici noīe totaliter amoroſo ſatis ex
poſito uel exponēdo. Soror mea amica mea colūba mea imma-
culata mea. De hinc intelligēdū eſt. cur vocet ꝛ pulſet nimirū
ut feruencior p exerciciū ſuſciteᷣ amor q̇ notatᷣ aliq̄ntiſper ex
ocio tepeſcere. Proptea trāſfigurat ī ſe torporē iſtum dilectꝰ
dicēs Quia caput meū plenū ē rore q̇ vtiqꝫ frigidꝰ ē ꝛ cincinni
mei capilli ſcꝫ cogitacōnū ꝛ intēcionū criſpātes ꝛ in altum re
curui pro deſiderio celeſtiū guttis noctiū que cū rore ſimiles
ſūt aut ros ipe. Conſonat huic intelligēcie nr̄e ꝛ ſi multiplex
altera ſit reſponſio more dormitātis ꝛ q̄ſi ſomniculoſe pigreqꝫ
vigilātis. Expoliaui me tunica mea cura ſcꝫ forēſiū quō indu-
ar illa. Laui pedes meos affectionū a luto et puluē fantaſma-
tum quō inq̇nabo illos ambulādo rurſus per vias terreſtrium.
Amor quia non ſatis excitatus a voce videtᷣ tangitur a manu

Mulier q̇d ploras. Qualis eſt dilectus tuus ex dilecto. amaſ
eīm ꝑ amorē. O pulcherima mulieꝝ q̄lis ē dilectꝰ tuus quia ſic
adiuraſti nos. Reſpōdēs ꝓtinus ꝓ ꝯdicōe ſua amor laudat di
lectum ex viuaci colore q̇ candidꝰ et rubicundus ex ſingulari
decore electus ex milibꝫ ex ornato vertice. Caput eiꝰ auꝝ op-
timum cuiꝰ come ſūt ſicut elate palmaꝝ. fortes ſcʒ in altū dila
tate cogitacōes ſicut exaltat̃ celū a terra. Cogitacōes aūt ho-
minū vane ſūt. Et qm̄ abditiſſime ſūt cogitacōes dei nec ꝯpre
hendi poſſunt dicūtur nigre ſicut corvꝰ. Ceteꝝ ꝯmēdantur
oculi ſapiēcie eiꝰ ex ſimplicitate colūbina mūdiſſima ⁊ lactea.
Et qm̄ profūda fluvioꝝ ſcrutātur habitāt iuxta fluenta ſcrip
turaꝝ pleniſſima Gene illiꝰ ſūt ornamēta faciei formoſe ac re
dolētes ſicut areole aromatū ꝯſite a pigmētariis. Labia eius
quibꝫ enarrāt ſciēciā labia ſūt diſtillācia moderate ⁊ abſq̧ vlla
putrefactōis labe mirrā ꝑmā ut ē illud cū ſimilibꝫ Beati pau-
peres ſpiritu et mites et q̇ lugēt et q̇ nō habēt hic ꝯſolacionē
ſuā ſed flent et eſuriūt. Manus v̉tutes executiue ſūt tornati
les per agilē eq̄litatē auree ꝑ ſapiēciā. plene iacinctis celice ꝯ
uerſacionis. Venter q̇ vim uel memoratiuā vel generatiuā ſpi-
ritualiter ſignificat eburneus eſt ꝑ cādorē caſtitatis nō vrētis
Et ꝑ ſaphiroꝝ p̄cioſoꝝ diſtinctionē celicis donis. Crura illiꝰ
uſq̧ ad pedū firmitatē ſignāt vias greſſuū diuinoꝝ ſcd̄m miſe
ricordiam et veritatē ſub typo colūnaꝝ marmoreaꝝ ſunt ſuꝑ
baſes aureas inflexibiliter ſtabilite. Species eius candorē pu-
ritatis odoriferē gerit ut lybanꝰ et electus eſt inter alias ſicut
cedri ꝓceritate ſūt imputribilitateq̧ laudabiles. Cōmēdatur
guttur illiꝰ ſuauiſſimū in vi ſpiratiua ſonatiua et diſtributiua
ad inferiora corporis mēbra. Et q̇d per multa fieret moroſa di
numeracio. Totus deſiderabilis. Amor ad extremū q̧ ſubli-
mius aſcendere non poterat ſubiungit. Talis eſt dilectꝰ meus
filie iheruſalem. Dilectio dicit amacionē ex electione ſʒ amici
cia addit reamacionē et mutuā ꝯmunicacōeʒ. Rurſus q̧ ſpon-
ſa ſumit̃ a ſponſo ne dū ꝓpter ꝯmunicacionē ſʒ ad filioꝝ gene-
racionē vbi fundatur cōmunicacio nature ſcd̄m originem filii
vel filioꝝ a patre. Propterea vxor in eodem gradu videt̃ eſſe
ponenda quātū ad amorē beniuolēcie cū filiis. ſcd̄m quā ꝯmu
nicacōeʒ magis diligit̃ filiꝰ q̄ pr̄ q̧ filiꝰ ē aliq̇d eiꝰ nō aūt pr̄

Preſumit igit̄ ſancta fiducia multū de deo dilecto ip̄a ſponſa
diligēs cū addit. Et ip̄e eſt amic⁹ me⁹ filie ihrl̄m. qꝛ diligit
et diligit̄ ꝛ in ſecretis cōmunicat. Plus deniq̧ videt̄ dictura
fuiſſe ſi vinxiſſʒ. Et ip̄e frater meus. Quid p̄terea ſi dixiſſʒ ꝛ ip̄e
eſt ſponſus me⁹. Quid demū ſi excedēs velut audaci verbo cō-
cluſiſſʒ. Et ip̄e eſt filius meus puer et miniſter. Nōne dixiſſʒ ta
lia ꝯformiter ad ſponſū ſic loquētē et laudātē nedum ſponſā
pulcerrimā et immaculatā ſʒ omnē generaliter q̇ fecēit volūta
tem p̄ris ſui qui in celis eſt. Sane ſuffecit ei fortaſſis laudacio
nō ꝓprīi ſʒ alieni oris ſpōſi ꝛ ſuoꝝ paſtoꝝ ꝛ doctoꝝ q̄i paranim-
phoꝝ inter ſpōſū ꝛ ſponſā Qui ſponſā appellāt vbigenā ſeu dei-
genā et ita dei matrē. Ambroſius. Auguſtinus. Iheronimus.
et Bernhardus cū ſimilib⁹ q̊ꝝ ſcripta patēt. Et racio ita ꝯuin-
cit ex dignātiſſima cohabitacōne ſpōſi cū ſpōſa ꝛ eiuſdem per
gracie ſemē fecundacione nō ab altero nec de altero q̄ꝫ de ſeip̄o
Vt audeat dicē ſponſa in ſupaduētu ſpūs ſācti ꝛ in obumbra-
cione virtutis altiſſimi. Fili⁹ me⁹ es tu. ego hodie genui te in
die deſpōſacōis mee et leticia cordis mei: Quid h̄ mirabili⁹ vel
dicē deo. Cibus me⁹ es tu ego hodie comedi te.

Iungit amor ſoli ſolus pfect⁹ ꝛ eſt par. Aurore nitid⁹ or-
dine terribilis. Amor vnus et vnicus ſimplex ꝛ pfectus
et elect⁹. Inſinuat̄ cū dicitur circa mediū ſexti capituli. Vna
eſt colūba mea ſimplificata videlicet p ſpiritū ſanctū. Perfe-
cta mea cui nichil deeſt eoꝝ q̊ꝝ eſſe particeps debet Que pre
terea iūcta ē michi pfecte ꝛ fini ſuo. Tūc eīn pfectū eſt vnum
q̊dq̧ cū finē ſuū vltimu fuerit aſſecutū. ſicut ex oppoſito oīne
illud vanū ē qd̊ fine ſuo caret. Propterea vani ſūt oīes hoies
in q̇b⁹ nō eſt ſapiēcia. q̄ ip̄oꝝ finis ſtatuta ē. Seq̇tur vna ē ma
tri ſue electa genitrici ſue. Mater et genitrix ſponſe recte in
telligit̄ eadem increata ſapiēcia. cui⁹ filia eſt mēs ſurſū anago
gice acta. Nā q̇ ſpiritu ſapiēcie agunt̄ hīj filīj dei ſūt. Viderūt
eam filie et btiſſimā p̄dicauerūt regine et ꝯcubine laudaue-
rūt eam. Pēdet hec pars ab illa p̄cedēti. Sexaginta ſūt regi-
ne et octoginta ꝯcubine et adoleſcentulaꝝ non eſt numerus
que hec poſſunt intelligi filie nūcupate. Sequit̄ vox admirā-
cium. Que eſt iſta q̄ ꝓgreditur q̄ſi aurora ꝯſurgēs pulcra ut
luna electa ut ſol terribilis ut caſtrorum acies ordinata.

Hec pro textu pn̄tis octaui ſimpſalmatis trāſcurſa ſint Con-
iungam9 ad p̄cedēcia tāq̄ ꝑ dyapſalmate. Amor fidēter auſuſ
eſt dicē poſt deſcriptas dilecti ꝓprietates: Et ipſe eſt amicus
meus. Filie iheruſalē ſubiūgūt ad incēdn̄ fomētū cremētumq̄
peticionē. Quo abn̄t dilect9 tuus. O pulcherima mulierum.
Quo declinauit dilect9 tuus et q̄remus eū tecū. Non itaq̄ pe
tiuit ꝓpᵗ ſe quē libē poſſidēt in iheruſalē celeſti. Sed ob ſpōſā
ideo iungunt tecū. Rn̄det amor in pn̄cipio capituli. Dilectus
meus deſcēdit in ortū ſuū qui eſt in ſubceleſti iheruſalē quo ad
vniūſos ſingulos q̄s gr̄a facit eē q̄ſi paradiſū in benedictōib9
vt ibi paſcat̄ in ortis. et lilia collegat ad areolā aromatū que
oīa ſūt bn̄dictiones meritoꝝ quib9 paſcit̄ dilect9 ꝛ q̄ colli-
git qn̄ remunerat. Amor rurſus q̄ſi delectat9 ꝯfabulacōi pro-
lixiori ad filias iheruſalē narrat in ardori ſimplici cordis lau-
des ſuas ſibi ꝑus attributas a ſponſo cū addicione multiplici
Et ita ꝓcedit totus hui9 capituli ſexti ꝛ ſeptimi cōtext9 q̄ſi
ſua ſit alternata narracio uſq̄ ad pn̄cipiū octaui uel paulo āte
Vbi decimū ꝛ vltimū dragma incipit p collocucionē nomina-
tim ad dilectū ꝛ ipi9 reſponſionē. Nos aūt ex ipis tria ꝑtiui-
mus ſimpſalmata ſub triplici ꝟſu nouiſſimo. Amor igit̄ collo
quiū habens cū filiab9 ihrl̄m que vicē hab; panimphoꝝ inter
ſponſum et ſponſā non ut inſtruat eos ſ; ut deſiderio ſuo ſatiſ
faciat et doceat. Cōtinuat reſpōſionē ad in terrogacōe; factā
immo diffuſa ꝟboſitate ſepi9 interrupta dilatat eā. Ego inq̄t
dilecto meo intēdo et dilect9 me9 michi intendit qui paſcitur
inter lilia candidoꝝ meritoꝝ ab eo michi magnifice collatoꝝ
ex quib9 me collaudat dicēs. Pulchra es amica mea et decora
ſicut iheruſalē ad cui9 exemplar formata ſū atq̄ pacifica: Or ꝛ
ſi fidenter dixerim pn̄s. Et iſte eſt amicus meus. Nolite mira
ri qn̄ me dignatur tociēs amicā noīare cui9 iudicio ꝛ virtutū
ſuaꝝ dono dicor terribilis ꝛ caſtroꝝ acies ordinata Amor iteꝝ
ꝯtinuat narrare ꝟba dilecti ad eā. Aūte ait oculos tuos a me
quoꝝ vnus ē diſcretiu9 ſeu ſpeculatiu9. Alter expimētatiu9
ſeu practicus. Quia ipi me auolare fecerūt. Dicit̄ in p̄s. Ac-
cedet homo ad cor altū et exaltabit̄ de9. Hoc verbū eē poteſt
pn̄tis intelligēcie de auolacōe dilecti q̄ ſblimior ſp appar; q̄ vi-
deri ſollicitudini q̄rit̄ āpliori. Ponit eīn tenebras latibulū ſuū

Sequitur laus capilloꝝ dencium ꝛ genaꝝ ꝓ ut ſupra ca°· iiij·
Sequit̃ deniqꝫ materia pn̄tis ſimpſalmatis iam apta· Sexagin
ta ſūt regine ꝛc̃ uſqꝫ deſcendi in ortum· Fecūd9 eſt iſte text9
in ſentencijs ſi deberent ſingula diſcuti que omnia reducūtur
ad vnitatem amoris et multiplicitatē eius· Vnitas obiectalis
Multiplicitas formalis eſt. Vnitatē expſſit apl'us cū tociens
dicit vnū corp9 · vnus ſpirit9 · vna ſpes vocacionis · vnus dn̄s ·
vna fides · vnū baptiſma vnus deus · et pater omniū. Et iteꝝ
vnū corpus et vnus panis ſumus· Et vniūſaliter in euangelio
Johannis p totū· Et quid poteſt ↄpendioſi9 dici q̄ꝫ illud apo
ſtoli Qui adheret deo vn9 ſpūs eſt cū eo. Quīmmo illud xp̄i de
māducāte carnē ꝛ ſanguinē ſuū ſacramētaliter · In me manet
et ego in eo· Ceteꝝ notati ſūt ſtat9 varij ī adoleſcētulis · ↄcu
binis · reginis Illuſtracōes inſup varie ī aurora ꝛ luna ꝛ ī ſole
Cōcluſa ſūt tādē oīa ī ordine ſeu coordinacōe caritatis · qm̄
ꝑus dictū erat· Ordinauit ī me caritatē· Nūc iteꝝ repetit̃ et
poſtmodū q̄ntū valeat ordo caritatis et amoris dicēdo· Terri
bilis ut caſtroꝝ acies ordinata: Amor ſi inordinatus ſit nichil
forti9 ꝛ inimicis terribili9 ē. Cōſiſtit aūt ordo amoris ad deum
ad ſe ad ꝓximū· Deriuat̃ inſup ordo iſte ab ordine tā ſupceleſti
btiſſime trinitatis q̄ꝫ celeſti angelice deitatis. Et iſte ordo ſup
celeſtis Dr̃ ordo monaſtic9 ī hoīe ſingulari Eccleſiaſtic9 in pol
licia ſpūali Politic9 in regimīe tpali· De q̄bꝫ nō eſt hic dicen
dum p ſingula niſi q̄ꝫ gn̄alis iſta poteſt regula dari · Qꝛ nichil
abſqꝫ ordine alicubi pulcꝝ eſt nichil placens nichil ſtabile·
Sūt a beato dioniſio tradite ſicut credit̃ reuelāte paulo cele
ſtes ordinū āgelicoꝝ· Ierarchie tres monaſtice in eodē homīe
ſcdm metaphiſicā ſic̃ loquit̃ Ariſ· ꝛ p tropologicā ſic̃ loquitur
theolog9 iūcta ſimul anagogica · Tradita ē ierarchia tpalis
maxime p tropologiā incedēs· Porro ierarchia ſb celeſtis mo
naſtica et eccleſiaſtica magis ſpectat ad ſimpſalma pn̄s ꝛ duo
ſequēcia· Qua in re poſſet introduci tota tradicio Dioniſij de
angelica ierarchia ca° · decimo cū expoſicōibꝫ ſuis· Tradit eīn
q̄ꝫ in homīe q̄libꝫ nomē officia uel ordines celeſtiū angeloꝝ re
periri debent. Infima ierarchia ſcdm naturā. Media ſcdm in
duſtriam· Tercia ꝛ ſupma ſcdm grāꝫ· Multi ſup h̄ ordine ꝛ ier
archijs multa tradiderunt pro ſuo quilibet ſenſu et ingenio ·

Deniqꝫ redeūt oīa in vnā de porcionibꝰ aīe hūane ſentēciam
cum ſuis habitibꝰ et actibꝰ· cū relacione ꝑterea ad formalem
obiectoꝝ racionē· qm̄ vna eſt obiectalis racio ſolius dei ⁊ finis
vltimꝰ ē. Et hec in arce reponit᷑ vbi mēs amat arce manēs
vnica vnicū· ſola ſolū deū. Proinde racio ſupior habet ꝓ obie-
cto ſeipaȝ et res ſpirituales abſtractas ſicut angelos. Subſeq-
tur inferior racio deducēs ex ſuperioribꝰ pñcipiis ꝯcluſiones
ſcibiles et ex inferiori ſenſualitate ſenſibiles expimētales ſen-
ſuum exterioꝝ et interioꝝ circa quas ſenſacōes ⁊ ex quibꝰ infe
rior ierarchia ꝯſtituit᷑ ſic ex ꝯñti inferiori media et ex ſupiori
ſupma. Prima per naturā. Scdā per induſtriā. Tercia p grām
iuncta induſtria. Sup q̄s oīs collocat᷑ mens in arce ſyon tāq̄
ymago et gloria et ſimilitudo q̄dā beatiſſime trinitatis. Amor
ordinatus habet in qualibꝫ ierarchia quādā ſpeciē trinitatis
ſcdm maius et minꝰ. Ierarchia ſiquidē mētis i arce ſyon tāq̄
ſupceleſtis ymgo immo ⁊ deificacio pure gratuite ſigillata ſig
nata ⁊ tracta habet deū ne dū ꝓ cauſa vel pñcipio efficiente.
q̄admodū oēs res habēt. Ne dum pro cauſa vel pñcipio for
mante vel obiectaliter uel vitaliter immutāte q̄admodū ca-
paces ſūt oēs creature racionales ſcdm memoriā intelligēciā
et volūtatē p diūſas illuminacōes et ꝑticipaciones graciarum
gratis dataꝝ· q̄les ſūt ꝓphecie· dona ſanitatū· dona linguarū
et a breuiato verbo oēs gracie ꝓpter grāȝ g̃tumfaciētē ⁊ ac-
ceptātē ad vitā eternā. Veꝝ eciā p eandē grāȝ g̃tumfacientē
ſanctificantem et inhabitantem que reddit mētem ſponſam
dei cariſſimā ſororem filiā coheredem amicā ⁊ ꝯmēſalē· immo
audaciſſimo animi pietate verbo matrē vnde verbigena vel dei-
gena nominatur. Poſt iſtā q̄i ſupceleſtē ierarchiā ſūt in homi
ne ſicut in microcoſmo ideſt in minori mūdo repibiles omnes
alie ierarchie figuraliter tam celeſtes q̄ ſupceleſtes ſpiritua-
les et tpales. Cuiꝰ rei ꝯſideracio manifeſta eē poteſt ꝑſcrutā-
ti trinitatē inuenibilem eſſe in moribꝰ hoīs ierarchiis antedi-
ctis. Nūq̄d nō habꝫ ſenſualis ierarchia. Memoriā · noticiā et
amorem reſpectu obiectoꝝ philoſophice ꝯgnoſcibiliū ⁊ ama-
bilium· ſicut in logicis moralibꝰ ⁊ phiſicis p infallibiles regu
las ⁊ leges in quibꝰ velut in theophaniis ⁊ enigmate videtur
trinitas deus. Nūq̄d non porcio racionis ſupior habꝫ noticiam

et amorē reſpectu ſui qm̄ ſibi maxime pn̄s eſt. Capaciter eciā
ſcd̄m memoriā noticiā ⁊ amorē ſbſtāciaꝝ ſpūaliū ⁊ i materialiū
que ſb deo ſūt eternitatis ꝑticipes. Amor ſi ꝯſideret pſallere
cantica canticoꝝ ꝯformiter ad predictas iērarchias ſe viciſſim
coaptando nūc ſigillatim vel ꝯiunctim ad alias velut celeſtes
vel ſubceleſtes ſpūales vel tpales manifeſtū eſt. Nūc ad illam q̃i
ſuper celeſtem quam latiſſima ſit canticoꝝ materia vel expo-
nendo vel exercende liquido cerni poteſt

Neſcit amor vehiī turbatur crebro vocat. Pareat ut veni
ens laus ſibi multa datur. Amor neſcire dicit ſe ſimiliter
ad pſalmiſtā pluries nominatim ibi. Quia inflāmatum eſt cor
meū et renes mei ꝯmutati ſūt ⁊ ego ad nichilū redactꝰ ſum ⁊
neſciui. Per ignoranciā eīn ꝯgnoſcit incircūuelate deus ſcd̄m
Dioniſium. Hic amor ſpōſe poſtq̄ ꝯfabulādo narrauerat filiabꝰ
iheruſalem ex pſona ſpōſi. Deſcendi in ortum ut viderem po-
ma ꝯualliū que ſūt merita humiliū. Et inſpicerem ſi floruiſſet
vinea que per baptiſmum tranſlata eſt. Et germinaſſent ma-
la punica ſanctaꝝ intencionum ſubiunxit. Neſciui anima mea
cōturbauit me ꝓpter q̄drigas aminadab. Aptiſſime q̇dē p A-
minadab q̇ ſpontaneꝰ interp̄tatur xp̄s qui voluntarie genuit
nos ſcd̄m iacobi v̄bū. Quid q̄drige ſūt q̄tuor euāgelice doctri
ne q̇bꝰ euecti fideles ꝯturbauerūt mūdū bona cōturbacōe. qm̄
ꝯturbate ſūt gentes per penitenciam. et inclinata ſunt regna
per fidei ſubiugacionē vocantibꝰ apoſtolis ⁊ ſucceſſoribꝰ ſuis
et pie clamantibꝰ quater iuxta q̄tuor euāgelia. Reūtē reūtē ſu
namitis ideſt captiua. Reuertē. reūtē ut intueamur te id ē ut
reūſam ⁊ ꝯūſam diligamꝰ. Nam vbi amor ibi oculꝰ ⁊ ita videre
diligē eſt. Amor ſpōſo ꝯtinuo ꝯūtit alloq̇um ceptū cū filiabꝰ
iheruſalē. Non q̇dem verboꝝ ſtrepitu ſꝫ ſola meditacione. Cō
uertit inq̄ ad laudē eccl'ie de gētibꝰ tā vniūſalis q̄ ſingularis
qm̄ vnitas nectit oēs ut eciā remaneat ſalua cuiuſlibꝫ ſingl'aris
ꝓprietas. Nichilominꝰ placꝫ in h̄ ſimpſalmate mēcionē facē et
ſermonē ſuꝑ vniūſali et ꝑ allegoriam q̄tenus ſollers lector ani
madūtat ita potuiſſe fieri ꝑ vniūſum decurſū iam peractū pn̄-
cipaliter ſcd̄m anagogiā cū illuminacōe pheſica q̄zadmodū in
ſeq̄nti ⁊ vltimo ſimpſalm̄te. ꝯūtet oīo ad tropologiā q̄i ꝓ ado
leſcētulis. ſicut iſtud magis aptatur ad cōcubinas et reginas.

Et p̄cedencia texunt̄ de illa q̄ vnice pfecta eſt ⁊ electa virgo filia ſoror ſponſa immo q̄ꝛ mater honorificata ⁊ qdammodo dea facta. Eſt aūt iſte ſenſus allegoric9 dicendus in h̄ libro ꝓprie lr̄alis tāq̄ȝ ab auctore ſalomone pn̄cipaliter intēt9. Vbi voces aliud loquūtur ſȝ res lr̄aȝ ſignificāt q̄ȝadmodū de lignis libani que ↄſtituerūt ſibi regē. Amor nominari poteſt tripliciter ↄformiter ad actū triplicē ierarchiū. Nam eſt amor purgatiu9 cui ſuit tropologia et moralis ſciēcia. Eſt amor alter illumīatiu9 cui ſuit allegoria et ſpeculatiua theologia. Dictum eſt hacten9 pn̄cipaliter de amore pfectiuo ſcd̄m anagogicā ⁊ practicā theologiā ſpeculatiuā iungēdo aliqn̄. Dicēdū eſt in h̄ nono ſimpſalmate p̄cipua intēcione de amore illuminatiuo p allegoriam aut p ſpeculatiuā theologiā Decimū vero ſimpſalma defuiet m̄xime amore purgatiuo ſcd̄m tropologiā ⁊ moralem ſcienciā: Hic enī debitū ſoluere conabimur ne dū pfectis et ſapientib9 ſȝ eciā min9 perfectis qui ꝓficiūt aut ꝓficē deſiderāter incipiūt. Amor illuīatiu9 conat̄ per allegorias ex narracōe ſponſe ad filias iheruſalē ſub pſona dilecti eccleſiā de gentib9 ↄmendare ſub nomine ſunamitis q̄ captiuitatē ſonat. Qui ſēſus per expoſitores copioſiſſime ⁊ q̄ꝛ pn̄cipaliter tractat9 ē in hoc toto canticoꝝ libro Docȝ h̄ gloſa coꝝ ordinaria ex coꝝ dictis particulatim excerpta. Vocat̄ q̄ȝ oſculacio oris incarnacio xp̄i ſimiliter deſpōſacio et amplexacio cū ſimilib9. Dicūtur adoleſcētes ſiue adoleſcētule ſimplices de eccleſia. Dicūtur ↄcubine ⁊ regine p̄lati maiores ⁊ minores bene fecūdātes ⁊ regētes eccleſiā. Dicit̄ vnica colūba perfecta tota vniūſalis eccleſia ad vnū paſtorē xp̄m et vnicū ei9 vicariū in terris pōtificem ſūmū ſimplificata. De hinc pluralitas paſtoꝝ et ſodalium et tabernaculoꝝ et obpug̃cionū refertur ad hereticos. Porro lectul9 florid9 cū ſimilib9 ſpectat ad ↄtēplatiuos ſic̄ egreſſio ſpōſe ad extēiores et vineas trahit̄ ad actiuos p̄ſertim p̄latos et rectores eccleſie maiōes ⁊ minores ⁊ doctores adeo ꝙ fere tota ↄneuxio corporis miſtici eccleſie ſignificata p ort9 corporis veri traducit̄ ad illos nūc nōie oculoꝝ ꝙ illumināt nūc per choros caſtroꝝ ꝙ letificāt et defendūt in ↄcordia quaſi chori Nūc laudat̄ ab adiuracōe q̄ꝛ filia pn̄cipis ex pulcritudine greſſuū qn̄ ſūt calciati ⁊ p̄parati ad euāgelizādū pacē ꝓ ut loq̄tur

Yſaias. Quã ſpecioſi pedes euangelizãciũ pacẽ euangelizanciũ
bona. Rurſus ipi idẽ ꝯpantur capillis qñ adherẽt xp̄o capiti
immediacꝰ et ſũt ordinati ſicut greges capraꝝ q̃ apparuerunt
de galaad ideſt de aceruo teſtimonĳ ſcripturaꝝ. De quibꝰ xp̄s
Teſtimoniũ inq̇t phibẽt de me. Cõpant̃ iteꝝ dentibꝰ ꝯteren
tibus cibũ ſpiritalis doctrine ſub vnitate ordinata pro ut eſt
grex ouiũ q̃ aſcẽdit de lauacro baptiſmi uel penitẽcie nõ ſine
multiplici fructu ſ; gemellis fetibꝰ ꝓpter geminã dei ⁊ ꝓximoꝝ
caritatẽ. Cõpat̃ inſup ſua ꝯſacio que p genas figurat̃ cortici
per humilitatẽ pallenti · mali punici ꝯtinẽtis in ſe grana do-
ctrinaꝝ rubicũda p caritatẽ ſub ordine mirabili ſentenciarũ
que dicũtur hic occulta genaꝝ uel ipiꝰ eccleſie. Cõpatur iun
cturis feminũ ⁊ monilibꝰ vmbilico ⁊ crateri tornatili quã nũq̃
indiget poculis. Ventri q; et aceruo tritici vallato liliĳs ⁊ du
obus vberibus duobꝰ inſuper gemellis hynnolis capree ꝓpter
vim genitiuã ſpiritaliter atq; nutritiuã. Cõpat̃ collo ⁊ turri
eburnee ꝓpter vim ſuſtentatiuã ⁊ caſtã oculis. Rurſus et piſci
nis in eſebon que ſũt in porta filie multitudinis ꝓpter vim ſpi-
ritaliter inſpectiuã ⁊ aquis doctrinaꝝ fecundã inſtar piſcinaꝝ.
Dicuntur inſup naſus propter vim olfactiuã ſpiritualiter vñ
percipiunt inſidias hoſtiũ ſicut a turre libani fit corporaliter
que reſpicit ꝯtra damaſcũ. Dicũtur caput ꝓpter vniũſalẽ vim
regitiuã et influxiuã ſenſuum ſpũaliũ ⁊ motuũ ſicut a carmelo
monte nutrimẽta corpaliter accipiuntur. Porro come capitiſ
huius ſpiritalis ſũt ſicut purpura regis rubicũda et precipua
propter caritatis nitorẽ que iuncta eſt canalibꝰ a ſuperna ihe
ruſalem fluentibꝰ. Deniq; laus tocius eccleſie ab ipis ſumitur
qñ per eos pulcra eſt ⁊ q̃ decora ⁊ cariſſima in delicĳs. Cuiuſ
altitudo aſſimilat̃ palme quoniã et ipi plati cũ doctoribꝰ ſunt
ſiles vberibꝰ et botris ꝓpter vim nutritiuã nũc in lacte ſimpli
ci oris doctrine nũc in vino ſbtilioris. Dicit ꝓpt̃ iſtos ſpõſus q;
aſcẽdet in palmã per grãz et apphendet fructꝰ eiꝰ per remu-
neracionẽ. Et vbera tua loq̇tur ad ſponſã ſic̃ botri vinee cau
ſa dicto mõ. Et odor odoris tui a q̃ ſonat p̄dicacio erit ſic̃ odor
maloꝝ. Odor inq̃ vite in vitã bonis ⁊ in mortẽ malis. Guttur
tuum ſignificãs vim guſtatiuã eſt ſicut vinũ optimũ ex effica-
cia. Subiungit poſtremo ſpõſa q̃i ſecũ reputans et loquens.

Dignum non dubiū quin vinū dilecto meo ad potādū labŭſq
et dētibꝫ illiꝰ ad rumĭnādū cauſaliter intellige qꝫ potare facit
et ruminare Amor increatꝰ abiſſus amoris fons fluuiꝰ ꝛ flumē
cuiꝰ diriuacio eſt ipiꝰ vocacio. cur ab inicio vocatā ꝛ electam
ſynagogā velut arētē deſeruit et repudiauit ſup infuſa et de-
ſponſata genciū eccleſia Pēdet iſta q̄ſtio ab ordine diuine ꝓui-
dencie q̄ caritatē ordinauit in effectibꝫ ſuis q̊s vtiq dicē poſ-
ſumus amores ſuos. qm̄ ſuū dicē amare eſt. Amauit ꝛ facta ſūt
Vidit inſuper cūcta q̄ fecerat. quo oculo niſi amoris ꝛ erāt val
de bona Valde igit̄ amabilia. qm̄ bonū ꝛ amabile ꝯūtunt̄ ꝓpt-
ea res vnaqueq tm̄ habet de amabilitate q̄ntū deo amāti pla
citum eſt. Ceſſet igit̄ ſupba curioſitas mortaliū ſup huiuſmo-
di queſtiunculis. Cur reſpondet ꝓpha. Quecūq voluit fecit.
Reſpōdet ꝛ ꝑ ſeipo. Miſerebor cui miſerebor et clemens ero in
quē michi placuerit. Repudiata ē ſynagoga ṗus electa. deme
ruit ita ṗus fieri dicente ꝓpha ad deū. Qm̄ qui ſe elongāt a te
peribūt pdidiſti om̄es q̄ fornicant̄ abſte Elōgata eſt perijt. for
nicata eſt diſpſa ē et repudiata. et eccleſia gēciū ḡtis electa ſub
typo faſti ſupbe et heſter gracioſe. Amor eternꝰ q̄lem dicēdꝰ
eſt diligē plus. Vel p̄ſtitū i gr̄a nūc exiſtentē ſicut ſynagoga
fuit. vel p̄deſtinatū odioſū pcc̄o actuali q̄lis erat eccleſia gēciū
futura. Reſpōſio fit p diſtinctionē. qm̄ ſcd̄m pn̄tē iuſticiā pluſ
amauit ſynagogā reprobā tūc exiſtētē in gr̄a. ſꝫ ſimpliciter plꝰ
eccleſiā gēciū tūc exiſtētem in culpa. Vt nō gloriet̄ ſtulta p̄ſū
pcio oīs carnis in ꝯſpectu ſuo. Amor increatꝰ q̊s amaſſe plus
amandꝰ eſt. angelos uel hoīes. q̊s inſup inter hoīes. vel xp̄m
vel totam eccleſiā. rurſus in eccleſia. uel matrē ſuā vel Johānē
cui ꝯmiſſa ē in cuſtodia Vel petꝝ cui ſue ꝯmiſit regimē eccleſie
quē plus ſb̄inde dilexit vel iohēz vel petꝝ. Rurſus ſi deus ab e-
terno dilexit mūdum creandū cū om̄ibꝫ q̄ in eo ſūt. vel ex tpe
Et quomōlibꝫ dicat̄ ſi plus dilexit vnā creaturā q̄ꝫ aliā. cū in
actu dilectionis ſue infinito nō inueniri videat̄ poſſe plus vel
minꝰ ſꝫ videt̄ ꝯtra ſi omnia dilexit equaliter. cū non fallat̄ in
dilectione ſūt omnia eq̄liter bona. Ampliꝰ ſi diligit oīa et ni-
chil odit eoꝝ q̄ fecit. q̊ pacto creature ſue q̄s fecit quottidie
deficiunt corrūpātur intereūt moriūtur ne dū morte tpali ſed
qd̾ eciā horribiliꝰ ē eciā ſolo cogitatu moriunt̄ morte eterna.

Propterea ſi dilexit oĩa cur nõ oĩbꝫ dat ſalutẽ· cur nõ pro
ſp̃itatẽ·cur nõ delicias·cur malis ꝓſpera· cur bonis aduerſa
Cur mala tolerat· immo laudat in creaturis racionabilibus·
Supbiã in equo·Inuidiã in cane·Irã ⁊ ferocitatẽ in boue·A
uariciam in cornicula·Segniciẽ in bubone·Luxuriã in ſue vel
hirco·Gulã voracẽ in lupo et ita de ſimilibꝫ·q̃lia tñ velut odi-
ens reprobat in hoĩbꝫ punit et dãnat·Tales ſũt q̃ſtiones ſup
ꝓuido et ordinato amore dei ſine numero·Pro quibꝫ ſit hec v-
nica ↄcluſio·Qđ amor dei in ſe vnic9 eſt inuariabilis et immot9
ſiue ↄpet racionabiles ad hoĩes ſaluãdos vel damnãdos ſiue cõ
paret ad creaturas irracionabiles·Attamẽ multiplex ⁊ vari9
dicit amor etern9 relat9 ad effect9 ſcđm q̃s dr̃ recipe maius ⁊
minus in amando pro ut creature ſue recipiunt plus vel min9
de perfectione in eſſendo·Aliquibꝫ cõtulit ſolũ eẽ·aliquibus
viuere quibuſdam ſentire·Nonullis raciocinari et intelligere
Superaddit aũt electis ſuis bene viuere et letari cũ benepla-
cito gracie ſue quos fecit capaces ⁊ ꝑticipes ymaginis et glo-
rie ſue per memoriã ſui intelligẽciam eternoꝝ cũ m̃ito hic in
via in oſculo ſancto oris ſui ſb ſpe beatificacõis in gloria Neqꝫ
eſt qui dicẽ poſſit·Cur ita facis qui oĩa quecũqꝫ voluit fecit
facit et faciet in ſecula ſeculoꝝ Amen

Viſit amor vineas ortos et poma reſeruat. Oſcula vult pu-
eri fortis amor quaſi mors·Amor viſit ortos. Veni dile-
cte mi egrediamur ⁊c̃·Reſeruat poma dilecto vult deoſcula-
ri fratuelem ſuum infantem qꝫ ſugentem vbera matris·Quis
michi det te fratrem meum ⁊c̃·Deniqꝫ fortis ut mors dilectio
Et quatuor iſtas amoris ꝓprietates vltimas q̃ſi totidẽ linguas
igneas vel ſcintillas aut ſub ſimilitudine fontis quaſi totidẽ
riuolos iuxta quos canitur decimum ⁊ poſtremum ſimpſalma
canticorum·Poſſemus adaptare p̃cedentibus ſecũdum ana-
gogiam et allegoriam·Nichilominus placet apropriare tro-
pologiam amori purgatiuo quaſi pro adoleſcentulis quorũ nõ
eſt numerus·Plures ſiquidem ſunt imperfecti q̃ perfecti vel
diu iam proficientes·Competit adoleſcentulis ad huc lac ſu-
gere cum infante iheſu quem introducit fratrem ſuum ſugen-
tem vbera matris ſue que hic accomode multũ intelligit v̊go
maria Iuuat intencionẽ noſtrã qꝫ deinceps ꝑ totũ capitulum

nulla fit mēcio de dilecta ſbi appellacione ſponſe ſ; ſoror appella
tur et dilecta de qua ſubiungit̃. Soror nr̃a paruula eſt ⁊ vbe-
ra non hab; q̃i nōdū apta ſit viri ꝯnubio. Amor purgatiuus
et perfectiu9 differētes habēt ꝯdicōes. ſicut et pſone quibus
ꝯueniūt incipiētes ⁊ pfecte multū diſtāt Sicut p̄terea diūſifi
cantur in triclineo cordis inferi9 ⁊ ſuperi9 habitaculū aut po-
cius arx ſblimiſſima ſup ipm̄ tricliniū. De quo plurima ſuppo-
nunt̃ hic declarata ſup cātica cāticoꝝ Marie ſpecialiter tra-
ctatu. ii°. Et exultauit ſpirit9 me9 Et in ope metrico ſup idē
magnificat vicib; repetitis. Amor purgatiu9 in adoleſcētula
ſunamite dū inchoat tēp9 amāciū ad huc paruula ne dū apta
numero ꝯcubinaꝝ et reginaꝝ. donec adoleuerit etas ⁊ vberib;
intumuerit ꝯuerti deb; ad ꝯſideracōe; hūanitatis xp̄i. maxime
dum infantul9 erat ſugēs vbera ad l̃ram matris marie. vel per
allegoriā mr̃is eccleſie. Ita fatet̃ Bñhar. feciſſe ſe in nouicia-
tu ſup illo. Faſcicul9 mirre dilectus me9 michi. Et alioꝝ ſine
numero ſūt exēpla. Altera ꝯñs ad iſtā ē ꝙ paſſiones ſenſuales
veraciter fiūt in ꝯcupiſcibili et iraſcibili ſic̃ amātis et afficiētis
ſe per pietatē. gaudiū. ſpem. timorē aut triſticiā. De oſculacio
p̄terea nō querit̃ immediate fieri ad caput xp̄i qd̄ eſt de9 vbi eſt
os eius diuinū ſ; ad pedes hūanitatis querēdo veniā Vel ad ma
nus ſpirit9 in petēdo et reddēdo gr̃a; ut p primū oſculū decli-
net a malo ⁊ p ſcd̄m faciat bonū quouſq; dignet̃ dilect9 tenere
manū dexterā eius ⁊ deducē ideſt delectabiliter ducē. ⁊ cū gl̃a
ſuſcipe ut iam perfect9 amor dicat. Defecit cor meum et caro
mea de9 cordis mei ⁊ pars mea de9 in eternū. Deniq; cōuenit
huic amori purgatiuo vita actiua ꝯſiſtēs pn̄cipaliter in refre-
nacione vicioꝝ cū aſuefactione ꝟtutū moraliū. Quib; p̄ſup-
poſitis q̃i ꝓ dyapſalmate loq̃tur iam text9 noſter ⁊ ab eo ſuma
mus q̄ req̃rit amor iſte. Amor purgatiu9 quē nouiciū dicimus
qui ꝓtendit̃ ad om̄es xp̄ianos lr̃atos ⁊ ydiotas impfectos pro
ficientes ⁊ perfectos. poteſt rememoracōe; ſuā ad paucíſſima
reducē magis per interiectōes ſuſpirādo q̃m per ſbtilia ſpecu-
lando. Supponam9 ex ancilla theologie gramatica que inter-
iectio eſt pars oracionis ſignificās mētis affectū voce incog
nita. Addi poterat geſtu in cognito. Primū ꝓpter aures diſci-
pline capaces. alterum propter oculos geſtuum cognitores.

Dixeramus iſta q̄ nulla pars oꝛonis efficacioꝛ eſt ad mouēdos affectus q̄ꝫ interiectio tradente Hugone et experiencia teſte Geſtus ſunt ad oculos voces ad auditum. Exempla ſūt inſenſibilibꝫ manifeſta· qualia videmꝰ trāſferri per deuotos ſimplices in oꝛacionibꝫ ſuis ad deum coꝛam ymaginibus crucifixi aut iacentis xp̄i in p̄ſepio · vel adoꝛati inter magos uel p̄ntati in tēplo · vel fugientis in egiptū · vel reuertētis vel inuēti in tēplo vel deſcendētis in nazareth. Simpliciū itaqꝫ fides ⁊ ſi non poteſt ad rememoꝛacionē altitudinis ſapiēcie dei pertingere p ſubtiles intellectꝰ meditacionis fiat qd dicit Dioniſius ad cōgregātis p̄ris vnitatē et deificam ſimplicitatē vnio vel vnicio ad qd faciendū ſimplex fides et erigēs ſpes et amplexās amoꝛ ſufficiūt magis effectualiter ſuſpirādo q̄ſi p interiectōes· q̄les ſunt. O vtinam q̄m per intelligibiles alias ſpeculaciones que non ſunt in hominis arbitrio · ſicut interiectionis affectōnes Nichil enī magis in poteſtate noſtra eſt q̄ꝫ deſiderium vel volūtas. Ceterū practica patet in iſtis latiſſime per omnem lectionem meditacionem et oꝛacionem immo cogitacionem · ut cōfeſtim ſuſpiret amoꝛ nouicius ad deū quocūqꝫ ſibi pꝛoponat · vel in ſpeculo uel in enigmate interius uel exteriꝰ intelligibiliter uel ſenſibiliter. Et dicat cū pſalmiſta. Diligam te dn̄e foꝛtitudo mea vel ad huc ſuccinctius cum illo qui recogitans dictum · q̄ qa ſumus filij dei miſit deus in coꝛda noſtra ſpiritum filij ſui clamantem abba pater. Reflexit ſe ſup ſe. Quid poſtulas dum dicis abba pater. Reſpōdit ſibi ipſi ſuſpirabundus nichil vltra te Adhuc ſic in iſto te nichil vltra petēs qa neqꝫ qd peteret vltra petebat. Compoſuerunt ſibi multas pꝛo multitudine diuinarum inſpiracionum viſitaciones reſponſiones huiuſmodi breuiſſimas confoꝛmes effectui pietatis Vt illud ibi vbi iheſus maria. Dilectus meus michi et ego illi. Domine iheſu ſuſcipe ſpiritum meum. Et de qualibet peticione oꝛacionis dominice dicēdo cum ſuſpiracōe interiectiua. O pater noſter. O qui es in celis ⁊ celatis ineffabilibꝫ ⁊ ignotis: O ſanctificet nomē tuū ſāctificās ⁊ ſāctificādū. O adueniat regnū tuū regnū oīm ſc̄oꝝ ut ſis oīa in oīibꝫ · ut regnes in me q̄ regnare debes. O fiat volūtas tua p̄ceptiua ꝓhibitiua ꝯſultiua cohibitiua et voluntas bn̄placiti tui deus ſicut in celo et in terra.

Auertas aūt faciē tuā a volūtate pmiſſionis qm̄ indignacio ē
ꝯtra vicia nō eoꝝ ſolicio Propterea rogamꝰ. Conuīte nos deꝰ
ſalutaris noſter ⁊ ꝯūtendo nos aūte irā tuā a nobis cadere nō
pmittēs nos. Amor noniciꝰ poteſt in rememoracione ꝓ omī
ſtabilitate ⁊ ſciēcia fixos habere ⁊ habētes actꝰ ſpectātes ad
incarnacionē dn̄i nr̄i ihu xp̄i qui p euāgelia digeſti ſūt ⁊ in pi-
ctis vel ſculptis ymaginibꝫ oſtēdunt̃ ſatis ꝯformiter ad aptm
Nichil iudicaui me ſcire niſi iheſum xp̄m et hunc crucifixum.
Similis eſt racio vel pocior de remuneracione circa eukariſtie
ſacramētū. At vero forte dicit aliqs ꝙ in picturis ⁊ ymaginibꝫ
repn̄tat̃ deꝰ ſub formis ſenſibilibꝫ q̄ occaſionē dāt errori ſicut
in figuracōe trinitatis. Reſpōdemꝰ cū illo q̇ dixit pictoribꝫ ⁊
poetis. Qḋlibꝫ audendi ſp fuit equa ptas. qm̄ ut pictores fin-
gunt illa q̄ ad rei veritatē aliter ſe habēt vel habuerunt. Ita
ſcriptores ne dum poetici ſed ꝓphetici ⁊ euangelici ⁊ morales
multa dicūt ſb parabolis et figuris aliter ꝙ̄ ſe res habeat niſi
coaptemꝰ ſigna reꝝ cū rebꝫ. Sufficiat igit̃ amori nouicio pro
omī ſtabilitate exerciciū in deſiderio katholice vite pn̄tis cū
ſuſpirio ad eternā. Quaſi dicendo. Quis michi det te fratrem
cū ſimilibꝫ aſcēſiuis ꝯtenſiuis ⁊ vnitiuis interiectionū affecti
onibꝫ Vt O abba pr̄ O diligā te O oſculer te O amem te Amor
nouicius ſciēs ab aplo ꝙ oportꝫ accedētē ad deū credē ꝙ deus
eſt et ꝙ ſe querētibꝫ remunerator eſt accipit fidē ⁊ ſpem p q̈s
erigit̃ et dirigit̃ ut dicat Ego dilecto meo et ad me ꝯūſio eiꝰ
Vnde de tota caritate quia diligētes ſe diligit ꝯūtit̃ ad oꝛonē
ſciens illud. Sine me nichil poteſtis facē. et qm̄ nemo venit
ad patrē niſi p filiū. adiungit fidei ſpei et caritati oꝛonem ut
approximet deo ſcdm doctrinā Dioniſii. Et ꝙ oꝛo ſepius arida
eſt et ieiuna niſi lactet̃ et foueat̃ adiungit lectionē ſcdm do-
ctrinā pietatis. quā ꝯtinēt omēs ſcripture canonice et ſancte
deuocōni ꝯgruētes. Et hoc ſignificat ſb methaforis variis ad
lectionē et meditacionē aptis vt p agꝝ in quo eſt thezaurꝰ re
gni celeſtis. i quo per allegoriā dicit̃ exiſſe Yſaac et Iacob ad
meditādū. Compat libros villis vineis et malis punicis vnde
ſuſcepit flores et fructus ſanctoꝝ deſiderioꝝ. ut incipiat ha-
bere doctrine lac in vberibꝫ que poſſit dāe dilecto Coiungit
ad extremū fidei ſpei caritati oracioni lectioni ⁊ meditacioni

graciaꝝ actionē· q̄ in odore mādragoraꝝ ſpirāciū in portis ſen
ſuū ſuauiter ⁊ ad fecūditatē valēciū deſignat᷑. Amor nouiciuſ
ſƀ inde notat ꝓprietatē alterā añ penultimā in ordīe q̄nq̄geſi-
mā ⁊ ſcd̄aꝫ in ħ ſimpſalmate ſine q̄ nullꝰ aut exiguꝰ ī doctrina
pietatis ꝓfectꝰ acceſſerit Et hec ē rememoracio ſeu nō obliui
oſa retēcio ꝑ lectoꝝ. Et ħ obſeruaſſe denotat vbi ſƀſequit᷑ Oīa
poma noua et vetera dilecte mi ſeruaui tibi. Sup adiutorio et
bonitate memorie ſenſualis multi multa tradiderūt. Seneca
in epiſtolis ſuis et declamacionibꝫ. Tuliꝰ in ſua rethorica no-
ua tradens artem quandā pro rethoribꝫ. Cōpoſuerunt aliȷ̄ cer
tas abreuiaciones ſentēciarum uel ex aliȷ̄s ꝯpoſitas tradide-
runt memorie figuras· nonnulli protraxerunt q̄ꝫadmodū fe-
cimus de gama cantici cordis· et alibi de pennis columbe de
pſalterio ⁊ aliȷ̄s muſicis. Traduntur hac intencione in mathe
maticis figure theoreumatum non ut ibi maneat herēs ymma
ginacio· ſꝫ ut ad intelligenciam proueh atur. Alioquin dicente
Auguſtino. Faciliꝰ eſt in terra nauigare q̄ꝫ per huiuſmodi fi-
guras ſcienciam acquirere. Alioquin reddet᷑ homo preterea
faciliter fantaſticꝰ ⁊ ineptꝰ ad intelligibilia. Sint igit᷑ figure
pauce ⁊ ordīate ad adiutoriū fātaſie miniſtrare debētis intelle
ctui fātaſmata clara ſerena ordinata tranq̇lla ad intelligibileſ
ſpēs abſtrahēdas· ſcd̄m quas intellectꝰ ⁊ volūtas iā valeāt di-
miſſis vel q̄i ſopitis fātaſmatibꝫ negociari circa racionē intelli
gēciā ⁊ amorē diuinoꝝ. Cōuenit ħ mō rememorari ꝑabolicos
ſermones ſcripture ſacre· ꝑticulares inſuper hiſtorias de rebꝰ
ſingularibus. Nam cū ſciencia ſcd̄m Ariſtotelem ſit de primis
de perſe vniūſalibꝫ et neceſſariȷ̄s nūq̄ꝫ haberet᷑ de p̄dictis ſciē
cia niſi per reductionen ad intelligencia et vniūſalia et parti
cularia inducunt᷑ pro exemplis māuducētibꝫ a ſenſu in intelle
ctum. Sic enī omnia lr̄aliter poſita de hiſtoriȷ̄s reducūtur ad
vniuerſalem dei prouidenciam. Nec aliud nitimur oſtendere
aut ad moralem ⁊ diuinā inſtructōeꝫ ſƀ vniūſalibꝫ reguliſ vtq̄ꝫ
Lya ſig̃ficat vitā actiuā ⁊ Rachel vitā ꝯtēplatiuā ſic martha
et maria petrꝰ ⁊ iohānes et de ꝯſimilibꝫ Secundo ſcd̄m q̄ ſciēcia ꝯ-
cludit᷑ vēa ⁊ certa qd̄ fiēi neq̇t innitēdo ymaginacōi ⁊ meōrie ſen
ſuali. Amor nouiciꝰ ꝯcepto feruore ſpūs ex doctrina pietatis
et aſſidua ruminacione ipſius iam oſcula vult pueri iheſu xp̄i.

Quis michi det inqt te fratrē meū p ꝯformitatē humanitatiſ
ſugentem vbera matris mee per dignacionem nimie caritatis
Vt inueniam te ſolum foris ne turba pudoris turbacionem in
ducat. Et de oſculer te per ſincerꝝ et ſanctū deuocōis effectū
in pign9 dilectōis et arrā deſpōſacionis. Et iam me nemo de-
ſpiciat velut indignā. Te tanto amore apprehendam. te non
propriis virib9 ſed apprehenſa a te. Et ducam ducta a te. In
domum matris mee q̄ eſt vniuerſalis eccleſia. Vbi fideles inte
regenerantur Et in cubiculum genitricis mee quod eſt aliqua
ſpecialiſ ꝛ arcior religio q̄m ſola vniuerſalis ſb te abbate xpo
Vbi obſeruer orner et erudiar in nouiciatu meo placencior cē
tāq̄ ſub aggeo in triclinio feminarꝝ. Ibi me docebis quoniam
tu deus ſcienciarꝝ es dn̄s. et edocta et ſpiritualib9 epulis refe
cta de manu tua. Dabo tibi poculū ex vino cōditum et muſtū
malagranatorꝝ meorꝝ. Non quo tu veſcaris vel inebriaris ſed e
go per te. Dicam q3 ex ſentencia i expiencia ſpirit9 ꝛ deuocione
Leua eius ſb capite meo per ſpei ſuſtentacionē quatinus i pace
in idipm dormiam ꝛ requieſcam. dum tu domine ſingulariter in
ſpe cōſtitueris me. Et dextēa caritatis tue amplexabitur me
te protegente et cuſtodiente in me tranquillum hunc ſtatum
deuocionis et cōturbacione hominū. a ꝯtradictione linguarꝝ
per miniſterium filiarꝝ iheruſalem quib9 digneris mandare et
dicere. Adiuro vos filie iheruſalem ne ſuſcitetis neq̄ euigila
re faciatis dilectam donec ip̄a velit. Que eciā dicant cū admi
racione. Que eſt iſta que aſcendit de deſerto deliciis affluenſ
innixa ſup dilectū ſuum. Nimirū ego ſum monita per te per os
Yſaie ſuadentis vt qui ambulauerit in tenebris et nō eſt lumē
ei ſperet in domino et innitatur ſuper deum ſuum. Ceterum
gracias ago dilecte mi qꝛ dicis et ita feciſti. Sub arbore ma-
lo ſuſcitaui te. Ibi corrupta eſt mater tua. Ibi violata eſt ge-
nitrix tua. Arborem malum intelligo crucem tuam. Ibi corru
pta et violata eſt mater mea ſapiencia tua que bonorꝝ omnium
mater eſt et genitrix in virtute ex morte culpe ſuſcitans me.
Deniq̄ audio et obedio dum p̄cipis. pone me ut ſignaculum
ſuper cor tuum. ut ſignaculum ſuper brachium tuum. Sed ob
ſecro fiat in me experimentaliter cauſa que ſubiungit. Quia
fortis eſt ut mors dilectio. Amor nouicii9 ſic dixiſſe ſic optaſſe

putetur ſub typo dilecte ſunamitis adoleſcentule. Nunc per
tractetur vltima ꝓprietas amoris que ꝯueniens eſt in quocū-
q̄ qui vere dilexit. Fortis amor quaſi mors. Mortificacio ſiq-
dem carnalium deſideriorum in bonis dū creſcēte caritate mi-
nuitur et moritur cupiditas. Zelus inſup vel emulacio xp̄i di-
lecti q̄ dura fuerit tam actiue q̄ paſſiue ſicut infernꝰ. Docuit
hoc ſua mors in cruce: Ex qua factū eſt illud O mors ero morſ
tua et morſus tuus ero inferne. Docuit hoc idē zelus et emula
cio tot martirum pro dilectione xp̄i In quib; lampades amo
ris fuerunt lampades ignis atq̄ flammaꝝ. In quib; p̄terea a-
que multe populoꝝ ⁊ tyrannoꝝ nō potuerūt extinguere cari
tatem nec flumina ſup irruenciū tribulacionū et exundācium
ſup̄ modum obruerūt illam. In quib; deniq̄ facta clamaue-
rūt. Si dederit homo omnē ſubſtāciā domꝰ ſue ꝓ dilectione
quaſi nichil deſpicit eam immo nec animā ꝓpriam dilectioni fa
cit cariorem clamātes cum apoſtolo. Siue viuimus ſiue mori-
mur dn̄i ſumus. Amor ꝓinde nouicius nec ꝯtemnendus ſed e-
rudiendus videret a xp̄o. Cōmendat humilitas eiꝰ ſagacitaſ
virtuoſitas vſq̄ in finem capituli ⁊ libri ꝯtra vanum timorem
et noxium torporem. Soror noſtra loq̄tur xp̄s velut ad filias
celeſtis iheruſalem puula ē p ſui reputacionē ⁊ vbera nō hab;
excreſcēcia per tumorem. Quid faciemꝰ ſorori noſtre in die tē
ptacionis quādo alloquenda eſt variis hereticoꝝ aſtuciis aut
hoſtium ceteroꝝ inſultibꝰ crebris. Reſpōdēt ad tuicionē puu
le ſororis. Si murus eſt virtutū cardinaliū ⁊ donoꝝ cōſtitutꝰ
ad cuſtodiam eius. edificemus ſup eum ꝓpugnacula argentea
per collacionem doctrinarum eloquencia fulgenciū. Si oſtium
eſt per qd̄ ingredi poſſit hoſtis ꝯpingamus illud tabulis ce-
drinis hoc eſt imputribilibus reſpōſionib; ſentenciis. Porro
gratus amor ſunamitis nr̄e ab yſaac ꝯfitet iam in ſe cōpletum
eſſe qd̄ ꝓponitur faciendū. Ego inquit murus clauſus ſcȝ vndi
q̄ ad defenſionem virtuoſam ne ſubintret hoſtilis manſio Et
vbera mea ſicut turris ad conſtantem et ſagacem eorundem
hoſtium deſup impugnacionē. Ex quo virtutū ornatu agēdo
et reſiſtendo facta ſum coram dilecto meo q̄i pacē reperiens
q̄ cum fortis armatus cuſtodit atriū ſuum in pace ſūt omnia
que poſſidet nec timori cedit humano diabolico vel mūdano

Non̄ quidem propria virtute ſed illius qui cuſtodit et cuſtodi
bus tradit. Propterea ſub typo vinee ſubditur de noſtra ſuna
mite. Vinea fuit pacifico in ea ſub audi pace de quo modo di-
ctum eſt. Facta ſum coram eo quaſi pacem reperiēs que vinea
habet oculos qui ſunt potencie vires ipſius anime cum habi-
tibus et actibus ſuis. Tradidit pacificus xp̄s eam cuſtodib9
angelicis duodecim doctoribus ſeu prelatis et hoc quidem nō
ſine mercede quoniam vir affert ꝓ fructu eius mille argente
os qui ſūt tottidē act9 boni uel meritorij in numeri profecti
one deſignati. Confirmans rurſus xp̄s cuſtodiam adoleſcen-
tule ſue ſub premiſſe vinee typo dicit vinea mea coram me eſt
per contemplacionem et cuſtodiam. Deinde ſermonem pro-
tinus conuertit ad eandem. Mille argentei ſupple ſunt illi9
qui eſt tibi pacificus remuneracionis perfecte. reddentur eis
qui ſunt tui pacifici rogantes que ad pacem tuam ſunt et effi
caciter laborantes et ducenti argentei quaſi perfectioris nu-
meri hiis qui cuſtodiunt fructus eiuſdem vinee ne predentur
aut demoliantur. Sequitur vox dilecti xp̄i. Que habitas in
ortis doctrinalis pietatis aut virtualis operacionis. Amici
auſcultent qui ſunt omnes zelantes profectū ſalutis tue. Fac
me audire vocem tuam non clamore verborum exteriorum ſed
piorum deſideriorum: Amor nouicius reſpondet uel ex humi-
litate verecunda indignam ſe reputans loqui dilecto ſibi pre-
ſencia amicoꝝ. Fuge dilecte mi. ſicut petrus exi a me domine.
Vel ſi alciora ſenciamus de ea. Dicemus hanc reſponſionem
ex fiducia procedere per inſinuacionem oſculum et amplexum
dilecti poſtulare in peticione ſecreti ad alciora ſecrecioraq; lo
ca. q̄m ſint orti cū amicis. Ita enī prius optauerat. Quis mi-
chi det te fratrem meum ſugētem vbera matris mee ut inue-
niam te ſolum foris ut deoſculer te. et nemo deſpiciat uel re-
ſpiciat. Sperās igitur a dilecto fugiente ſuper montes aro-
matum poſt ſe ſurſum trahi. amoroſo quaſi ſuſpirio blanda ſu-
ſurrauit in amicorum preſencia. Fuge dilecte mi aſſimilare ca
pree hynnoloq; ceruorum per alacrem amoris et ſurſum agen
tis hilaritatem ſuper montes eternos a quibus mirabiliter il
luminas. Vbi eſt ſecretum ſolitudinis ſerenum cubiculum pa
cis latibulū caliginis in foraminibus petre ⁊ cauerna macerie.

Vbi ſunt deſerta ſeculoꝝ et ſpecioſa deſerti regis pacis ⁊ lu-
cis et terra viuenciū deſerta in via ⁊ inaquoſa carnalibus Vbi
eſt deſiderium collium eternoꝝ. Vbi loqueris ad coꝛ in multi-
tudine magna dulcedinis amantibꝫ te. Abſcōdes eos in abſcō
dita faciei tue a ↄturbacione hominū et in abſcondito taberna
culi tui a ↄtradictione linguaꝝ. Illuc ad extremum tracta et
poſita ſola cum ſolo. vnica cū vnico. quid aliud expectem. q̇d
oꝛem. quid inſinuem a dignacōe dilecti mei niſi illud ab inicio
Oſculetur me oſculo oꝛis ſui. AMEN

DEO. GRACIAS

Super ſapientis hebrei cantica Iohannis de Gerſona. Excel
lentiſſimi pariſienſis Cancellarij ſcriptum quidem haud futi-
le finit feliciter. Nurenberge. Anno ꝛc Septuageſimo. Im-
preſſoꝛie artis induſtria effigiatum.

Aleph 1973521 OH-17218

78. GERSON, JOHANNES. De spiritualibus nuptis, sive opusculum super cantica canticorum. Gothic type, 39 leaves, 37 lines. Folio. Boards, modern. Ornamental initials painted in red. Editio princeps. Very rare. (Johann Sensenschmidt,) Nurnberg, (14)70. $225.00

*Hain *7715. Stillwell G252, records but 2 copies.*